

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO
(ketvirtoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. spalio 28 d.*

Byloje T-35/01

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, įsteigta Shanghai (Kinija), atstovaujama
advokato P. Waer;

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Marquardt, iš pradžių padedamo
advokatų G. Berrisch ir P. Nehl, vėliau – advokato G. Berrisch,

atsakovę,

palaiikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos V. Kreuzschitz, S. Meany ir T. Scharf,
nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

dėl prašymo panaikinti 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2605/2000, įvedančio galutinius antidempingo muitus tam tikrų elektroninių svarstyklių (ELS), kurių kilmės šalys Kinijos Liaudies Respublika, Korėjos Respublika ir Taivanas, importui (OL L 301, p. 42), 1 straipsnį,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė V. Tiili, teisėjai J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij ir M. Vilaras,

posėdžio sekretorius M. J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į žodinę proceso dalį ir įvykus 2003 m. kovo 6 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL 1996, L 56, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas) 1 straipsnio 4 dalyje numatyta:

„Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškias produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jeigu identiškias produkto

nėra – kitas panašiomis aptariamo produkto charakteristikomis pasižymintis produktas“.

- 2 Pagrindinio reglamento, iš dalies pakeisto 1998 m. balandžio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 905/98 (OL L 128, p. 18, pakeitimas OL 2000, L 263, p. 34), 2 straipsnio 7 dalis numato:

„a) importuojant prekes iš ne rinkos ekonomikos valstybių <...>, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų gaminį Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojamas pagrįstas pelnas.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; tam tikrais atvejais pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri dalyvauja tame pačiame tyrime.

Pradėjus tyrimą, jame dalyvaujančioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti;

- b) atliekant su importu iš Rusijos Federacijos ir Kinijos Liaudies Respublikos susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal šio

straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir vadovaujantis c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ir pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

c) pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,

— įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkiniį,

— įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę iškreipimai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,

- konkrečioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą,

ir

- valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu“.

3 Pagrindinio reglamento 3 straipsnis numato:

„Žalos nustatymas

1. Pagal šį (pagrindinį) reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus: a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kieki, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso gerokai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba palyginti su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami kur kas mažesnėmis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – gerokai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė joms kilti, kaip būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinai lemiamas.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tiktai tuomet, jei nustatoma: kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų bei panašių Bendrijos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia iširti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, kaip antai: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ir subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir

galimą prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų gražos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainoms įtaką darančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybės sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie išvardytų veiksnių nėra būtinais lemiami.

6. Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksperto plėtra ir gamybos našumo augimas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas palyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais, kaip antai gamybos procesas, gamintojų

parduodamų produktų kiekiai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius:

- a) ar importo dempingo kaina į Bendrijos rinką augimo tempas rodo tendenciją, kad importas gerokai didės;

- b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis importo dempingo kaina į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui;

- c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios gerokai nusmukdytų kainas arba trukdytų joms kilti, kaip būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą; ir

d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksmų nėra pats savaimė lemiantis, bet apsvarstytų veiksmų visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis importas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.“

4 Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalį:

„Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per penkiolika mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.“

5 Galiausiai pagrindinio reglamento 20 straipsnis numato:

„<...>

2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti pradėti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti nutraukti tyrimą ar nagrinėjimą nepradedant taikyti priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta šio straipsnio 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu pradėta taikyti laikinąjį muitą, – ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio maito nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo nustatytas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kuo skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kuo skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tikrai tuomet, kai jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis kaip 10 dienų.“

Faktinės bylos aplinkybės

- 6 Gavusi Europos Bendrijos elektroninių svarstyklių gamintojų, vykdančių didžiąją dalį visos nagrinėjamo produkto gamybos, 1999 m. liepos 30 d. pateiktą skundą bei remdamasi pagrindinio reglamento 5 straipsniu, Komisija 1999 m. rugsėjo 16 d. paskelbtu pranešimu (OL C 262, p. 8) pradėjo antidempingo procedūrą dėl tam tikrų importuojamų elektroninių svarstyklių, kurių kilmės šalys Kinija, Pietų Korėja ir Taivanas.
- 7 Du elektroninių svarstyklių Bendrijos gamintojai *Avery Berkel Ltd* ir *Bizerba GmbH*, kartu pagaminantys 39 % visos Bendrijos produkcijos, dalyvavo Komisijos tyrime.
- 8 Paraleliai aštuoni atitinkamų šalių eksportuojantys gamintojai, tarp jų ieškovės bendrovė, keturi importuotojai, kurių veikla buvo susijusi su nagrinėjama produkcija, bei analogiškos šalies orientacinis gamintojas, t. y. Indonezija, atsakė į Komisijos išsiųstus klausimynus.
- 9 Dempingo ir jo padarytos žalos tyrimas apėmė laikotarpį nuo 1998 m. rugsėjo 1 d. iki 1999 m. rugpjūčio 31 d. (toliau – tyrimo laikotarpis). Tendencijų, reikalingų žalai nustatyti, nagrinėjimas apėmė laikotarpį nuo 1995 m. sausio 1 d. iki tyrimo laikotarpio pabaigos (toliau – analizės laikotarpis).
- 10 *Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd* (toliau – ieškovė arba *Shanghai Teraoka*) yra pagal Kinijos teisę 1992 m. įsteigta bendrovė, kurios kapitalas priklauso išimtinai užsienio investuotojams ir kuri gamina bei eksportuoja, ypač į Bendriją, elektronines svarstyklas.

- 11 1999 m. spalio 11 d. ieškovė tyrimo tikslais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį paprašė Komisijos leisti jai pasinaudoti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusu. 1999 m. gruodžio 17 d. faksimile Komisija informavo ieškovę, kad ji neatitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje c punkte nustatytų sąlygų, jog galėtų pasinaudoti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusu.
- 12 Atsikirsdama į prašymo atmetimą, ieškovė 1999 m. gruodžio 27 d. ir 2000 m. sausio 11 d. laiškais pateikė Komisijai savo pastabas.
- 13 2000 m. sausio 4 d. ir vasario 3 d. Komisija patvirtino atsisakymą suteikti ieškovei rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą.
- 14 Po 2000 m. balandžio 6 d. Komisijos ir nagrinėjamos Bendrijos pramonės atstovų susirinkimo 2000 m. balandžio 10 ir 14 d. du Bendrijos gamintojai pateikė Komisijai pastabas, susijusias su jos pirminėmis išvadomis dėl žalos šiai Bendrijos pramonei.
- 15 2000 m. rugpjūčio 1 d. ieškovė pateikė Komisijai pastabas dėl žalos klausimo ir priežastinio ryšio.
- 16 2000 m. rugsėjo 21 d. faksimile Komisija informavo ieškovę apie pagrindinius faktus ir argumentus, kuriais remdamasi ji ketino rekomenduoti 13,1 % dydžio galutinio antidempingo muito nustatymą ieškovės pagamintų tam tikrų elektroninių svarstyklių importui.

- 17 2000 m. rugsėjo 29 d. faksimile ieškovė paprašė papildomos informacijos apie dempingo buvimą ir apie galimos dėl jo atsiradusios žalos nustatymą.
- 18 Komisija į šį prašymą atsakė dviem 2000 m. rugsėjo 29 d. ir 2000 m. spalio 4 d. laiškais.
- 19 2000 m. spalio 4 d. faksimile ieškovė paprašė papildomo termino pastaboms pateikti. 2000 m. spalio 5 d. faksimile Komisija šį prašymą atmetė remdamasi skuba.
- 20 2000 m. spalio 10 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl gautos informacijos.
- 21 2000 m. spalio 11 d. faksimile Komisija atsiliopė į šias pastabas ir dempingo skirtumo dydį sumažino nuo 13,1 % iki 12,8 %.
- 22 2000 m. spalio 23 d. faksimile Komisija papildė savo atsakymą į ieškovės pastabas.
- 23 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2605/00, įvedančiu galutinius antidempingo muitus tam tikrų elektroninių svarstyklių (ELS), kurių kilmės šalys Kinijos Liaudies Respublika, Korėjos Respublika ir Taivanas, importui (OL L 301, p. 42, toliau – ginčijamas sprendimas), Taryba nustatė 12,8 % dydžio antidempingo

muitus ieškovės eksportuojamiems ir toliau nurodytiems gaminiams. Pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnį:

„1. Elektroninių svarstyklių, kurių didžiausia sveriamoji galia neviršija 30 kg, skirtų naudoti mažmeninei prekybai ir turinčių skaitmeninį ekraną svoriui, vieneto kainai ir mokėtinai kainai rodyti (įskaitant šių duomenų spausdinimo priemones arba ne), dabar klasifikuojamų KN kodu ex 8423 81 50 (TARIC kodas 8423 81 50 10), kurių kilmės šalys Kinija <...>, (Pietų] Korėja) <...> ir Taivanas, importui įvedamas galutinis antidempingo muitas.

2. Muitas, apskaičiuotas remiantis produkto grynai franko Bendrijos siena kainai iki muto, yra (ieškovės atžvilgiu): <...> 12,8 % <...>“.

Procedūra ir šalių reikalavimai

- 24 Pirmosios instancijos kanceliarijai 2001 m. vasario 16 d. pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.
- 25 2001 m. birželio 12 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu Komisija pateikė prašymą leisti įstoti į bylą atsakovės pusėje. Šis prašymas leisti įstoti į bylą buvo patenkintas Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios išplėstinės kolegijos pirmininko 2001 m. rugsėjo 11 d. Nutartimi.
- 26 Komisijai atsisakius pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą, 2001 m. lapkričio 28 d. rašytinis procesas buvo baigtas.

- 27 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (ketvirtoji išplėstinė kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 28 Taikydamas proceso organizavimo priemones Pirmosios instancijos teismas pasiūlė šalims atsakyti į raštu pateiktus klausimus ir pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys iš dalies įvykdė šiuos prašymus.
- 29 2003 m. kovo 6 d. viešame posėdyje Pirmosios instancijos teismas išklaušė pagrindinės bylos šalių ir įstojusios į bylą šalies nuomones žodžiu bei atsakymus į jo pateiktus klausimus.
- 30 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:
- panaikinti ginčijamo reglamento 1 straipsnį tiek, kiek jis nustato galutinius dempingo muitus jos eksportuojamoms elektroninėms svarstyklėms,
  - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 31 Komisijos palaikoma Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl esmės

- 32 Grįsdama savo ieškinį ieškovė iš esmės nurodo keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 8 dalių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida nustatant žalą. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimu. Galiausiai ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su pagrindinio reglamento numatytų procedūrinių taisyklių pažeidimu.

A — Dėl pirmo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį

1. Įvadinė dalis

- 33 Ieškovės nuomone, Bendrijos institucijos neteisingai nusprendė, kad ji netenkino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytų sąlygų dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimo. Ji tvirtina pateikusi pakankamą įrodymą, kad jai būtų suteiktas toks statusas.
- 34 Taryba pagrindė atsisakymą suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, ginčijamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje nurodydama:

„(Komisija) nustatė, kad abi bendrovės (tarp jų ieškovė) kelerius metus savo produkciją parduodavo daugiau ar mažiau vienodomis nuostolingomis kainomis. Be to, abi bendrovės neturėjo visiškos laisvės spręsti, ar ir kokia apimtimi jos turėtų

parduoti savo produkciją vietos rinkoje. Komisija paprastai atmeta prašymus suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą, jeigu vidaus pardavimai yra ribojami, ir pirkėjams nėra nustatomos skirtingos kainos, nes tokia kainodara gali atsirasti dėl centralizuotos kainų kontrolės. Be to, iš įrodymų buvo matyti, kad šios nuostolingos kainos buvo taikomos kelerius metus, o tai irgi rodo, kad gamintojai veikia ne rinkos ekonomikos sąlygomis.“

35 Todėl ginčijamo reglamento 47 konstatuojamojoje dalyje Komisija tvirtino, kad ieškovė „neatitiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte išdėstytų reikalavimų“.

36 Pati Komisija, kaip priminė Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 11 ir 13 punktuose, 1999 m. gruodžio 17 d. faksimile atmetė ieškovės prašymą dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimo, o 2000 m. sausio 4 d. ir vasario 3 d. faksimilėmis savo atsisakymą patvirtino. Pateikusi tyrimo rezultatus, Komisija savo analizę pagrindė toliau nurodomais trimis argumentais. Visų pirma ieškovė laikėsi 1997 m. gruodžio 29 d. Kinijos įstatymo dėl kainų nustatymo (toliau – Kainų įstatymas), kuris ją įpareigojo parduoti savo produkciją daugiau ar mažiau vienodomis nuostolingomis kainomis Kinijos vidaus rinkoje. Antra, ieškovė nebuvo visiškai laisva sprendama, ar parduoti savo produktus Kinijos vidaus, ar užsienio rinkose, ir kokiu santykiu. Galiausiai ieškovė, nurodydama Komisijai klaidingą informaciją bei nepateikdama svarbių dokumentų, sudarė kliūtis tyrimui.

37 Šio teisinio pagrindo atžvilgiu ieškovė visų pirma ginčija Komisijos, vėliau Tarybos pateiktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies išaiškinimą.

38 Antra, ji ginčija Komisijos ir Tarybos tvirtinimus, kurių pagrindu šios institucijos nusprendė, kad nebuvo patenkinti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje nustatyti reikalavimai. Ypač ieškovė ginčija Komisijos 1999 m. gruodžio 17 d.

faksimilės dalyje „Tyrimo rezultatai“ nurodytus tvirtinimus, susijusius su ieškovės pareigos balansinėje ataskaitoje prie skolų įtraukti atidėjimus dėl abejotinių kreditinių įsipareigojimų nebuvimu, jos sąskaitos užsienio valiuta ribojimu įmonės kapitalo sumos dydžiu, nuolatiniiais nuostolingais pardavimais Kinijos vidaus rinkoje, draudimu ieškovei pagal įstatymą dėl kainų taikyti Kinijoje skirtingas kainas panašioms užsakovams, Kinijos vidaus rinkoje taikomais laisvosios prekybos apribojimais ir aplinkybe, kad ieškovė tyrimo metu pateikė Komisijai neteisingą informaciją.

- 39 Reikia iš karto atmesti ieškovės argumentus, susijusius su 38 punkte minėtais dviem pirmaisiais tvirtinimais. Iš tikrųjų, atsižvelgiant į tai, kad nei Taryba, nei Komisija savo reikalavimų negrindė šiais tvirtinimais, su jais susiję argumentai yra nereikšmingi.
- 40 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Bendrijos institucijos nepateikė dokumentų, kurių pagrindu atsisakė jai suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą. Šis kaltinimas taip pat turėtų būti atmestas atsižvelgiant į tai, kad Bendrijos institucijos šiuo klausimu atliko vertinimą remdamosi dokumentais, kuriuos pati ieškovė pateikė atsakydama į tyrimo klausimyno D dalį, bei dokumentais, su kuriais Komisija susipažino atlikdama patikrinimą vietoje.
- 41 Be to, reikia pastebėti, kad ieškovė nepatikslino, kokius „naujus duomenis“ ji turėjo omenyje, ir apsiribojo nuoroda į savo dokumentuose pateiktą informaciją. Ji savo dublike nurodė, kad „visos sąskaitos, susijusios su atskirais sandoriais vidaus (Kinijos) rinkoje, buvo pateiktos tyrėjams per patikrinimą vietoje, kaip ir visa kita informacija, susijusi su apskaita ir gamybos sąnaudomis“. Todėl Bendrijos institucijos, padariusios tam tikras išvadas, neturėjo informuoti *Shanghai Teraoka* apie nagrinėjamus dokumentus, kuriuos pateikė pati ieškovė.

- 42 Šiuo klausimu reikia pridurti, kad ieškovės dublike pateiktas naujas su pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalies pažeidimu susijęs argumentas, kad Komisija per procesą Pirmosios instancijos teisme pateikė duomenis, apie kuriuos ji nebuvo informuota per administracinę procedūrą, neturi jokios reikšmės. Iš tikrųjų toks argumentas parodo procedūros, susijusios su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuto suteikimu, ir tos, kuri susijusi su galutinių antidempingo muitų nustatymu, supainiojimą. Kadangi pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalis, susijusi su pastarąja procedūra, neturi jokio ryšio su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimu, ieškovė neturėtų remtis šios procedūros pažeidimu nurodydama dokumentus, kurie buvo konkrečiai naudojami šiam statusui įgyti.

2. Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies struktūros

a) Šalių argumentai

- 43 Ieškovė ginčija Bendrijos institucijų pateiktą pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies aiškinimą, ypač kiek tai susiję su įrodinėjimo pareiga. Ji teigia, kad Taryba ignoravo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies pakeitimo *ratio legis*, t. y. norą atsižvelgti į esminį Kinijos ekonomikos struktūros pasikeitimą.
- 44 Be to, ieškovė remiasi 2000 m. rugsėjo 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Starway prieš Tarybą* (T-80/97, Rink. p. II-3099, 112 punktas), iš kurio matyti, kad reikalavimas eksportuotojui pateikti jam neprieinamą įrodymą, pažeidžia teisinio saugumo ir teisės į gynybą užtikrinimo principus.
- 45 Galiausiai ieškovė mano, kad kai Bendrijos institucijos remiasi tam tikrų faktinių aplinkybių buvimu, jos turi įrodyti, kad tokios aplinkybės egzistuoja realiai ir kad jos

buvo konstatuotos teisingai. Šiuo atžvilgiu ieškovė remiasi 2001 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Brunnhofer* (C-381/99, Rink. p. I-4961, 52 punktas).

46 Taryba tvirtina, kad ieškovės argumentai yra pagrįsti klaidingu pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies aiškinimu. Būtent iš reglamento Nr. 905/98 preambulės matyti, kad minėta nuostata Kinijos ir Rusijos atžvilgiu įtvirtina paprastą rinkos ekonomikos sąlygų nebuvimo prezumpciją, ir todėl atitinkamas eksportuojantis gamintojas, šiuo atveju ieškovė, turi įrodyti priešingai. Tarybos nuomone, ieškovės pateikiami argumentai įrodinėjimo pareigos atžvilgiu yra priešingi. Vis dėlto Bendrijos institucijos šiuo atveju turi didelę diskreciją, o tai matyti ir iš teismo praktikos (1998 m. liepos 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Thai Bicycle prieš Tarybą*, T-118/96, Rink. p. II-2991, 32 punktas) bei pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktuose nurodytų sąvokų „tinkamai pagrįsti skundai“ ir „pakankami įrodymai“.

47 Galiausiai Taryba tvirtina, kad iš esmės minėtoje nuostatoje įtvirtinti penki reikalavimai yra kumuliatyvūs. Vis dėlto ji nurodo, kad jie nėra vienodai svarbūs. Šiuo atveju pats svarbiausias yra pirmasis reikalavimas, jog įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų turi būti priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį. Todėl tai, kad ieškovė netenkino šio reikalavimo, yra pakankamas pagrindas atmesti jos prašymą suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

48 Visų pirma reikia priminti, kad prekybos apsaugos priemonių srityje Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių,

kurias jos turi išnagrinėti, sudėtingumo (1996 m. birželio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NMB Prancūzija ir kt. prieš Komisiją*, T-162/94, Rink. p. II-427, 72 punktas; 1998 m. sausio 29 d. Sprendimo *Sinochem prieš Tarybą*, T-97/95, Rink. p. II-85, 51 punktas; 46 punkte minėto sprendimo *Bicycle prieš Tarybą*, 32 punktas ir 2002 m. liepos 4 d. Sprendimo *Arne Mathisen prieš Tarybą*, T-340/99, Rink. p. II-2905, 53 punktas).

49 Iš to matyti, kad Bendrijos teismo vykdoma institucijų vertinimo kontrolė turėtų apsiriboti patikrinimu, ar buvo laikytasi procedūrinių taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdi klaida vertinant šias aplinkybes, ir ar nebuvo piktnaudžiavimo įgaliojimais (1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Toyo prieš Tarybą*, 240/84, Rink. p. 1809, 19 punktas; 46 punkte minėto sprendimo *Thai Bicycle prieš Tarybą* 33 punktas ir 48 punkte minėto sprendimo *Arne Mathisen prieš Tarybą* 54 punktas). Tas pats taikoma ir teisinio bei politinio pobūdžio faktinei padėčiai atitinkamoje šalyje, kurią Bendrijos institucijos privalo įvertinti, kad nustatytų, ar eksportuotojas veikia rinkos sąlygomis valstybei per daug nesikišant ir atsižvelgiant į tai, ar gali jam būti suteikiamas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas (šiuo klausimu žr. 1996 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Climax Paper prieš Tarybą*, T-155/94, Rink. p. II-873, 98 punktą).

50 Be to, reikia pastebėti, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatytas produkto normaliosios vertės apskaičiavimo metodas yra 2 straipsnio 7 dalies a punkto pabaigoje numatyto specifinio metodo, taikomo prekių ne iš rinkos ekonomikos šalies importui, išimtis. Taigi iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad bet kuri nuo bendros taisyklės nukrypti leidžianti nuostata ar jos išimtis turi būti aiškinama griežtai (1995 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Oude Luttikhuis ir kt.*, C-399/93, Rink. p. I-4515, 23 punktas; 2001 m. sausio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-83/99, Rink. p. I-445, 19 punktas ir 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-5/01, Rink. p. I-11991, 56 punktas).

51 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies pirminę redakciją iš dalies pakeisdama Reglamentu Nr. 905/98, Taryba pripažino, kad dėl reformų, kurių buvo imtasi

Rusijoje ir Kinijoje, pasikeitė šių šalių ekonomika, ir atsirado įmonių, kurioms taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Be to, Reglamento Nr. 905/98 5 konstatuojamojoje dalyje akcentuojama būtinybė peržiūrėti šių šalių atžvilgiu antidempingo praktiką, nurodant, jog atitinkamo produkto normalioji vertė gali būti nustatyta pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tais atvejais, kai galima įrodyti, jog vienam ar keliems gamintojams, kurių veikla dėl svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo turi būti tiriami, taikomos rinkos sąlygos. Pagal to paties reglamento 6 konstatuojamąją dalį „patikrinimas, ar taikomos rinkos sąlygos, bus atliekamas remiantis tinkamai pagrįstais skundais, paduotais vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriami ir kurie nori pasinaudoti galimybe normaliąją (nagrinėjamo produkto) vertę apskaičiuoti pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles“.

52 Vis dėlto iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies bei minėtų Reglamento Nr. 905/98 konstatuojamųjų dalių visų pirma matyti, kad Bendrijos institucijos tokiu kaip šis atveju turi išnagrinėti kiekvieną atvejį atskirai, nes Kinija dar negali būti laikoma rinkos ekonomikos šalimi. Produkto, kurio kilmės šalis yra Kinija, normalioji vertė gali būti apskaičiuojama pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tik tuo atveju, jei „nustatoma <...>, kad šiam ar šiems gamintojams taikomos rinkos sąlygos“.

53 Antra, iš minėtų nuostatų išplaukia, kad įrodinėjimo pareiga priklauso eksportuojančiam gamintojui, kuris siekia pasinaudoti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančioms įmonėms taikomu statusu. Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte numatyta, jog skunde „turi būti pateikta pakankamai įrodymų“. Todėl Bendrijos institucijos neturi įrodyti, kad eksportuojantis gamintojas neatitinka šiam statusui gauti keliamų reikalavimų. Tačiau Bendrijos institucijos turi vertinti, ar eksportuojančio gamintojo pateiktų įrodymų pakanka, kad būtų patenkinti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtinti reikalavimai, o Bendrijos teismas tikrina, ar atliekant šį vertinimą nebuvo padaryta akivaizdi klaida.

- 54 Siekiant nustatyti, ar pakanka suinteresuotojo gamintojo pateiktų įrodymų, taikomi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje nurodyti reikalavimai. Šiuo atveju iš jungtuko „ir“ naudojimo tarp šios nuostatos ketvirtos ir penktos įtraukos bei šių reikalavimų pobūdžio matyti, kad jie yra sudėtiniai. Todėl atitinkamas gamintojas turi tenkinti visus pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto reikalavimus, kad galėtų pasinaudoti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusu, o jeigu jis šių reikalavimų netenkina, jo prašymas turi būti atmestas.
- 55 Todėl reikia išnagrinėti, ar ieškovė įrodė, jog ji tenkina pirmąjį pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtintą reikalavimą, jog įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų turi būti priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant.

3. Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatyto pirmojo reikalavimo

a) Dėl vienodų kainų taikymo

Šalių argumentai

- 56 Ieškovė nurodo, kad išvada, jog savo produktus Kinijoje ji pardavė vienodomis kainomis, yra akivaizdžiai klaidinga. Ji teigia, kad Kainų įstatymas elektroninių

svarstyklių rinkai nėra taikomas. Bet kuriuo atveju pats Kainų įstatymo turinys yra kitoks, nei aprašė Komisija. Ieškovė taip pat pabrėžia, kad kainų sąrašas, kuriuo rėmėsi Taryba, neatspindi sąskaitose realiai nurodytų kainų, dėl kurių buvo susitarta su perpardavėjais. Ieškovė priduria, kad identiškoms kainoms tame pačiame prekybos lygmenyje veikiantiems partneriams taikymas rodo, jog ji laikosi Europos Bendrijoje taikomo sąžiningos konkurencijos principo, draudžiančio piktnaudžiauti dominuojančia padėtimi.

- 57 Ieškovė primena, kad ji jau paaiškino, jog kainos buvo nustatytos atsižvelgiant į pasiūlą ir paklausą ir jog Kinijos rinka yra labai konkurencinga. Vis dėlto Bendrijos institucijų išreikštas požiūris buvo labai neišsamus ir netikslus, ypač kiek tai susiję su atsižvelgimu tik į trylika sąskaitų, susijusių su pardavimais Kinijos vidaus rinkoje, nors tyrimo metu jų skaičius siekė 25 701 vienetų. Komisijos tyrėjams per patikrinimą vietoje buvo pateiktos visos sąskaitos, susijusios su atskirais sandoriais Kinijos vidaus rinkoje, įrodančios, jog ieškovė ir jos klientai derėjosi dėl taikomų kainų. Šiuo atveju Bendrijos institucijos neatsižvelgė į tai, kad per šias derybas nebuvo užsiminta apie vyriausybinių kainų kontrolę. Be to, ieškovė savo atsakyme į klausimą, susijusį su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimu, mano įrodžiusi, kad pardavimų Kinijos vidaus rinkoje mėnesio kainų vidurkis labai skyrėsi, o tai patvirtina jos teiginį, kad atskirų sudarytų sandorių kainos taip pat labai skyrėsi.

- 58 Taryba teigia, kad ieškovė neįrodė realių derybų dėl kainų buvimo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 59 Svarbu išnagrinėti, ar vykstant tyrimui ieškovė pateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad ji galėjo savarankiškai nustatyti savo kainas Kinijos vidaus rinkoje „pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant“, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje.
- 60 Be to, vykstant tyrimui ieškovė turėjo Komisijai pateikti atskirų sandorių kainų skirtumo įrodymą, pavyzdžiui, sąskaitas. Šiuo klausimu ieškovė negali kaltinti Bendrijos institucijų, kad šios neatsižvelgė į visas sąskaitas (daugiau nei 25 000) dėl kiekvieno vykstant tyrimui parduoto vieneto. Iš tikrųjų ieškovė iš šių sąskaitų turėjo pateikti tas, iš kurių matyti, jog ji tą patį modelį skirtingiems klientams pardavė už nevienodą kainą. Reikia pridurti, kad susipažinusi su Komisijos išvada dėl pardavimo vienodomis kainomis, ieškovė, vykstant administracinei procedūrai, dar galėjo Komisijai pateikti, jos manymu, svarbias sąskaitas.
- 61 Be to, reikia išnagrinėti, ar ieškovė patenkino reikalavimą, susijusį su įrodymų pateikimu, t. y., kad atliekant patikrinimą vietoje Komisijos tyrėjams ji pateikė derybų aplankus (negotiation sheets) ir sutartis (national contracts) tam, kad įrodytų, jog dėl kainų buvo derėtasi su SA *Carrefour* (toliau – *Carrefour*) vietiniais filialais Kinijoje. Tačiau pastebėtina, kad ieškovės Pirmosios instancijos teismui pateikti dokumentai, kurie vis dėlto nepatvirtina nuolaidos šiam klientui taikymo, parodo, kad sąskaitoje nurodytos ir Kinijos vidaus rinkoje taikomų kainų sąrašė esančios kainos buvo visiškai tokios pačios. Taigi labiausiai *Carrefour* parduodamo modelio bazinė kaina buvo tapati ieškovės Kinijos vidaus rinkoje taikomų kainų sąrašė nurodytai kainai. Iš tikrųjų pateiktų dokumentų ir Kinijos vidaus rinkoje parduodamų produktų kainų sąrašė palyginimas leidžia konstatuoti, kad nagrinėjamo modelio (t. y. sudėtingų modelių segmento elektroninių svarstyklių SM-80SXB) kaina visiškai nesiskiria nuo tos, kuri nurodyta minėtame sąrašė, t. y. 6 837,61 yuan ren-min-bi (CNY), patikslinant, kad į *Carrefour* išrašytose ir ieškovės vykstant tyrimui pateiktose sąskaitose nurodomą 8 000 CNY kainą yra įskaičiuotas 17% pridėtinės vertės mokestis (PVM), taikomas sąrašė nurodytoms kainoms. *Carrefour* derybų aplankuose nurodoma kaina yra 12 000 CNY, tai yra sąrašė

nurodyta kaina su 17 % PVM, pridedant papildomą 4 000 CNY sumą už paslaugas. Toks pats vienodumas gali būti nustatytas ir modelio SM-80SXP kainai. Galiausiai atsakydama į raštu pateiktą klausimą Taryba pateikė Pirmosios instancijos teismui iš *Carrefour* gautą sąskaitą, iš kurios matyti, kad realiai sąskaitoje nurodyta kaina lygi prie sąrašė nurodytos kainos pridėjus 17 % PVM ir papildomą 4 000 CNY sumą, o tai patvirtina tą patį metodą, kuris nustatytas išnagrinėjus derybų aplanką. Be to, per posėdį ieškovė patvirtino papildomos 4 000 CNY dydžio sumos už paslaugas mokėjimo praktiką.

62 Taigi konstatuotina, kad sąskaitose, sutartyse ir *Carrefour* derybų aplankuose nurodytos kainos nesiskiria nuo tų, kurios nurodytos kainų sąrašė. Išanalizavus derybų aplankus matyti, kad tas pats principas galioja ir vienam iš ieškovės klientų, bendrovei *Nanjing Supermarket Ltd*, taikomiems tarifams.

63 Todėl nei derybų aplankai, nei sutartys, nei pateiktos sąskaitos neįrodo, kad skirtingiems klientams ieškovė taikė skirtingas to pačio produkto kainas.

64 Šio tvirtinimo nepaneigia ieškovės nurodytas faktas, kad jos pagrindinis klientas Kinijos vidaus rinkoje, t. y. bendrovė *Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd*, derėjosi su ja dėl geresnių nei jos kitiems klientams taikytų kainų. Iš tikrųjų, kaip teisingai nurodė Komisija savo 1999 m. gruodžio 17 d. faksimilėje, kyla abejonių dėl šios įmonės nepriklausomumo nuo ieškovės. Visų pirma svarbu pažymėti, kad ieškovė nei savo susirašinėjimuose su Komisija, nei savo ieškinyje ar dublike net nebandė paneigti šių ryšių buvimo. 1999 m. gruodžio 27 d. laiške, kuriame ginčijo 1999 m. gruodžio 17 d. faksimile Komisijos pateiktus rezultatus ir išvadas, ji visiškai nekomentavo argumento, kad bendrovė *Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd*

yra su ja susijusi. Taip pat buvo ir su 2000 m. sausio 11 d. laišku, kur ieškovė ginčijo 2000 m. sausio 4 d. laišku Komisijos pateiktus atsakymus į jos pastabas, kurie pakartoja Bendrijos institucijos abejonę dėl ieškovės ir minėtos bendrovės ryšių. Taigi ieškovei nepaneigus savo ryšių su bendrove *Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd*, Komisija galėjo pagrįstai nenagrinėti ieškovės sąskaitose šiai įmonei nurodytų kainų.

- 65 Reikia dar kartą išnagrinėti, ar nepaisant to, kad ieškovė nepateikė svarbių sąskaitų, ji vis dėlto pateikė reikšmingų įrodymų savo atsakyme į Komisijos tyrimo klausimyno D dalį, susijusią su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimu. Savo atsakyme ieškovė nurodė šią su pardavimais susijusią informaciją: Kinijos vidaus rinkoje parduoto nagrinėjamo produkto kiekį per mėnesį ir šio produkto pardavimo Kinijos vidaus rinkoje kainų mėnesio vidurkį tyrimo laikotarpiu, visus pardavimus, bendrą ir pagal produktus, ieškovės Kinijos vidaus rinkoje per tiriamąjį laikotarpį parduotus pagrindinius produktus, nagrinėjamo produkto pardavimo Kinijos vidaus rinkoje kainų sąrašą, tiriamo produkto pardavimo eksportui kiekius per mėnesį ir pardavimų eksportui kainų mėnesio vidurkį tyrimo laikotarpiu, šio produkto eksporto kainų sąrašą ir eksporto į Bendriją sąrašą, suskirstytą pagal mėnesius už tris pagrindinius tyrimo laikotarpio mėnesius, t. y. 1998 m. rugsėjį, 1999 m. sausį ir 1999 m. kovą.

- 66 Remdamasi duomenimis, pateiktais prie ieškinio pridėtoje lentelėje, apimančioje tyrimo laikotarpiu tiriamo produkto pardavimo Kinijos vidaus rinkoje mėnesio kainų vidurkį, ieškovė sudarė naują lentelę, kurią pateikė savo dublike, parodydama mažiausios ir didžiausios vidutinės kainos kitimo procentą kiekvienam elektroninių svarstyklių modeliui, siekdama įrodyti, jog ji netaikė tokių pačių kainų. Šiuo klausimu, remiantis ieškovės Komisijos tyrimo klausimyno D dalyje nurodytais duomenimis, kurių Bendrijos institucijos neginčijo, reikia pateikti lentelę, parodančią kiekvieno modelio pardavimų Kinijos vidaus rinkoje kiekį ir procentinį dydį bei

pardavimo kainos kitimo procentą tyrimo laikotarpiu. Svarbu pažymėti, jog remiantis ginčijamu reglamentu elektroninių svarstyklių rinka yra bendrai padalyta į tris skirtingus segmentus: paprastų, vidutinių ir sudėtingų modelių.

Modelis	Kinijos vidaus rinkoje parduotų vienetų skaičius	Pardavimai Kinijos vidaus rinkoje procentais	Kainų Kinijos vidaus rinkoje kitimas procentais
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2 127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3 455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	non disponible
DS-688FB	3 471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Šioje lentelėje pateikiami aštuoni modeliai (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H et RM-30), kurie sudaro 3,78 % visų ieškovės pardavimų Kinijos vidaus rinkoje. Tai yra būtent tie modeliai, kurių kainos labiausiai skiriasi. Todėl pastebėtina, kad atsižvelgiant į nedidelį šių modelių bendrą pardavimų kiekį, jų kainos kitimai negali būti laikomi tendencija, apibūdinančia visą ieškovės elgesį, nustatant kainas skirtingų klientų atžvilgiu.
- 68 Kaip nurodė Taryba, ir ieškovė to neneigė, užfiksuoti 71,89 ir 34,55 % elektroninių svarstyklių SM-80/81B ir SM-80/81P, priklausančių sudėtingų modelių segmentui, kitimai iš esmės atsiranda dėl to, kad šie modeliai dar turi tam tikrą skaičių submodelių. Nors tas pat submodelis yra parduodamas už tą pačią kainą, kiekvienas atskiras submodelis kainuoja skirtingai, tad vidutinė kaina, kuri priklauso nuo atitinkamo kiekvieno atskiro submodelio pardavimų kiekio per nustatytą laikotarpį, svyruoja.
- 69 Iš šios lentelės matyti, kad daugiausiai parduodamo modelio (DS-685B, sudarantis 53,28% visų pardavimų Kinijos vidaus rinkoje) mėnesio vidutinės kainos svyravo 2,21%. Vis dėlto pastebėtina, kad šis gana nežymus pokytis pats savaime nepatvirtina, jog skirtingiems klientams taikomos skirtingos kainos. Galiausiai vien likusių kiekvieno iš trijų modelių, t. y. DS-685FB, DS-688B ir DS-688FB, kainų svyravimas apie 10% negali būti laikomas reikšmingu.
- 70 Iš tikrųjų ieškovės pateikti duomenys yra susiję vien su vidutine pardavimo kaina per mėnesį, kurios tendencijos galėjo taip pat pasikeisti dėl kainų pokyčio laiko atžvilgiu,

o dėl to įmanoma, kad tuo pačiu laikotarpiu skirtingiems klientams galėjo būti taikomos tos pačios kainos. Todėl pastebėtina, kad bylos duomenys, ypač nurodyti 66 punkte pateikiamoje lentelėje, neleidžia teigti, jog tyrimo laikotarpiu skirtingiems klientams sąskaitose buvo nurodomos skirtingos kainos.

71 Vis dėlto dėl ieškovės argumento, kad ji veikė bendros konkurencijos sąlygomis ir keitė bei pritaikė savo kainas prie konkurentų, pakanka pastebėti, jog ji nepateikė jokių šiuos tvirtinimus paneigiančių įrodymų. Be to, ji neįrodė, kad šioje byloje tenkinamos sąlygos, kurioms esant skirtingų kainų taikymas pagal konkurencijos taisykles galėtų būti laikomas konkurencijos taisyklių pažeidimu.

72 Galiausiai dėl ieškovės argumento, kad Kainų įstatymas neturėjo reikšmės jos kainų nustatymo politikai, pakanka konstatuoti, kad Taryba nesirėmė galimu šio įstatymo taikymu, o tik tuo, kad ieškovė nepateikė pakankamų įrodymų, jog kainas nustatė pagal rinkos sąlygas.

73 Todėl Komisija, vėliau Taryba, nepadarydamos aiškios vertinimo klaidos, galėjo nuspręsti, kad ieškovė, vykstant tyrimui, nepateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, jog už tą patį produktą iš skirtingų klientų ji prašė skirtingų kainų.

b) Dėl nuostolingų pardavimų

Šalių argumentai

- 74 Ieškovė mano, jog Komisijos padaryta išvada, kad jos pardavimai Kinijos vidaus rinkoje sistemingai buvo nuostolingi, yra skubota ir nesusijusi. Pirma, Komisija visiškai nelaukė, kol bus perduota visa informacija, reikalinga priimti sprendimą šiuo klausimu. Antra, iš Tarybos išvadų matyti, kad tokią praktiką paprastai taikė ir kai kurie kiti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantys ūkio subjektai. Ieškovė šiuo klausimu nurodo ginčijamo reglamento 30 ir 38 konstatuojamąsias dalis.
- 75 Dėl bendro nuostolių ir pelno balanso ieškovė ginčija Bendrijos institucijų išvadas, kad Kinijos vidaus rinkoje ji sistemingai patirdavo didelių nuostolių. o eksporto rinkose gaudavo didelį pelną. Ieškovė pastebi, kad Kinijos vidaus rinkoje ji parduoda didelę dalį kitų produktų nei elektroninės svarstyklės. Ieškovės tvirtinimu, visi duomenys apie pardavimą Kinijos vidaus rinkoje, kurie yra su visais produktais susijusių nuostolių ir pelno ataskaitoje, negali būti patikimas elektroninių svarstyklių pardavimų Kinijos vidaus rinkoje pelningumo rodiklis. Tačiau ataskaitoje atskirai nenurodomi nei pardavimų eksportui nuostoliai ir pelnas, nei pardavimai Kinijos vidaus rinkoje. Tokiomis aplinkybėmis ieškovė teigia, kad yra neteisinga manyti, jog pajamų suvestinė aiškiai parodo už eksportą gautą pelną ir didelius pardavimų Kinijos vidaus rinkoje nuostolius.
- 76 Ieškovės teigimu, Bendrijos institucijos niekada neatskleidė šią išvadą pagrindžiančių skaičiavimų. Spėdama Bendrijos institucijų skaičiavimo metodą, ieškovė mano, kad

pagal tokius skaičiavimus pardavimų Kinijos vidaus rinkoje pelnas 1997 m. buvo 1,96 %, o nuostoliai, kurie, jos manymu, nežymūs, 1998 m. sudarė 0,73 %. Remiantis tuo pačiu skaičiavimu, jos pelnas iš eksporto 1997 m. turėjo būti 8,86 %, o 1998 m. – 10,50 %. Todėl, ieškovės manymu, Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą darydama išvadą, jog šie duomenys aiškiai rodo didelius nuostolius, susijusius su kelerius metus Kinijos vidaus rinkoje vykdytais pardavimais.

- 77 Be to, priešingai nei tvirtina Taryba, ieškovė nesutinka su tuo, kad ji patyrė „didžiulių nuostolių“ parduodama modelį DS-685B Kinijos vidaus rinkoje tyrimo laikotarpiu ir tvirtina, kad Taryba viešai nepaskelbė informacijos, kuria remdamasi ji padarė tokią išvadą. Ieškovė pažymi, kad jos susirašinėjime su Komisija buvo nurodyta priešingai, t. y. jog pelną ji gavo vykdydama pardavimus, ypač modelių SM-80 ir SM-90, Kinijos vidaus rinkoje.
- 78 Ieškovė siūlo Tarybai pateikti duomenis, kuriais ji rėmėsi darydama išvadą, kad ieškovė beveik visus savo modelius Kinijos vidaus rinkoje parduodavo nuostolingai ir vienodomis kainomis. Jei Taryba pateiktų naujų duomenų, ieškovė pageidautų iškelti naują teisinį pagrindą, jog šių duomenų nepateikimas pagrindinio reglamento prasme pažeidžia šio reglamento 20 straipsnio 4 dalį.
- 79 Tarybos manymu, iš ieškovės atsakymo į Komisijos tyrimo klausimą bei patikrinimo vietoje paimtų dokumentų matyti, kad ieškovė gavo nemažą pelną dėl savo vykdomo eksporto, tačiau Kinijos vidaus rinkoje patyrė didelių nuostolių.

- 80 Be to, Taryba mano, kad ieškovės skaičiavimai negalioja, nes pastaroji neatsižvelgė į gautas subsidijas bei 1998 m. iš kitų sandorių turėtas pajamas. Tarybos skaičiavimu, ieškovės pardavimai Kinijos vidaus rinkoje 1997 m. iš tikrųjų davė 0,24 % pelno, kurį ji laiko nedideliu, o 1998 m. patyrė 2,59 % nuostolio, kurį ji laiko reikšmingu, kai pelnas iš eksporto 1997 m. siekė 6,96 %, o 1998 m. – 8,96 %. Dėl to Taryba sudarė šią lentelę, perimdama ieškovės pateiktus duomenis apie pelną ir nuostolius ir įtraukdama į ją šios gautas subsidijas, kurių sumos paryškintos juodai (šią lentelę didesnio tikslumo sumetimais patikrino Pirmosios instancijos teismas):

	1998			1997		
	Iš viso	Eksportas	Vidaus rinka	Iš viso	Eksportas	Vidaus rinka
Pardavimai	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Pardavimų sąnaudos	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
Kitos išlaidos ir pajamos	18 113 541,34	11 230 395,63	6 883 145,71	16 381 137,64	9 828 682,58	6 552 455,06
	+ 2 273 246,55	+ 1 409 412,86	+ 863 833,68	+ 1 844 989,62	+ 1 106 993,77	+ 737 995,84
	+ 150 000,00					
	20 536 787,89	12 639 808,49	7 746 979,39	18 226 127,26	10 935 676,35	7 290 450,90
Pelnas/nuostoliai	7 743 821,49	8 085 106,03	-341 284,54	6 402 153,70	5 563 119,87	839 033,83
	5 320 574,94	6 675 693,17	- 1 205 118,22	4 557 164,08	4 456 126,10	101 037,99
Pelnas/nuostoliai proc. nuo apyvartos (pardavimų)	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	- 2,59	4,27	6,96	0,24

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 81 Visų pirma reikia patikrinti, ar buvo pažeistos procesinės ieškovės teisės dėl tų faktų, kuriomis Bendrijos institucijos pagrindė išvadą dėl nuostolingų pardavimų; ir, antra, ar Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuspręsdamos, kad nuostolingi pardavimai yra faktorius, leidžiantis padaryti išvadą, jog ieškovė veikė ne rinkos ekonomikos sąlygomis; ir, trečia, ar Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą šių faktorių pagrindu darydamos išvadą, jog pardavimai buvo nuostolingi.
- 82 Visų pirma dėl ieškovės kaltinimo, kad buvo pažeistos jos procesinės teisės, pakanka nurodyti 40 punktą.
- 83 Antra, ieškovės argumentas, kad kai kurie rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios ūkio subjektai taip pat kartais parduoda nuostolingai, neturi įtakos tam, kad tokia praktika negalėtų būti laikoma vienu iš požymių, leidžiančių daryti išvadą, ypač esant kitiems požymiams, pavyzdžiui, vienodos kainos ir pardavimų apribojimai, kad ūkio subjektas neįrodė, jog atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatytą reikalavimą.
- 84 Trečia, svarbu priminti, kad Taryba rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso nesuteikimą motyvavo tuo, jog „turimi įrodymai parodė, kad ieškovės kainos Kinijos vidaus rinkoje jau keletą metų buvo nuostolingos“. Taip pat pabrėžtina, kad ieškovė turėjo pareigą įrodyti, jog ji veikė rinkos ekonomikos sąlygomis. Tačiau 1999 m. gruodžio 17 d. laišku Komisijai informavus, kad mano, jog ieškovė nuolatos patirdavo nuostolių Kinijos vidaus rinkoje, ieškovė, nepateikdama priešingų įrodymų, savo 1999 m. gruodžio 27 d. ir 2000 m. sausio 11 d. laiškuose

apsiribojo tvirtinimu, kad Komisija negalėjo padaryti tokios išvados neturėdama duomenų, kurių buvo reikalaujama tik atsakant į tyrimo klausimyno C dalyje pateiktus klausimus, susijusius su įmonės rentabilumu. Jei ieškovė manė, kad Komisijos išvados nebuvo tikslios, niekas jai netrukdytų pateikti Komisijai susijusių dokumentų, įrodančių, kaip šiuo atveju, pelno buvimą iš Kinijos vidaus rinkos už nagrinėjamus metus. Tačiau ieškovė tokių įrodymų nepateikė.

85 Dėl įrodymų, kuriais Bendrijos institucijos grindė savo vertinimą, visų pirma reikia pripažinti, kad tai, jog ieškovė taip pat pardavė ne tik elektronines svarstyklas, bet ir kitus produktus, šiuo atveju nereiškia, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą remdamasi ieškovės pajamų suvestinėje pateiktais duomenimis tam, kad įvertintų jos nuostolius ir pelną vienintelio nagrinėjamo produkto atžvilgiu. Iš tikrųjų vykstant tyrimui iš ieškovės pateiktų dokumentų buvo įmanoma nustatyti elektroninių svarstyklių pardavimų sumos realią piniginę vertę. Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad matuojant pardavimus pagal realią piniginę vertę, o ne pagal vienetus, reikia konstatuoti, jog elektroninių svarstyklių pardavimai sudaro apie tris ketvirtadalius ieškovės pardavimų Kinijos vidaus rinkoje. Remiantis 1998 m. pajamų suvestine, ieškovės apyvarta Kinijos vidaus rinkoje buvo apie 46,5 mln. CNY (bendra apyvarta be eksporto), o elektroninių svarstyklių pardavimas pagal lentelę, kurioje nurodoma ieškovės pateikta ir Tarybos neginčyta elektroninių svarstyklių vidutinė mėnesio pardavimų kaina ir mėnesio kiekiai Kinijos vidaus rinkoje tyrimo laikotarpiu, siekė 34,1 mln. CNY.

86 Reikia nuspręsti dėl ieškovės skaičiavimo galiojimo, kuriuo remiantis jos pardavimų Kinijos vidaus rinkoje pelnas 1997 m. sudarė 1,96 %, o 1998 m. buvo patirtas 0,73 % nuostolis. Šiuo klausimu Taryba teisingai pastebi, kad ieškovė prie 1997–1998 m. patirtų pardavimo išlaidų pridėjo didesnę nei 4 mln. CNY subsidijų sumą.

- 87 Ši aplinkybė verčia suabejoti ieškovės skaičiavimų teisingumu. Nors tiesa, kad rinkos ekonomikoje egzistuoja subsidijos, jos visada yra rinkos svetimkūniai ir susijusios su viešosios valdžios įsikišimu, galinčiu pakreipti įmonių elgesį kita linkme, nei tą daro rinkos jėgos. Reikia pabrėžti, kad net jei nagrinėjama subsidijų suma nėra labai didelė, palyginti su bendra ieškovės apyvarta per šiuos dvejus metus, ji tampa didele, palyginti su Kinijos rinkoje gautu mažu ir atsitiktiniu pelnu.
- 88 Tačiau atskaičius ieškovės gautas subsidijas iš jos gauto pelno, kaip tai padarė Taryba (žr. 80 punktą), konstatuotina, ir tai atrodo tikėtina, kad ieškovės nuostoliai Kinijos vidaus rinkoje 1998 m. siekė 2,59 %, o 1997 m. jos padėtis buvo netoli pusiausvyros, su 0,24 % pelno. Be to, toks skaičiavimas parodo, kad ieškovės nuostoliai Kinijos vidaus rinkoje dvejus nagrinėjamus metus galėjo viršyti 1,1 mln. CNY, nors jos pelnas iš eksporto buvo didesnis nei 11,1 mln. CNY.
- 89 Tokiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad ginčijamo reglamento konstatuojamųjų dalių formuluotės apima įrodymus, kuriais rėmėsi Bendrijos institucijos. Bet kuriuo atveju Bendrijos institucijos, nepadarę akivaizdžios klaidos, šių įrodymų pagrindu galėjo prieiti prie išvados, kad ieškovės pardavimai Kinijoje iš esmės nebuvo pelningi laikotarpiu, už kurį buvo gauti duomenys.
- 90 Tai yra įrodymas, kuris kartu su kitais nurodytais faktoriais galėtų pagrįsti išvadą, kad ieškovė neįrodė, jog ji veikė rinkos ekonomikos sąlygomis.

- 91 Esant tokiam įrodymui, ieškovė vykstant administracinei procedūrai turėjo arba pateikti Bendrijos institucijų tvirtinimą paneigiančius įrodymus, arba duoti konkrečių įrodymų, jog, nepaisant bendro pelningumo nebuvimo, jos pardavimai Kinijoje atitiko rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės elgesį.
- 92 Šiuo atžvilgiu ieškovė paprasčiausiai patvirtina, kad Kinijos vidaus rinkoje didžioji pelno dalis buvo gauta parduodant SM-80 ir SM-90 modelių elektronines svarstyklas. Aplinkybė, kad pelnas gautas pardavus šiuos modelius, kai buvo nustatyta, kad kitų elektroninių svarstyklių atžvilgiu ieškovė patyrė nuostolių Kinijos vidaus rinkoje, leidžia daryti logišką išvadą, kad didesni nuostoliai buvo patirti kitų modelių, konkrečiai kalbant, daugiausiai parduodamų paprastų modelių, kaip antai DS-685B, atžvilgiu, o tai paneigia ieškovės skaičiavimus, ypač dėl 1998 metų. Būtent šiuos paprastus modelius ieškovė eksportavo į Europos Bendriją.
- 93 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad ieškovė neįrodė, jog Bendrijos institucijos padarė aiškia vertinimo klaidą konstatuodamos, kad ji savo produktus Kinijoje pardavė nuostolingai.

c) Dėl pardavimų Kinijos vidaus rinkoje ir eksportui santykio

Šalių argumentai

- 94 Ieškovė neigia ginčijamame reglamente nurodytą tvirtinimą, kad ji nebuvo visiškai laisva sprendama dėl pardavimų Kinijos vidaus rinkoje ir eksportui santykio.

- 95 Ji ginčija teiginį, kad eksporto santykis buvo privalomas pagal jos ir vietinės investicijų institucijos remiantis įmonės įstatais ir detaliųjų nuostatų, įgyvendinančių Kinijos įstatymą dėl bendrovių, kurių visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams (toliau – detaliosios nuostatos), 15 straipsniu sudarytą sutartį. Ji patvirtina, kad tokio santykio nebuvimą įrodo, pirma, Jinshan (Kinija) užsienio reikalų ekonomikos komisijos išduotas 1999 m. gruodžio 22 d. patvirtinimas (toliau – Jinshan patvirtinimas), ir, antra, tai, kad didžiąją dalį pardavimų ji vykdė Kinijos vidaus rinkoje. Ieškovė pastebi, kad Jinshan patvirtinimas aiškiai rodo, jog Kinijos institucijos nebuvo nustačiusios jokio santykio, susijusio su jos pardavimais eksportui. Ieškovės teigimu, tik šis įrodymas yra reikšmingas nustatant, kad Kinijos vyriausybė jai netaikė jokio santykio.
- 96 Ieškovė ginčija Tarybos pareiškimus dėl Kinijos vyriausybės politikos šiuo klausimu. Jos manymu, Kinijos valstybės įmonių, gaminančių elektronines svarstyklas nuo 80-ųjų pardavimui Kinijos vidaus rinkoje, egzistavimas neturėtų būti rimtai ginčijamas.
- 97 Taryba tvirtina, kad Bendrijos institucijos konstatavo, jog nuo 1996 m. iki tyrimo laikotarpio egzistavo *Shanghai Teraoka* pardavimų eksportui ir Kinijos vidaus rinkoje santykis, ir kad ieškovė nepaaiškino, kodėl, nepaisydama nuostolių Kinijos vidaus rinkoje, ji išlaikė tokį procentinį dydį, jei joks su pardavimais eksportui susijęs santykis jai nebuvo nustatytas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 98 Jinshan patvirtinime nurodyta:

„Mes, Jinshan užsienio reikalų ekonomikos komisija, esame valdžios institucija, patvirtinanti įmonės *Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd*, visiškai priklausančios

įmonei *Teraoka Seiko Co. Ltd* (Japonija), įsteigimą Kinijoje. Atsižvelgiant į sėkmingas mūsų derybas su administracijos valdybos prezidentu Kazuharu Teraoka, šiai įmonei mes nenustatėme pardavimų eksportui santykio. Be to, nepasirašėme sutarties, nes *Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd* yra bendrovė, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams.“

99 Siekiant nustatyti, ar šis dokumentas įrodo, kad ieškovė, atsižvelgdama į rinkos sąlygas, galėjo laisvai spręsti dėl Kinijos vidaus rinkoje ir eksportui parduodamų produktų kiekio, reikia visų pirma priminti Kinijos teisės aktus, reglamentuojančius tokios įmonės, kokia yra ieškovė, steigimą.

100 Detaliųjų nuostatų 15 straipsnyje nustatyta, kad prašyme dėl įmonės, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, steigimo turi būti nurodytas pardavimų Kinijos vidaus ir tarptautinėje rinkoje santykis. Šių nuostatų 45 straipsnis numato: „jei įmonė, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, parduoda produktus Kinijos (vidaus) rinkoje, ji privalo laikytis patvirtinto pardavimų santykio“ ir „tuo atveju, kai įmonė, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, ketina parduoti daugiau savo produktų Kinijos (vidaus) rinkoje nei numatyta pagal patvirtintą pardavimų santykį, yra būtinas nagrinėjančios ir patvirtinančios institucijos sutikimas“.

101 Dėl pagal detaliųjų nuostatų 15 straipsnį sudarytos „sutarties“ pastebėtina, kad iš tikrųjų kalbama apie „prašymą dėl įmonės, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, įsteigimo“, kuriame turi būti paminėtas pardavimų Kinijos vidaus

rinkoje ir eksportui, santykis. Tačiau, nepaisant Komisijos prašymo pateikti šį dokumentą, konstatuotina, kad tokio dokumento nėra tarp vykstant tyrimui ieškovės pateiktų dokumentų.

- 102 Tačiau atsakydama į raštu pateiktą klausimą ieškovė pateikė Pirmosios instancijos teismui dokumentus, susijusius su jos įsteigimo procedūra. Iš trijų tokių dokumentų, t. y. 1992 m. rugpjūčio 8 d. ieškovės pateiktos studijos dėl didelio jautrumo daviklių bei jų prietaisų gamybos ir veikimo, esant vienintelei investicijai, projekto įgyvendinimo, 1992 m. rugsėjo 3 d. Jinshan apskrities oficialaus atsakymo dėl projekto ir iš Jinshan apskrities užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo komisijoje 1992 m. rugsėjo 4 d. užregistruoto prašymo pritarti įmonės, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, steigimui, matyti, kad 50 % produkcijos turėjo būti parduodama užsienyje. Kiti dokumentai, ypač 1992 m. rugpjūčio 31 d. Jinshan apskrities plėtros ir planavimo komisijai pateikta paraiška dėl naujai kuriamos ar reformuojamos įmonės projektų, 1992 m. rugsėjo 17 d. Jinshan apskrities užsienio prekybos ir ekonominio bendradarbiavimo komisijos pranešimas apie įgyvendinimo studiją ir įmonės, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, įstatai byloja tik apie tą „dalį“ produkcijos, kuri turėtų būti eksportuojama. Šie dokumentai patvirtina, pirma, kad ieškovė turėjo teisingai nurodyti pardavimų eksportui procentinį dydį, pateikdama prašymą dėl įmonės, kurios visas kapitalas priklauso užsienio investuotojams, steigimo, ir, antra, kad šį procentinį dydį savo oficialiame 1992 m. rugsėjo 3 d. atsakyme į ieškovės prašymą dėl steigimo patvirtino Jinshan valdžios institucijos. Šie dokumentai rodo, kad bendrovės ieškovės steigimo metu nebuvo numatyta, jog ji turės visišką laisvę paskirstydama savo pardavimus. Tai vis dėlto prieštarauja Jinshan patvirtinimo turiniui. Tokiomis aplinkybėmis šio patvirtinimo nepakanka įrodyti, kad ieškovė galėjo be jokios Kinijos valdžios institucijų įtakos savo nuožiūra nuspręsti, kokių santykiu jos produkcija bus parduodama Kinijos vidaus rinkoje ir eksportui.

103 Taigi reikia patikrinti, ar vykstant administracinei procedūrai ieškovė pateikė įrodymus, leidžiančius konstatuoti, kad pardavimų paskirstymui tarp Kinijos vidaus rinkos ir eksporto jai nebuvo nustatytas joks santykis, ir kad jos ekonominiai sprendimai buvo priimami atsižvelgiant į rinkoje vyraujančią pasiūlą bei paklausą.

104 Dėl to toliau pateikiama ieškovės sudaryta lentelė, kurios turinio Taryba neginčijo. Joje apibendrinami ieškovės atsakyme į tyrimo klausimyną, susijusį su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusu, Komisijai pateikti duomenys.

	1995	1996	1997	1998	TL *
Pardavimai Kinijoje	9 020	26 122	23 241	26 183	25 695
Pardavimai Bendrijoje	2 070	9 045	4 407	7 597	5 552
Iš viso pardavimų pasaulyje	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Pardavimų Kinijoje procentas atsižvelgiant į visus pardavimus	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Tyrimo laikotarpis.

105 Ši lentelė parodo, kad nuo 1996 m. iki tyrimo laikotarpio pabaigos pardavimas Kinijos vidaus rinkoje su nedideliais svyravimais siekė apytiksliai 57 ir 60 % visų pardavimų. Atsižvelgus į šį stabilų procentinį dydį, pripažintina, kad egzistavo tam tikras santykis tarp ieškovės pardavimų Kinijos vidaus rinkoje ir jos pardavimų eksportui ir kad šis santykis buvo gana pastovus. Dėl aplinkybės, kad 1995 m. pardavimų procentinis dydis Kinijos vidaus rinkoje buvo apie 72 %, pastebėtina, jog atliekant patikrinimą vietoje pati ieškovė nurodė, kad ji pradėjo gaminti elektronines

svarstyklės tik 1995 m., o visišką gamybos pajėgumą pasiekė 1996 metais. Todėl 1995-aisiais nustatytas nuo kitų metų besiskiriantis santykis negali būti laikytinas reprezentatyviu dėl ypatingų tų metų aplinkybių, nes bendras pardavimų skaičius 1995 m. siekė tik apie trečdalį visų pardavimų kitais metais. Todėl niekas neprieštarauja, kad būtų atsižvelgiama tik į vėlesnius metus ir kad būtų pripažinta, jog egzistavo pastovus santykis.

106 Aplinkybė, kad šis santykis buvo ne 50 %, kaip numatyta su ieškovės steigimu susijusiuose nuostatuose ir sąlygose, bet apie 60 %, pati savaiame neįrodo, kad šis pardavimų paskirstymas atsirado dėl ieškovės savarankiškų sprendimų, atsižvelgiant į rinkos veiksmus, visiškai nesikišant Kinijos valdžios institucijoms. Reikia pažymėti, kad detaliosios nuostatos numatė galimybę padidinti įmonės vidaus pardavimų dalį su kompetetingos valdžios institucijos leidimu.

107 Be to, šiuo atveju turint omenyje ieškovės nuostolingus ar bent jau mažai pelningus pardavimus Kinijos vidaus rinkoje bei jai suteiktas subsidijas, išvada, kad šis pastovus santykis nėra rinkos jėgų rezultatas, atrodo labiau tikėtina, todėl ieškovė turėjo įrodyti priešingai.

108 Per posėdį, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą dėl aplinkybės, kad *Shanghai Teraoka* nuolat Kinijos vidaus rinkoje parduodavo 60 % visos savo produkcijos, nors šie pardavimai buvo nuostolingi, ieškovė paaiškino, jog Jungtinėje Karalystėje ji turėjo dukterinę bendrovę, gaminančią didžiąją dalį Europos rinkai skirtos produkcijos, todėl jai nereikėjo eksportuoti iš Kinijos į šią rinką. Vis dėlto šio

argumento nepakanka paaiškinti, kodėl ji pardavė nuostolingai Kinijos vidaus rinkoje. Kaip tvirtina Taryba, rinkos ekonomikos sąlygomis ieškovė bandytų arba padidinti savo kainas Kinijos vidaus rinkoje, arba nustotų prekiauti šioje rinkoje, nukreipdama visą dėmesį vien į eksportą.

- 109 Atsižvelgiant į tai, reikia pripažinti, jog ieškovė nepateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad ji galėjo savo nuožiūra spręsti, ar parduoti Kinijos vidaus rinkoje ir kokiomis proporcijomis.

d) Išvada dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtinto pirmo reikalavimo.

- 110 Visų pirma iš 59–73 punktų matyti, jog tyrimo laikotarpiu ieškovė nepateikė pakankamai įrodymų, patvirtinančių, kad skirtingiems klientams ji taikė skirtingas kainas ir kad jos ekonominiai sprendimai buvo priimami atsižvelgiant į rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą.
- 111 Antra, konstatuotina, kaip matyti ir iš 81–93 punktų, jog ieškovei nepavyko įrodyti, kad Kinijoje ji nepardavė nuostolingai arba kad jos elgesys buvo pagrįstas vien komerciniais sumetimais.
- 112 Trečia, iš 98–109 punktų matyti, jog ieškovė neįrodė, kad ji laikėsi pardavimų Kinijos vidaus rinkoje ir eksportui pastovaus santykio vien dėl komercinių priežasčių ir kad šio santykio Kinijos įstatymai jai nenustatė. Iš esmės ji nepateikė bent mažiausio

įtikinamo įrodymo, paaiškinančio, kodėl laikėsi šio santykio, nepaisydama nuostolių Kinijos vidaus rinkoje, nors pardavimai eksportui buvo pelningi.

- 113 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog Bendrijos institucijos nepadarė akivaizdžios faktų vertinimo klaidos, ieškovės pateiktų įrodymų pagrindu padarydamos išvadą, jog ji netenkino pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtinto reikalavimo, nors ir veikė rinkos ekonomikos sąlygomis.
- 114 Todėl pirmasis ieškinio pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.

B — Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 8 dalių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida nustatant žalą

1. Preliminarios pastabos

- 115 Ieškovė tvirtina, jog Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 8 dalis, padarydamos išvadą, jog Bendrijos pramonė patyrė esminę žalą. Šis ieškinio pagrindas gali būti skirstomas į šešias dalis. Pirmoji susijusi su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimu, antroji dalis – su nustatant žalą atsižvelgimu į importą, kuriam netaikomas dempingas, trečioji dalis – su išvada, kad Bendrijos pramonė patyrė esminę žalą, ketvirtoji – su Bendrijos institucijų

akivaizdžia klaida dėl esamo dempingo skirtumo dydžio nustatymo, penktoji – su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimu dėl to, kad buvo atsižvelgta į skaičius, gautus iš Europos Bendrijų statistikos biuro (Eurostat), ir šeštoji dalis – su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 8 dalių pažeidimu, susijusiu su importo dempingo kaina poveikio įvertinimu, palyginant tik dalies panašaus produkto gamybą Bendrijoje.

116 Prieš pradėdant nagrinėti šias skirtingas antrojo ieškinio pagrindo dalis reikia išnagrinėti tariamą Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio pažeidimą, kurį dublike nurodė ieškovė.

117 Ieškovė tvirtina, kad Taryba pažeidė Procedūros reglamentą, nes atsiliepime į ieškinį ji nurodė naujas aplinkybes ir vertinimus, apie kuriuos ieškovė, vykstant administracinei procedūrai, nebuvo informuota. Be to, ji skundžia atsiliepime į ieškinį nurodytą teiginį, jog „pardavimų paskirstymas iš esmės pasikeitė dėl pastaruoju metu padidėjusio sudėtingų modelių elektroninių svarstyklių pardavimo“. Konstatuotina, kad nuoroda į Procedūros reglamento 48 straipsnį nėra susijusi, nes šiuo atveju ieškovė priekaištauja Tarybai, kad ji baigė grįsti ginčijamą reglamentą atsiliepimo į ieškinį pateikimo stadijoje. Šiuo atveju pakanka pastebėti, kad ieškovė savo skundą pagrindė klaidinga prielaida. Iš tikrųjų iš 2000 m. rugsėjo 21 d. informacinio dokumento matyti, kad Komisija pranešė ieškovei atskirai apie kiekvieno segmento pardavimų apimčių pasikeitimus. Todėl šis kaltinimas atmestinas.

118 Dėl antrojo ieškinio pagrindo visų pirma reikia priminti, kaip 48 punkte pastebėjo Pirmosios instancijos teismas, kad sprendamos sudėtingus ekonomikos klausimus, institucijos turi didelę diskreciją.

119 Būtent ieškovė privalo pateikti įrodymus, leidžiančius Pirmosios instancijos teismui konstatuoti, kad nustatydamą žalą Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą (1997 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EFMA prieš Tarybą*, T-121/95, Rink. p. II-2391, 106 punktas; 1999 m. spalio 28 d. Sprendimo *EFMA prieš Tarybą*, T-210/95, Rink. p. II-3291, 58 punktas ir 2001 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Mukand ir kt. prieš Tarybą*, T-58/99, Rink. p. II-2521, 41 punktas).

120 Reikia pradėti nuo šeštosios dalies nagrinėjimo.

2. Šeštoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 8 dalių pažeidimo, susijusio su importo dempingo kaina poveikio įvertinimu, palyginti su dalies panašaus produkto gamyba Bendrijoje

a) Šalių argumentai

121 Ieškovė mano, kad vertindama Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalį kartu su 3 straipsnio 8 dalimi, importo poveikį palygindama vien su panašaus produkto dalimi. Ieškovės manymu, aiški minėtos 8 dalies formuluotė neleidžia vertinant importo palyginti vien su panašaus produkto dalies gamyba, šiuo atveju žemesnės kategorijos elektroninėmis svarstyklėmis. Be to, ieškovė pažymi, jog Taryba atmetė prašymus dėl žalos, pagrįstos vien panašaus produkto dalies vertinimu, nustatymo. Šiuo klausimu ji remiasi 1992 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3482/92, įvedančiu galutinius antidempingo muitus ir galutinai surenkančiu laikiną antidempingo muitą aliuminio elektrolizės kondensatoriams, kurių kilmės šalis Japonija, importui (OL L 353, p. 1), ir ypač jo 12 konstatuojamąja dalimi.

- 122 Taryba pati sau prieštarauja nurodydama nagrinėjamo produkto trijų segmentų pakeičiamumą vienas kitu ir galiausiai iš savo analizės dėl žalos nustatymo pašalindama ekonominius faktorius, susijusius su vidutiniais ir sudėtingais segmentais.
- 123 Ieškovės manymu, aukščiausios rūšies modelių pardavimo padidėjimas tyrimo laikotarpiu Bendrijos institucijoms nebuvo staigmena, ir neseniai baigtuose tyrimuose, kaip ji pastebi, Bendrijos institucijos nedarė skirtumo tarp panašaus produkto skirtingų segmentų. Šiuo atveju ji remiasi 2001 m. kovo 6 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 468/2001, įvedančio galutinius antidempingo muitus tam tikrų elektroninių svarstyklių, kurių kilmės šalis Japonija, importui (OL L 67, p. 24), 37–48 konstatuojamosiomis dalimis ir 2001 m. kovo 6 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 469/2001, įvedančio galutinius antidempingo muitus tam tikrų elektroninių svarstyklių, kurių kilmės šalis Singapūras, importui (OL L 67, p. 37), 47–58 konstatuojamosiomis dalimis.
- 124 Dėl „vidurkio apskaičiavimo“ metodo ieškovė tvirtina, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalis nustato Bendrijos institucijoms pareigą importo dempingo kaina poveikį vertinti lyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto, šiuo atveju elektroninių svarstyklių, gamyba ir pabrėžia minėtos nuostatos tikslą. Ji teigia, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje išvardytų įvairių žalos faktorių vertinimas ir importo poveikio analizė, atlikta atsižvelgiant tik į nagrinėjamo produkto dalį, turėtų būtų pripažinti prieštaraujanciais pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 daliai.
- 125 Taryba mano, kad jos segmentu pagrįstas vertinimas yra suderinamas su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalimi. Ji nurodo, kad tokio metodo pasirinkimą nulėmė esminis sudėtingų modelių elektroninių svarstyklių importo padidėjimas. Ši aplinkybė paaiškina Bendrijų institucijų skirtingas pozicijas tyrimo, kuriame buvo priimtas ginčijamas reglamentas, ir tyrimų, kuriais remiasi ieškovė, atvejais.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 126 Kaip 66 punkte priminė Pirmosios instancijos teismas, iš ginčijamo reglamento 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad elektroninių svarstyklių rinka bendrai yra padalyta į tris skirtingus segmentus: paprastų, vidutinių ir sudėtingų modelių.
- 127 Visų pirma reikia konstatuoti, kad iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalies nematyti, jog negalima atlikti atskiro produkto segmento vertinimo ir jog turi būti taikomas vidurkio apskaičiavimo metodas. Kaip teisingai nurodė Taryba, nustatant žalą pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį Bendrijos institucijos gali atlikti atskiro segmento analizę, kad nustatytų įvairius žalos rodiklius, ypač jei taikant kitą metodą gauti rezultatai dėl tam tikrų priežasčių yra iškreipti, su sąlyga jei yra deramai atsižvelgiama į tiriamus produktus kaip į visumą.
- 128 Pagal ginčijamo reglamento 11 konstatuojamąją dalį tiriamas produktas apima tris segmentus. Ginčijamo reglamento 12 konstatuojamoji dalis patikslina, kad Bendrijoje gaminamos elektroninės svarstyklės visais atžvilgiais panašios į elektronines svarstyklės, gaminamas ir eksportuojamas į Bendriją iš Kinijos, Pietų Korėjos ir Taivano, todėl šie produktai yra panašūs.
- 129 Vis dėlto atsižvelgiant į tai, kad tiriamo produkto paprastų modelių segmentas tyrimo laikotarpiu sudarė 97 % importo iš tiriamų šalių (ginčijamo reglamento 63 konstatuojamoji dalis), siekiant teisingo tyrimo rezultato logiška, net būtina, kad šioje analizėje atskirai atspindėtų paprastų minėto produkto modelių segmento įvertinimas. Taigi nėra jokio prieštaravimo tarp tiriamo produkto sąvokos ir žalos nustatymo.

130 Antra, dėl ieškovės kaltinimo, kad atskirai vertindama tokius svarbius faktorius kaip antai pardavimo kaina, rinkos dalis ir t. t., susijusius su paprastų modelių segmentu, Taryba išimtinai rėmėsi tik panašaus produkto dalimi, reikia pastebėti, kaip tai matyti iš ginčijamo reglamento su žala susijusių konstatuojamųjų dalių, kad Taryba visą laiką atsižvelgė į elektroninių svarstyklių visumą, o ne vien į paprastų modelių segmento elektronines svarstykles (žr. ginčijamo reglamento 81 konstatuojamąją dalį). Kadangi bendra analizė yra pagrįsta panašaus produkto koncepcija, susijusia su trimis elektroninių svarstyklių segmentais, o ne vien paprastų modelių segmentu, reikia pripažinti, kad Taryba nepažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalies.

131 Todėl antro ieškinio pagrindo šeštoji dalis atmetina.

3. Pirmoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimo

a) Šalių argumentai

132 Ieškovė kaltina Tarybą, kad nustatydamą žalą ji neišanalizavo visų svarbių veiksnių, ypač aplinkybės, jog Bendrijos pramonė dar neatsigauna po dempingo ir subsidijų praeityje padaryto poveikio bei esamo dempingo skirtumo dydžio. Ieškovės nuomone, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį nustatydamą žalą Taryba turi atsižvelgti į kiekvieną iš šiame straipsnyje išvardytų ekonominių veiksnių ir rodiklių. Šiuo klausimu ieškovė nurodo Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) Ginčų komisijos sprendimus, ypač PPO specialios grupės ataskaitą dėl antidempingo muitų taikymo medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis Indija, importui (toliau – ataskaita dėl patalynės).

133 Ieškovė konstatuoja, kad, pirma, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies ir Susitarimo dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, p. 103, toliau – 1994 m. antidempingo kodeksas), įtraukto į Sutarties dėl PPO įsteigimo (toliau – PPO susitarimas) 1A priedą, patvirtintą 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų (OL L 336, p. 1), 3.4 straipsnio tekstai ir turinys beveik sutampa ir kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalis įpareigoja Bendrijos institucijas įvertinti kiekvieną iš šešiolikos ekonominių veiksmų. Ji tvirtina, kad tokia pozicija atitinka ataskaitos dėl patalynės išvadas. Be to, ieškovė tvirtina, kad prireikus atitinkamo veiksmo mažareikšmiškumas turi būti įrodomas pateikiant tokią išvadą patvirtinančius argumentus ir aiškiai juos išdėstant argumentų santraukoje. Ji pabrėžia, jog tokioje santraukoje duomenų, patvirtinančių, kad Bendrijos institucijos patenkino joms aiškiai nustatytus reikalavimus, nebuvimas neleidžia Bendrijos teismams vykdyti jų priežiūros funkcijos.

134 Ieškovė pabrėžia, kad ginčijamo reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje neužsimeinama apie visų pagrindiniame reglamente numatytų veiksmų analizę. Be to, ieškovė mano, kad Bendrijos institucijos neįvertino nei „pramonės pastangų atsigausti po dempingo ir subsidijų praeityje padaryto poveikio“, nei „esamo dempingo skirtumo dydžio“. Pirmojo veiksmio atžvilgiu ieškovė pabrėžia, kad ginčijamo reglamento 59 konstatuojamoji dalis, kuria Taryba remiasi atsiliepime į ieškinį, yra susijusi su pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalimi, ir negali patvirtinti, kad Bendrijos institucijos patenkino pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje nustatytą reikalavimą. Be to, ginčijamo reglamento 88 ir 94 konstatuojamosiose dalyse paminėto importo, susijusio tik su dalimi tiriamo produkto, poveikio įvertinimas pažeistų pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 punktą. Todėl, ieškovės manymu, šie elementai nėra įrodymai. Dėl antro veiksmio ieškovė tvirtina, kad net jei pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalis nebuvo pažeista, minėti teiginiai negali būti laikomi ekonominių veiksmų, apie kuriuos juose kalbama, vertinimu, nes paprastos antidempingo priemonių nuorodos nereiškia, kad Bendrijos institucijos atliko tokią analizę, ir ypač kad įvertino aplinkybę, jog pramonė dar neatsigavo po praeityje

patirto dempingo ir subsidijų poveikio. Dėl esamo dempingo skirtumo dydžio ieškovė mano, kad ginčijamo reglamento 90 konstatuojamojoje dalyje pateiktas tvirtinimas negali būti laikomas vertinimu, nes joje nurodoma importo iš tiriamų šalių apimtis ir kaina, patys savaime esantys atskiri rodikliai, kuriuos Bendrijos institucijos taip pat turėjo išanalizuoti.

135 Taryba visų pirma tvirtina, kad ataskaita dėl patalynės, kuria remiasi ieškovė, nėra tiesiogiai taikoma Bendrijos teisės sistemoje. Be to, ji mano, kad ieškovė klaidingai aiškina šią ataskaitą, kuri yra visiškai suderinama su Bendrijos institucijų naudojamu metodu nustatant žalą. Tarybos manymu, šis kaltinimas būtų susijęs su motyvų nepakankamumu EB 253 straipsnio prasme. Ji remiasi 1999 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* (T-33/98 ir T-34/98, Rink. p. II-3837, panaikintu apeliacine tvarka 2003 m. sausio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Petrotub ir Republica prieš Tarybą*, C-76/00 P, Rink. p. I-79), siekdama patvirtinti, kad vienintelė Bendrijos institucijų pareiga galutinius dempingo muitus nustatančiame reglamente yra atlikti tik tų veiksmų, kurie laikytini svarbiais, analizę.

136 Be to, Taryba teigia, kad Bendrijos institucijų veiksmai atitiko pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį. Ji pažymi, kad ieškovės tvirtinimas, jog ginčijamame reglamente nėra visų veiksmų analizės, yra klaidingas ir nereikšmingas.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

137 Visų pirma reikia pastebėti, jog ieškovės argumentai apsiriboja kaltinimais Bendrijos institucijoms, kad šios nesirėmė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdamas į 1994 m. antidempingo kodekso 3.4 straipsnį, ir taip pažeidė Teisingumo Teismo praktikos įtvirtintą vienodo aiškinimo principą.

- 138 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrijos aktai turi būti aiškinami kuo labiau atsižvelgiant į tarptautinę teisę, ypač kai tokiais aktais siekiama tiksliai įgyvendinti Bendrijos sudarytą tarptautinį susitarimą (šiuo klausimu žr. 1998 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bettati*, C-341/95, Rink. p. I-4355, 20 punktą ir 135 punkte minėto 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 57 punktą), kaip šiuo atveju yra su pagrindiniu reglamentu, kuris buvo priimtas siekiant įvykdyti iš 1994 m. antidempingo kodekso kylančius tarptautinius įsipareigojimus (135 punkte minėto 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Petrotub ir Republica prieš Tarybą* 56 punktą).
- 139 Šiuo atveju pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalis turi tuos pačius pagrindinius elementus kaip ir 1994 m. antidempingo kodekso 3.4 straipsnis. Jis numato, kad importo dempingo kaina poveikio tiriamai Bendrijos pramonei analizė reiškia visų svarbių ekonominių veiksnių ir rodiklių, turinčių įtakos šios pramonės padėčiai, vertinimą. Jame pateikiamas įvairių veiksnių, į kuriuos turėtų būti atsižvelgta, sąrašas ir nurodoma, jog šis sąrašas nėra išsamus, todėl vienas ar keli šių veiksnių nėra būtina galutinis rodiklis. Šios nuostatos turinys beveik sutampa su 1994 m. antidempingo kodekso 3.4 straipsnio turiniu, išskyrus veiksnių dėl „pramonės pastangų atsigauti po dempingo ir subsidijų praeityje padaryto poveikio“, kurio nėra 1994 m. antidempingo kodekso 3.4 straipsnyje.
- 140 Todėl reikia konstatuoti, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalis pati savaime atitinka 1994 m. antidempingo susitarimą. Vis dėlto, ieškovės manymu, Bendrijos institucijos pažeidė savo pareigą įvertinti visus svarbius veiksnius, nurodytus ataskaitoje dėl patalynės, aiškinant 1994 m. antidempingo kodekso

3.4 straipsnį, nes neatsižvelgė į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje paminėtus du veiksnius, t. y. pramonės pastangas atsigauti po dempingo ir subsidijų praeityje padaryto poveikio bei esamo dempingo skirtumo dydį.

141 Todėl reikia išnagrinėti, ar Bendrijos institucijos įvertino šiuos du veiksnius.

142 Taryba ginčijamo reglamento 77 konstatuojamojoje dalyje nurodo:

„Remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalimi, importo dempingo kaina poveikio Bendrijos pramonei nagrinėjimas apėmė visų ekonominių veiksnių ir rodiklių, turinčių įtakos pramonės būklei, įvertinimą. Tačiau toliau nėra išsamiai nagrinėjami tam tikri veiksniai, nes buvo nustatyta, kad jie nebuvo svarbūs Bendrijos pramonės padėčiai šio tyrimo eigoje. Baigiant reikėtų pastebėti, kad nė vienas iš šių faktorių nėra būtinai galutinis rodiklis.“

143 Dėl veiksnio, kad Bendrijos pramonė dar visiškai neatsigavo po dempingo ir subsidijų praeityje padaryto poveikio, reikia pastebėti, kad šiuo atveju ginčijamo reglamento dalyje, pavadinotoje „Žala“, yra aiški nuoroda į galiojančias antidempingo priemones. Visų pirma, ginčijamo reglamento 59 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodo:

„Bendrijos pramonės struktūra itin pasikeitė analizės laikotarpiu. Nuo 1993 m. spalio mėn. (t. y., kai galutinės antidempingo priemonės buvo įvestos Singapūro ir (Pietų)

Korėjos kilmės elektroninių svarstyklių importui) buvo pradėta įgyvendinti restruktūrizavimo ir konsolidavimo programa <...>“.

144 Toliau ginčijamo reglamento 88 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad „<...> šio (paprastų modelių segmento) nuostoliai sumažino bendrą Bendrijos pramonės pelną ir neleido jai visiškai išnaudoti euro įvedimo bei antidempingo priemonių, įvestų importui iš Japonijos ir Singapūro, teikiamų privalumų <...>“.

145 Galiausiai ginčijamo reglamento 94 konstatuojamoje dalyje daroma išvada, kad „<...> prasta paprastų modelių segmento ekonominė padėtis neleido Bendrijos pramonei pasiekti bendrą pelningumą, kurio ji galėjo tikėtis įvedus eurą ir antidempingo priemones, visų pirma atsižvelgiant į jos įgyvendintą restruktūrizavimo programą“.

146 Šios ištraukos aiškiai parodo, kad Bendrijos institucijos savo analizėje dėl importo dempingo kaina poveikio tiriamai Bendrijos pramonei atsižvelgė į tai, jog ši pramonė dar visiškai neatsigavo po dempingo ir subsidijų praelyje padaryto poveikio.

147 Dėl ieškovės argumento, kad 88 ir 94 konstatuojamosiose dalyse pateikiami tvirtinimai negalioja ir negali būti įrodymas, jog Bendrijos institucijos įvertino šį veiksni, nes vertinimas buvo susijęs tik su tiriamo produkto dalimi, ir todėl buvo pažeista pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalis, pakanka konstatuoti, kad jis nėra reikšmingas. Iš tikrųjų, kaip jau buvo konstatuota 129 punkte, atsižvelgiant į tai,

kad tiriamo produkto paprastų modelių segmentas tyrimo laikotarpiu sudarė 97 % importo iš tiriamų šalių, dėl žalos nustatymo paprastų modelių segmentas galėjo būti nagrinėjamas atskirai.

148 Veiksnį, susijusį su „esamo dempingo skirtumo dydžiu“, Taryba aptarė ginčijamo reglamento 90 konstatuojamojoje dalyje. Ji konstatavo, kad „kalbant apie faktinio dempingo skirtumo dydžio poveikį Bendrijos pramonei, atsižvelgiant į importo iš tiriamų šalių apimtį ir kainas, šio poveikio negalima laikyti nedideliu“.

149 Taigi reikia pažymėti, kad Taryba įvertino veiksnį, susijusį su esamo dempingo skirtumo dydžiu. Nors Komisija 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente apie tai neužsiminė, tą ji padarė 2000 m. spalio 4 d. ir 23 d. laiškuose, kuriais atsakė į ieškovės 2000 m. rugsėjo 28 d. pastabas.

150 Atsižvelgiant į tai, antro ieškinio pagrindo pirmoji dalis yra atmestina.

4. Antroji dalis: dėl atsižvelgimo į importą ne dempingo kaina nustatant žalą

a) Šalių argumentai

151 Ieškovė tvirtina, kad Bendrijos institucijos akivaizdžiai pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5 dalis, nes vertindamos žalą atsižvelgė į importą

ne dempingo kaina, t. y. vienos iš tiriamų Korėjos bendrovių *CAS Corp.*, kuriai nebuvo konstatuotas dempingo taikymas, atveju.

- 152 Ieškovė pagrindinio reglamento 3 straipsnio nuorodą į „importą dempingo kaina“ aiškina kaip draudžiančią remtis importu iš dempingo netaikiusių eksportuojančių gamintojų. Todėl bendras pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje numatyto importo vertinimas negalėtų apimti importo iš eksportuojančių gamintojų, kuriems buvo nustatytas nulinis ar *de minimis* dempingo skirtumas. Todėl dėl atsižvelgimo į *CAS Corp.* importą Bendrijos institucijų analizė yra neteisėta, o žalos nustatymas negalioja. Ieškovė šiuo klausimu remiasi 2001 m. rugpjūčio 7 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1644/2001, iš dalies keičiančiu reglamentą (EB) Nr. 2398/97, įvedantį galutinius antidempingo muitus medvilninės patalynės, kurios kilmės šalis Egiptas, Indija ir Pakistanas, importui ir sustabdantį jo taikymą importui iš Indijos (OL L 219, p. 1), kurį Taryba priėmė po ataskaitos apie patalynę.
- 153 Ieškovė konstatuoja, jog Taryba nepateikė jokio patvirtinimo ar jos išvadą pagrindžiančio įrodymo, kad tai, jog Korėjos gamintojai importui netaikė dempingo, neturėjo reikšmės bendram Korėjos importo poveikiui Bendrijos pramonei.
- 154 Taryba prieštarauja ieškovės pateiktam pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3 ir 5 dalių išaiškinimui. Ji teigia, kad „importas dempingo kaina“ reiškia importą iš

šalies, kurios atžvilgiu buvo nustatytas didesnis nei *de minimis* dempingo skirtumas. Tarybos nuomone, šis požiūris atspindi ilgalaikę Bendrijos praktiką ir neprieštarauja minėto straipsnio formulotei.

155 Taryba tvirtina, kad ji laikėsi pirmiau nurodytos pozicijos, nes visų pirma importo dempingo ir ne dempingo kaina atskyrimas yra įmanomas tik tam tikromis aplinkybėmis ir tam tikrų metodų, kurie dažnai yra netaikomi, atveju. Antra, ji nurodo, kad dempingas buvo įrodytas tik tyrimo laikotarpiu, bet žalos rodiklių raida buvo vertinamą ilgesnį laiką. Bendrijos institucijos negali nustatyti, ar importas dempingo kaina tyrimo laikotarpiu buvo importas dempingo kaina ir likusį analizės laikotarpį, ir atvirkščiai. Be to, Taryba teigia, kad jos pozicija gali būti naudinga eksportuotojams, o ieškovės pozicija jiems gali būti nepalanki. Galiausiai Taryba teigia, kad ji veikė savo diskrecijos, kuri buvo pripažinta 46 punkte minėtu sprendimu *Thai Bicycle prieš Tarybą*, ribose. Taryba pažymi, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, 1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nachi Fujikoshi prieš Tarybą* (255/84, Rink. p. 1861) išvada yra bendra, ir šiame sprendime jis nurodė, kad nebūtina konkretinti Bendrijos pramonei tam tikro eksportuotojo importo padarytos žalos dalies.

156 Be to, Taryba teigia, kad net jei Bendrijos institucijos padarė klaidą nustatydamos importo dempingo kaina apimtį dėl to, kad įtraukė *CAS Corp.* importą, ši klaida realiai neturėjo įtakos žalos nustatymui. Galiausiai Taryba pažymi, kad ieškovė iš jai atsiųsto informacinio dokumento turėjo gerai žinoti *CAS Corp.* atžvilgiu konstatotą dempingo skirtumą, ir pastebi, jog tuo metu ieškovė nepareiškė jokio prieštaravimo. Be to, ji teigia, kad net jei Bendrijos institucijos nebūtų atlikusios bendro importo iš Pietų Korėjos ir Kinijos įvertinimo, Kinijos importo atžvilgiu jos būtų padarusios tą pačią išvadą.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 157 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalis nustato bendras žalos nustatymo taisykles, o šio straipsnio kitos nuostatos pateikia išsamesnius paaiškinimus dėl šio nustatymo. 3 straipsnio 5 ir 6 dalys taip pat skirtos importo dempingo kaina tyrimui.
- 158 Prieš nagrinėjant antro ieškinio pagrindo antrąją dalį visų pirma reikia išaiškinti pagrindinio reglamento 3 straipsnyje nurodytą sąvoką „importas dempingo kaina“.
- 159 Pastebėtina, kad ši sąvoka aiškiai apima visus sandorius dempingo kaina. Kadangi visų atskirų sandorių išanalizuoti neįmanoma, nustatant žalą reikia atsižvelgti į bet kurio eksportuojančio gamintojo, kuris pripažintas taikančiu dempingą, importą. Tačiau nustatant žalą eksportuojančių gamintojų, kurių atžvilgiu buvo nustatytas nulinis ar *de minimis* dempingo skirtumas, importas negali būti laikomas „importu dempingo kaina“.
- 160 Be to, primintina, jog pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį, jei tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tiksliai tuomet, jei nustatoma, kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*; ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir atsižvelgus į importuotų prekių tarpusavio konku-

rencijos ir į importuotų prekių bei panašių Bendrijos prekių konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

- 161 Ši nuostata aiškintina kaip leidžianti atsižvelgti į importą iš tiriamos šalies, tik jeigu ji vykdo eksportuojantis gamintojas, kuris pripažintas taikančiu dempingą. Todėl į importą iš šalies, kuriai nustatytas dempingo skirtumas buvo didesnis nei *de minimis*, turi būti atsižvelgiama, tik jei šioje šalyje nėra jokio eksportuojančio gamintojo, kurio atžvilgiu nustatytas nulinis arba *de minimis* dempingo skirtumas.
- 162 Taigi šiuo atveju bei atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnio dalyką ir tikslą, reikia pripažinti, kad terminas „importas dempingo kaina“ neapima eksportuojančio gamintojo, kuris netaiko dempingo, importo, net jei šis eksportuotojas yra įsisteigęs šalyje, kurios atžvilgiu nustatytas didesnis nei *de minimis* dempingo skirtumas.
- 163 Toks aiškinimas visiškai neprieštarauja teismo praktikai, pagal kurią Bendrijos teisės aktų leidėjas dėl žalos nustatymo pasirenka vienos ar kelių šalių teritoriją, vertindamas bendrai visą importą dempingo kaina iš šių šalių (1999 m. spalio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Swedish Match Philippines prieš Tarybą*, C-171/97, Rink. p. II-3241, 65 punktas). Šiuo klausimu buvo nuspręsta, jog Bendrijos pramonei dėl importo dempingo kaina padaryta žala turi būti vertinama bendrai, ir nebūtina, net neįmanoma, atskirai nustatyti kiekvienos atsakingos bendrovės žalos dalį (155 minėto sprendimo *Nachi Fujikoshi prieš Tarybą* 46 punktas; minėto sprendimo *Swedish Match Philippines prieš Tarybą* 66 punktas ir 48 punkte minėto sprendimo *Arne Mathisen prieš Tarybą* 123 punktas).

- 164 Reikia pastebėti, kad nurodytos bylos yra susijusios su bendrovėmis, kurios vykde importą dempingo kaina. Tuo tarpu šiuo atveju kalbama apie įmonę, kuri vykde importą ne dempingo kaina, kitaip tariant įmonės, kuri dempingo netaikė, importą. Todėl 164 punkte minėta teismo praktika šiuo atveju netaikoma ir neturi reikšmės sąvokos „importas dempingo kaina“ aiškinimui.
- 165 Be to, šis aiškinimas yra suderinamas su atskaitoje dėl patalynės pateiktu PPO sutarties išaiškinimu, su kurios išvadamis Taryba sutiko. Be to, Reglamento Nr. 1644/2001 17 konstatuojamojoje dalyje buvo pažymėta, kad, „specialios grupės nuomone, dempingo netaikančio eksportuojančio gamintojo importo negalima laikyti „importu dempingo kaina“ norint nustatyti žalą. Todėl Taryba atliko naują importo dempingo kaina poveikio vertinimą, neatsižvelgdama į dempingo netaikančius eksportuotojus.
- 166 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Bendrijos institucijos neturėjo atsižvelgti į Korėjos bendrovės *CAS Corp.* importą, nes ši bendrovė dempingo netaikė, nors Pietų Korėjai ir buvo nustatytas didesnis nei *de minimi* dempingo skirtumas.
- 167 Antra, reikia išnagrinėti tokios klaidos poveikį šiam atvejui. Todėl poveikis turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į šią reikalavimo dalį, kuri susijusi su ieškovei tariamai padaryta žala dėl to, kad kartu su importu dempingo kaina buvo atsižvelgta ir į importą iš *CAS Corp.* (šiuo klausimu žr. 1995 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NTN Corporation ir Koyo Seiko prieš Tarybą*, T-163/94 ir T-165/94, Rink. p. II-1381, 112–115 punktus). Kad būtų panaikintas ginčijamas

reglamentas, nepakanka vien pripažinti, jog Taryba padarė klaidą. Reikia, kad ši klaida būtų padariusi poveikį žalos nustatymui bei pačiam reglamento turiniui.

- 168 Taryba tvirtina, kad ji būtų galėjusi nustatyti žalą remdamasi vien importu iš Kinijos. Dėl to triplike ji pateikė lentelę, apimančią pagrindinius žalos rodiklius, kuriuos reikėtų vertinti, jei būtų atsižvelgiama vien į importą iš Kinijos, ir palyginančią juos su tais, dėl kurių buvo priimta ginčijamame reglamente pateikiama išvada. Viena šioje lentelėje esanti skaičiavimo klaida buvo ištaisyta per posėdį.

Pakeista informacija	Pirminiai duomenys (visos atitinkamos šalys)	Nauji duomenys (tik Kinija)
Atitinkamo importo apimtis	Padidėjo nuo 14 853 vienetų 1995 m. iki 33 063 vienetų tyrimo laikotarpiu	Padidėjo nuo 3 456 vienetų 1995 m. iki 16 827 vienetų tyrimo laikotarpiu
Importo apimties padidėjimas	123 %	387 %
Importo dalis rinkoje	Padidėjo nuo 9,2% 1995 m. iki 15,1% tyrimo laikotarpiu	Padidėjo nuo 2,1% 1995 m. iki 7,7% tyrimo laikotarpiu
Kiekvienos šalies kainų numuši- mo skirtumas	Nuo 0 iki 52% Kinijai Nuo 60 iki 65% Taivanui Nuo 30 iki 50% Pietų Korėjai	Nuo 0 iki 52%
Paprastų modelių segmento im- portas (įvertinimas)	Nuo 14 407 iki 32 071 vienetų	Nuo 3 352 iki 16 322 vienetų
Apimties padidėjimas (paprastų modelių segmentas)	123 %	387 %

169 Iš šios lentelės, kurios ieškovė neginčijo, ir jos duomenų, susijusių su importo apimtimi ir jo dalimi rinkoje, kurie yra byloje, matyti kad Kinijos importas į Bendriją padidėjo 387 % nuo 3 456 vienetų 1995 m. iki 16 827 vienetų tyrimo laikotarpiu. Importas iš Pietų Korėjos tuo pat metu padidėjo tik 32 % (5 532 vienetai 1995 m. ir 7 301 vienetai 1999 m.), o iš Taivano tik 52 % (5 865 vienetai 1995 m. ir 8 935 vienetai 1999 m.). Bendras importo iš šių trijų šalių apimtys padidėjimas buvo 123 % (14 853 vienetai 1995 m. ir 33 063 vienetai 1999 m.). Todėl importo iš Kinijos procentinis dydis padidėjo daugiau nei importo iš kitų atitinkamų šalių. Vis dėlto, atsižvelgiant į pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį, svarbu žinoti, ar apskritai importas iš konkrečios trečiosios šalies gerokai padidėjo absoliučiais dydžiais, o ne tik procentiniu dydžiu, ir ar gerokai padidėjo importo sudaroma Bendrijos vartojimo rinkos dalis. Padidėjimas nuo 3 456 vienetų 1995 m. iki 16 827 vienetų tyrimo laikotarpiu laikytinas žymiu padidėjimu absoliučiais dydžiais. Importo sudaroma rinkos dalis pasikeitė nuo 2,1 % 1995 m. iki 7,7 % tyrimo laikotarpiu. Svarbu pažymėti, jog per tą patį laikotarpį Bendrijos pramonės dalis elektroninių svarstyklių rinkoje sumažėjo nuo 26,1 iki 24,9 %, o tai parodo santykinį 4,6 % sumažėjimą. Šie skaičiai rodo, kad vien importo iš Kinijos būtų pakakę žalai nustatyti.

170 Nors žalą buvo galima nustatyti remiantis vien importu iš Kinijos, reikėtų išnagrinėti *CAS Corp.* eksporto neįtraukimo į bendrą importo iš trijų atitinkamų šalių apimtį pasekmes. Taryba šiuo klausimu savo triplike taip pat pateikė lentelę, kurioje įvertino Bendrijos importą, neatsižvelgdama į *CAS Corp.* vykdytą importą. Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą, Taryba pateikė su *CAS Corp.* susijusius duomenis ir papildė šiuo atžvilgiu lentelę. Ji ją taip pat pataisė per posėdį.

Pakeista informacija	Pirminiai duomenys (visos susijusios šalys)	Nauji duomenys (visos susijusios šalys, išskyrus Pietų Korėjos atžvilgiu pašalinant <i>CAS Corp.</i> eksportą)
Atitinkamo importo apimtis	Padidėjo nuo 14 853 vienetų 1995 m. iki 33 063 vienetų tyrimo laikotarpiu	Padidėjo nuo 11 273 vienetų 1995 m. iki 29 248 vienetų tyrimo laikotarpiu
Importo apimtys padidėjimas	123 %	159 %
Importo dalis rinkoje	Padidėjo nuo 9,2% 1995 m. iki 15,1% tyrimo laikotarpiu	Padidėjo nuo 7,0% 1995 m. iki 13,4% tyrimo laikotarpiu
Kiekvienos šalies kainų numuši- mo skirtumas	Nuo 0 iki 52% Kinijai Nuo 60 iki 65% Taivanui Nuo 30 iki 50% Pietų Korėjai	Nuo 0 iki 52% Kinijai Nuo 60 iki 65% Taivanui Nuo 30 iki 32% Pietų Korėjai
Paprastų modelių segmentas (įvertinimas)	nuo 14 407 iki 32 071 vienetų	nuo 10 935 iki 28 671 vienetų
Apimtys padidėjimas (paprastų modelių segmentas)	123 %	162 %

171 Iš šios lentelės duomenų, kurių ieškovė neginčijo, ir iš su importo apimtimi bei dalimi rinkoje susijusių duomenų, kurie yra bylos medžiagoje, matyti, kad eksporto iš visų atitinkamų šalių į Bendriją apimtis, neįskaitant Pietų Korėjos atžvilgiu *CAS Corp.* eksporto, padidėjo 159%, palyginti su 123%, jei būtų atsižvelgta *CAS Corp.* eksportą, t. y. nuo 11 273 vienetų 1995 m. iki 29 248 vienetų tyrimo laikotarpiu. Taip pat reikia pažymėti žymų eksporto dempingo kaina absoliučiais dydžiais padidėjimą, o *CAS Corp.* eksportas liko beveik nepakitęs. Be to, importo iš atitinkamų šalių į Bendriją rinkos dalis, neįskaitant importo iš *CAS Corp.*, padidėjo nuo 7 iki 13,4%, ir tau rodo žymų padidėjimą. Tačiau, atsižvelgiant į *CAS Corp.* eksporto dalies rinkoje sumažėjimą, kitų gamintojų rinkos dalis dar labiau padidėjo.

- 172 Be to, nebuvo įrodyta, jog Tarybos išvada dėl importo dempingo kaina poveikio panašiems Bendrijos produktams bei tiems, kurių eksportas daro poveikį Bendrijos pramonei, būtų gerokai pasikeitusi, jei Taryba būtų neatsižvelgusi į eksportuotojo, kuris netaikė dempingo, importą.
- 173 Todėl darytina išvada, kad atsižvelgimo į importą iš šių trijų atitinkamų šalių, neįskaitant importo iš *CAS Corp.*, turėjo visiškai pakakti, kad Taryba galėtų įrodyti žalos realumą. Todėl Bendrijos institucijų klaida, padaryta dėl atsižvelgimo į importą iš *CAS Corp.*, negali būti laikoma turinčia lemiamą poveikį Tarybos išvadai dėl žalos buvimo.
- 174 Taigi pripažinimo, jog padaryta klaida, nepakanka, kad būtų panaikintas ginčijamas reglamentas.

5. Trečioji dalis: dėl išvados, kad Bendrijos pramonė patyrė esminę žalą

- 175 Antro ieškinio pagrindo trečiosios dalies argumentai gali būti suskirstyti į keturias dalis, kurios bus nagrinėjamos atskirai.

a) Skirtumas tarp pirminių ir galutinių duomenų

Šalių argumentai

- 176 Ieškovė tvirtina, kad nesutampa duomenys apie žalą, apie kurią ji buvo informuota 2000 m. spalio 4 d. laišku; jo priede buvo pateikta 2000 m. balandžio mėn. parengta

lentelė (toliau – 2000 m. balandžio mėn. dokumentas) ir duomenys, kurie buvo pateikti 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente bei ginčijamame reglamente. Šie duomenys, *inter alia*, buvo susiję su pardavimų Bendrijoje apimtimi, rinkos dalimi, pardavimų Bendrijoje kaina ir darbo vietomis Bendrijos pramonėje, bet kadangi nesutampa, jie nėra pagrįsti žalą patvirtinančiais bei nepaneigiamais įrodymais, kaip to reikalauja pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalis.

- 177 Ieškovė mano, kad ji turėjo pagrindo daryti prielaidą, jog Komisijos Bendrijos pramonei atskleisti duomenys yra tiksūs, nes preliminaras išvadas Komisija paprastai patikrina ir po patikrinimo jokių duomenų pakeitimų nepriima. Ieškovės nuomone, šie duomenys, kurie jai buvo atskleisti keletą mėnesių po tyrimo pradžios, yra labai svarbūs nustatant, ar Bendrijos institucijos tinkamai įrodė, jog Bendrijos pramonė patyrė esminę žalą.
- 178 Taryba mano, kad šis kaltinimas yra nepriimtinas, nes jis nesusijęs su tariamai akivaizdžia vertinimo klaida. Iš tikrųjų ieškovė netiesiogiai kaltina Bendrijos institucijas, kad šios iki galo neatskleidė pakankamai informacijos ir neatsakė į jos klausimus dėl pirminių ir galutinių duomenų nesutapimo. Papildomai Taryba priduria, kad šis kaltinimas yra nepagrįstas, nes vienintelis galimas klausimas yra šis: ar buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida aiškinant, kas yra galutiniai duomenys pagal ginčijamą reglamentą, ar ne.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 179 Visų pirma dėl tariamo šio kaltinimo nepriimtimumo pakanka konstatuoti, kad, priešingai nei teigia Taryba, jis yra susijęs su tariamai akivaizdžia vertinimo klaida. Jeigu Bendrijos institucijos savo išvadas netinkamai pagrindė klaidingais duomeni-

mis, tai reikia, kad jos neteisingai aiškino aplinkybes, todėl galėjo padaryti akivaizdžią vertinimo klaidą. Taigi šis kaltinimas yra priimtinas.

180 Kalbant iš esmės, Komisija 2000 m. spalio 4 d. laiške leido ieškovei susipažinti su nekonfidencialia lentelės, kuri buvo pateikta 2000 m. balandžio mėn. parengtame dokumente ir kurioje, Tarybos manymu, buvo pirminės išvados dėl žalos, redakcija. Tačiau tam tikri duomenys 2000 m. balandžio mėn. dokumente skiriasi nuo pateikiamų 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente ir ginčijamame reglamente. Šie duomenys, *inter alia*, yra susiję su pardavimų Bendrijoje apimtimi, rinkos dalimi, pardavimo Bendrijoje kaina ir darbo vietomis Bendrijos pramonėje.

181 Iš bylos medžiagos matyti, jog Bendrijos gamintojai nesutiko su duomenimis dėl tam tikrų 2000 m. balandžio mėn. dokumente nurodytų žalos rodiklių. Bendrijos institucijos atsižvelgė į Bendrijos pramonės 2000 m. balandžio 6 d. įvykusio susitikimo ir vėlesnio susirašinėjimo metu pateiktas pastabas.

182 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kaip teisingai nurodė Taryba, kad antidempingo tyrimas faktiškai yra tęstinis procesas, per kurį daugelis išvadų nuolat pakeičiamos. Todėl įmanoma, kad galutinės Bendrijos institucijų išvados skiriasi nuo tam tikro tyrimo momentu pateiktų išvadų. Be to, laikini duomenys iš esmės gali būti pakeisti tyrimo laikotarpiu. Dėl to ieškovė neturi pagrindo teigti, kad tariamas nesutapimas kaip nors parodo ginčijamų duomenų objektyvumo ir patikimumo trūkumą. Galiausiai svarbu pažymėti, jog žala turi būti nustatoma atsižvelgiant į momentą, kai buvo priimtas atitinkamas aktas, apibrėžiantis apsaugos priemones (1989 m. lapkričio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon Kai Naftiliakon ir kt. prieš Tarybą*, C-121/86, Rink. p. 3919, 34–35 punktai).

183 Remiantis šia teismo praktika pastebėtina, kad ieškovės argumentas dėl pirminių ir galutinių išvadų skirtumo neturi reikšmės.

184 Todėl pirmasis kaltinimas yra nepriimtinas.

b) Tam tikrų žalos rodiklių vertinimas

Šalių argumentai

185 Ieškovė tvirtina, kad Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, priešdamas prie išvados, kad duomenys, susiję su rinkos dalimis, panašaus produkto pardavimo kainomis ir pelningumu, rodo esminės žalos buvimą. Šie duomenys rodo Bendrijos gamintojų, dalyvavusių procedūroje nuo 1995 m. iki tyrimo laikotarpio, padėčiai įtaką dariusių ekonominių rodiklių įvairius pasikeitimus.

186 Dėl rinkos dalies ieškovė tvirtina, kad dėl tarp duomenų egzistuojančio prieštaravimo negalima pripažinti, jog su tuo susijusios išvados buvo pagrįstos tiksliais įrodymais.

187 Dėl pardavimų kainų ieškovė teigia, kad, atsižvelgiant į ginčijamo reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nurodytą panašaus produkto sąvoką ir šių trijų elektroninių svarstyklių segmentų pakeičiamumą vienas kitu, negalima neatsižvelgti į trijų segmentų kainos pasikeitimą. Šiuo klausimu ieškovė nurodo, jog ankstesnėse antidempingo procedūrose nebuvo analizuojamas kiekvienas segmentas atskirai. Ji

taip pat remiasi 1993 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 993/93, įvedančio galutinius antidempingo muitus tam tikrų elektroninių svarstyklių, kurių kilmės šalis Japonija, importui (OL L 104, p. 4), 73 konstatuojamąja dalimi ir 1993 m. balandžio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1103/93, įvedančio laikinus antidempingo muitus Bendrijoje tam tikrų elektroninių svarstyklių, kurių kilmės šalis Singapūras ir Pietų Korėja, importui (OL L 112, p. 20), 36 konstatuojamąja dalimi. Bet kuriuo atveju Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalį, atlikdama kiekvieno segmento atskirai analizę, nors minėtas straipsnis neleido panašaus atskiro produkto segmentų vertinimo.

188 Be to, ieškovė pastebi, kad neseniai priimtuose reglamentuose, įvedančiuose galutinius antidempingo muitus tam tikroms svarstyklėms, dažnai buvo naudojamas pardavimo kainų svertinis vidurkis, o ne kiekvieno segmento vidutinė pardavimo kaina. Ji nurodo šiuo klausimu Reglamento Nr. 468/2001 42 konstatuojamąją dalį ir Reglamento Nr. 469/2001 52 konstatuojamąją dalį.

189 Be to, ieškovė ginčija Tarybos išvadą, kad pardavimo kainos sumažėjo, bei Tarybos tvirtinimą, kad duomenys, parodantys, jog pardavimo kainos padidėjo 17 %, buvo klaidingi. Ji nurodo, kad toks tvirtinimas prieštarauja ginčijamo reglamento 83 konstatuojamajai daliai, ir mano, jog šis prieštaravimas yra įrodymas, kad nustatant žalą nebuvo remtasi nepaneigiamais įrodymais.

190 Be to, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį Taryba turėjo išnagrinėti vidutines pardavimo kainas kartu su joms įtaką darančiais faktoriais, kaip antai ginčijamo reglamento 122 konstatuojamojoje dalyje nurodytų sąnaudų mažinimas. Ieškovės teigimu, dabartinė Bendrijos institucijų praktika rodo, kad Bendrijos kainoms įtaką darantys faktoriai yra analizuojami kartu su realiomis kainomis, siekiant nustatyti, ar su gamybos sąnaudomis susiję pasikeitimai gali turėti poveikį

Bendrijos pramonės pardavimo kainoms. Ji remiasi 2001 m. rugpjūčio 3 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1612/2001, įvedančiu laikinus antidempingo muitus geležies molibdeno, kurio kilmės šalis Kinija, importui (OL L 214, p. 3), 80 ir 81 konstatuojamosiomis dalimis.

¹⁹¹ Pelningumo atžvilgiu ieškovė taip pat nurodo akivaizdų prieštarumą, dėl kurio neišmanoma sutikti su Tarybos pateikta nežalingos kainos sąvoka. Jos manymu, kadangi tyrimo laikotarpiu Bendrijos pramonė pasiekė apie 10% pelno maržą, Taryba turėjo padaryti išvadą, jog bendras pelningumas buvo patenkinamas. Bendrijos institucijų teigimu, Bendrijos pramonė galėtų tikėtis 10% pelno maržos elektroninių svarstyklių pardavimams Bendrijoje, nesant importo dempingo kaina. Ieškovė tvirtina, kad pelno padidėjimas aiškiai atsirado dėl didelio gamybos sąnaudų sumažėjimo.

¹⁹² Taryba ginčija, kad ji padarė akivaizdžią vertinimo klaidą vertindama ekonominius rodiklius, susijusius su rinkos dalimis, pardavimo kainomis ir Bendrijos pramonės pelningumu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

¹⁹³ Visų pirma atsižvelgiant į tai, kad ieškovė savo argumentus grindžia pirminių ir galutinių duomenų nesutapimu, reikia priminti, jog šis kaltinimas buvo atmetas nagrinėjant pirmesnę kaltinimą.

— Panašaus produkto pardavimų kaina

194 Ginčijamo sprendimo 83 konstatuojamojoje dalyje Taryba konstatuoja, kad elektroninių svarstyklių pardavimo Bendrijos rinkoje kainos sumažėjo 11 % sudėtingiems modeliams, 18 % vidutiniams ir 17 % paprastiems modeliams. Atsakydama į antidempingo procedūros metu ieškovės pareikštą pastabą, kad visų elektroninių svarstyklių vidutinės pardavimo kainos nagrinėjamu laikotarpiu padidėjo, Taryba ginčijamo reglamento 83 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kaip ir Komisija savo 2000 m. spalio 23 d. laiške, tik kitais žodžiais, kad „ši aiškų padidėjimą visiškai nulėmė produktų derinio pakeitimai (t. y. didžiuliai produktų asortimento pardavimo apimties pasikeitimai nuo 1995 m. iki tyrimo laikotarpio)“.

195 Atsakydama į raštu pateiktą Pirmosios instancijos teismo klausimą, Taryba pagrindė nesutapimą tarp 2000 m. balandžio mėn. dokumente pateikto pirminio skaičiavimo, pagal kurį visų svarstyklių pardavimo kaina padidėjo 17 %, ir galutinio apskaičiavimo, kuris parodė kiekvieno segmento atskirai kainų sumažėjimą. Iš Tarybos atsakymo matyti, kad Komisija padarė tris pirminio skaičiavimo pakeitimus, kurie bendrai paaiškina skirtingų rezultatų gavimą kainų raidos atžvilgiu. Visų pirma, 2000 m. balandžio mėn. dokumente pateiktame skaičiavime buvo viena klaida, nes, priešingai lentelėje pateiktiems duomenims, turėjo būti įtraukti tik pardavimai nesusijusioms šalims. Dėl to 2000 m. balandžio mėn. dokumente buvo minimas pardavimo kainų padidėjimas, nors lentelėje pateikti duomenys rodė 35 % pardavimų apimties ir 27 % apyvartos padidėjimą, todėl gautas rezultatas turėjo rodyti 6 % pardavimo kainos sumažėjimą, atitinkantį indeksą 94, taikant bendrai naudojamą kainų raidai apskaičiuoti skirtą metodą, kai kiekvienų metų bendra pardavimų vertė yra dalijama iš bendros pardavimų apimties (127/35), laikant, jog tyrimo laikotarpio pradžios (1995 m.) indeksas yra 100. Antra, Komisija šiek tiek pakoregavo pardavimo apimties raidos skaičiavimą. Nors 2000 m. balandžio mėn. dokumente pateiktas skaičiavimas rodė 35 % pardavimų apimties padidėjimą, pagal Komisijos ir Tarybos galutinį skaičiavimą šis padidėjimas siekė tik 29 % (žr. ginčijamo reglamento 79

konstatuojamąją dalį). Šis pakeitimas aiškiai turėjo įtakos atliekant kainų raidos skaičiavimą. Atsižvelgiant į tai, kad visų elektroninių svarstyklių apyvarta padidėjo 27 % (žr. 80 konstatuojamąją dalį), santykis tarp šio ir bendro parduoto kiekio padidėjimo buvo 98 (127/129), t. y. bendra kaina sumažėjo beveik 2%. Trečia, Komisija kainų pasikeitimus apskaičiavo kiekvienai produkto kategorijai, o ne bendrai, ir tai paaiškina išliekantį kainų raidos skaičiavimo neatitikimą.

196 Tačiau iš Tarybos atsakymo matyti, kad pagal gerai statistikams žinomą fenomeną, kai produktas apima įvairias kategorijas, bendras kainų pasikeitimo apskaičiavimas (pagrįstas pardavimo kiekiais ir verte) yra iškraipytas, jei vienos kategorijos kainų ir kiekių pasikeitimai gerokai skiriasi nuo kitos kategorijos. Kadangi šiuo atveju taip ir buvo, Komisija apskaičiavo kiekvienos produkto kategorijos kainų pasikeitimą. Taigi, kaip buvo nuspręsta 127–131 punktuose, atskiras kiekvienos kategorijos nagrinėjimas neprieštarauja pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 daliai.

197 Taigi šiomis aplinkybėmis negalima tvirtinti, kad Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nepasirinkdamos skaičiavimo metodo, kuriuo gaunamas svertinis pardavimo kainų vidurkis. Bet kuriuo atveju jokia byloje esanti informacija nepaneigia skaičiavimo, jog visų kategorijų pardavimo kainos sumažėjo apie 2 % nuo 1995 m. iki tyrimo laikotarpio, o ne padidėjo 17 %, kaip parodė pirminis skaičiavimas.

198 Galiausiai ieškovės argumentas, kad kainų pasikeitimas turėjo būti analizuojamas kartu su šiai kainai įtaką darančiais veiksniais, pavyzdžiui, atitinkamo produkto gamybos sąnaudų ir našumo Bendrijoje pasikeitimas, neturi reikšmės. Nors kartais analizuodamos kainas Bendrijos institucijos išnagrinėdavo ir kitus veiksnius, reikia pastebėti, kad ši analizė susijusi su kiekvienu konkrečiu atveju ir gali skirtis. Bet kuriuo atveju, kaip nurodo Taryba, į ieškovės nurodomus veiksnius buvo atsižvelgta

vertinant pelningumą bei minėtose galutinėse Tarybos išvadose dėl žalos. Todėl konstatuotina, kad Bendrijos institucijos atliko tinkamą „veiksnių, darančių įtaką kainoms Bendrijoje“, analizę, kaip reikalaujama pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

— Pelningumas ir euro įvedimo poveikis

199 Taryba ginčijamo reglamento 89 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad „bendras Bendrijos pramonės pelningumas nebuvo toks, kokio ji galėjo pagrįstai tikėtis tyrimo laikotarpiu, nes importas dempingo kaina turėjo neigiamą poveikį kainoms“. Ieškovės manymu, ši išvada prieštarauja ginčijamo reglamento 131 konstatuojamajai daliai, iš kurios matyti, kad 10% pelnas buvo būtinas Bendrijos pramonės gyvybingumui užtikrinti, bei 84 konstatuojamajai daliai, kurioje konstatuojama, kad „visų elektroninių svarstyklių apyvartos grąža padidėjo nuo mažų teigiamų dydžių 1995 m. iki maždaug 10% tyrimo laikotarpiu“, tačiau „paprastų modelių segmentas nukentėjo dėl mažo teigiamo pelningumo 1995 m., kuris tyrimo laikotarpiu virto dideliais nuostoliais (maždaug 20%)“.

200 Taigi Taryba teisingai manė, kad atsižvelgiant į visas aplinkybes pelnas buvo paprasčiausiai minimali sąlyga išlikti Bendrijos pramonei, kurios šiuo atveju nepakako dėl euro įvedimo padaryto poveikio. Komisija 2000 m. rugsėjo 21 d. informacinio dokumento 4.4.7 punkte paaiškino, kad normalus Bendrijos pramonės pelnas buvo 10%. Vis dėlto ši pramonė ankstesniais metais šio lygio pasiekti negalėjo dėl euro įvedimo padaryto poveikio. Priešingai, tyrimo laikotarpiu Bendrijos pramonės pelningumas pasiekė lygį, kurio pakako jos gyvybingumui užtikrinti, nes dėl tokio poveikio padidėjo pardavimų apimtis.

201 Todėl, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 85–88 konstatuojamųjų dalių, konstatuotina, kad Bendrijos institucijos paneigė euro įvedimo įtaką pelningumui, padarydamos išvadą, kad pelnas be šio poveikio būtų nepakankamas. Reikia priminti, kad antidempingo maito įvedimas yra priemonė, kurios poveikis pastebimas ateityje. Todėl pastebėtina, kad atsižvelgiant į didelius Bendrijos institucijų vertinimo įgaliojimus, jos, vertindamos Bendrijos pramonės pelningumą, galėjo nepaisyti euro įvedimo poveikio, nepadarydamos akivaizdžios vertinimo klaidos.

202 Todėl antras kaltinimas yra atmestinas.

c) Esminė žala ir faktų įvertinimas

Šalių argumentai

203 Ieškovė veiksnių, susijusių su rinkos dalimis, ir visų trijų segmentų elektroninių svarstyklių vidutinių kainų raidos atžvilgiu tvirtina, kad Taryba, padarydama išvadą, jog Bendrijos pramonė patyrė esminę žalą, neįvertino objektyviai aplinkybių, iš kurių matyti, kad, viena vertus, Bendrijos pramonė nuo 1995 m. iki tyrimo laikotarpio išaugo, kita vertus, kad tuo pat metu kur kas sumažėjo gamybos sąnaudos. Be to, Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 8 dalį, nes jos išvados dėl žalos neturėjo remtis šiais duomenimis.

204 Taryba pastebi, kad ieškovė kartojasi nurodydama šį argumentą, kurį pateikė per antro ieškinio pagrindo antrosios dalies nagrinėjimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

205 Šiuo klausimu ieškovė nurodo tuos pačius argumentus, kurie jau buvo nagrinėti ir atmesti 127–131, 180–184 bei 198 punktuose.

206 Todėl trečias kaltinimas yra atmestinas.

d) Dėl euro įvedimo padaryto poveikio pradžios ir kulminacijos

Šalių argumentai

207 Ieškovė tvirtina, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nustatydamą euro įvedimo poveikį Bendrijos pramonei. Ieškovės manymu, dėl reikšmingų prieštaravimų tarp duomenų, kuriais Bendrijos institucijos rėmėsi analizuodamos euro įvedimo poveikį, ir jų padarytų išvadų ginčijamas reglamentas nėra pagrįstas patvirtinančiais ir nenuginčijamais įrodymais, ir objektyvus tyrimas nebuvo atliktas. Be to, dėl tariamo ryšio tarp pelningumo padidėjimo ir euro įvedimo ieškovė pastebi, jog šis padidėjimas atsirado dėl sąnaudų sumažėjimo, o ne dėl euro įvedimo.

208 Taryba pastebi, kad, viena vertus, ieškovės nurodytas argumentas nėra svarbus, nes juo neginčijamas euro įvedimo poveikis *per se*, o tik jo nustatymas laiko atžvilgiu.

Kita vertus, ieškovė nepateikė jokio įrodymo, kad Bendrijos institucijų atliktas vertinimas buvo neteisingas.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 209 Ieškovė ginčija ne euro įvedimo poveikio *per se*, bet įrodymų, kuriais Taryba grindė šio poveikio pradžios ir kulminacijos nustatymą, galiojimą.
- 210 Bendrijos institucijos teigia, kad euro įvedimo poveikio pradžia sietina su 1997 m., o ieškovė, remdamasi 1999 m. lapkričio 17 d. *Bizerba* atsakymo į tyrimo klausimyną nekonfidencialia santrauka, nurodo 1998 metus. Šio dokumento I.1 punkte nurodyta, kad „laimei, euro įvedimas sukėlė laikiną paklausos padidėjimą per paskutinį 1998 m. ketvirtį“. 2000 m. balandžio 10 d. *Bizerba* laiške nurodyta, kad „dėl euro įvedimo Bendrijos pardavimų apyvarta pradėjo nežymiai didėti 1998 metais ir tyrimo laikotarpiu“ ir kad „visa Bendrijos <...> (elektroninių svarstyklių) rinka gerokai didesnį (apie 50 %) padidėjimą pajuto tarp 1997 m. ir tyrimo laikotarpio dėl (numatyto) (elektroninių svarstyklių) keitimo įvedant eurą“. Galiausiai iš *Bizerba* prie 2000 m. balandžio 10 d. laiško pridėto grafiko matyti, kad visų elektroninių svarstyklių pardavimai padidėjo nuo 1996 metų. Todėl reikia konstatuoti, kad *Bizerba* pateikti duomenys yra prieštaringi ir bet kuriuo atveju nepatikimi.
- 211 Atsižvelgiant į tai, kad antidempingo tyrimuose Bendrijos institucijos turi išnagrinėti visus Bendrijos pramonės pateiktus duomenis, bei į plačią Bendrijos institucijų

diskreciją šiose procedūrose, ginčijamame reglamente esantys duomenys, pagrįsti galutinai pateikta informacija, gali skirtis nuo tam tikru momentu įmonės pateiktų duomenų, ypač jeigu jie yra priešaringi ir nesusiję. Be to, kaip matyti iš 2000 m. balandžio 10 d. *Bizerba* tvirtinimų, visoje Bendrijos elektroninių svarstyklių rinkoje nuo 1997 m. iki tyrimo laikotarpio buvo jaučiamas didelis augimas. Todėl Taryba galėjo teisingai nuspręsti, jog euro įvedimo poveikio pradžia buvo jaučiama jau 1997 m. Be to, ieškovė nepateikė įrodymų, kad šiuo klausimu Bendrijos institucijos suklydo.

212 Bendrijos institucijos mano, kad euro įvedimo poveikis kulminaciją pasiekė 1999 metais, o ieškovė, remdamasi Bendrijos pramonės pateiktais duomenimis, tvirtina, kad tai įvyko 2001 metais.

213 Tai, kad Bendrijos institucijų išvados ne visiškai atitinka visas Bendrijos pramonės pastabas, nereiškia, jog šios institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Iš 2000 m. spalio 4 d. Komisijos laiško 7.4 punkto matyti, kad Komisija savo prognozes grindė Bendrijos pramonės pateikta informacija apie euro įvedimo poveikį. Taryba savo atsiliepime į ieškinį tvirtina, kad šios analizės pagrindu Bendrijos institucijos numatė, jog euro įvedimu padarytas poveikis kulminaciją pasieks 1999 metais. Iš Bendrijos gamintojų skundo matyti, jog buvo numatyta, kad euro įvedimo poveikis turėtų išnykti tarp 2000 ir 2003 metų. Galiausiai, nors ginčijamame reglamente nurodoma, kad euro įvedimo poveikio kulminacija buvo 1999 metais, jame taip pat teigiama, kad laikinas pardavimų padidėjimas tęsėsi iki 2000 metų. Ginčijamo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje buvo aiškiai konstatuota, kad euro įvedimas

lėmė tam tikrų pardavimų padidėjimą nuo vieno laikotarpio (nuo 2001 m. iki 2004 m.) iki kito (nuo 1997 m. iki 2000 m.). Be to, pagal ginčijamą reglamentą euro įvedimo poveikis 1999 m. neišnyko.

214 Konstatuotina, kad ieškovė nepateikė įrodymų, jog Bendrijos institucijų prognozės buvo akivaizdžiai klaidingos ir nepagrįstos patvirtinančiais įrodymais. Be to, ieškovė neįrodė, kaip skirtųsi Tarybos išvados dėl žalos, jei euro įvedimo poveikis būtų pradėtas jausti 1998 m. pabaigoje, o kulminacija pasiekta 2001 metais. Bet kuriuo atveju euro įvedimas darė poveikį tyrimo laikotarpiu.

215 Todėl ketvirtas kaltinimas yra atmestinas.

216 Šiomis aplinkybėmis antro ieškinio pagrindo trečioji dalis yra atmestina.

6. Ketvirtoji dalis: dėl akivaizdžios Bendrijos institucijų vertinimo klaidos nustatant esamo dempingo skirtumo dydį

a) Šalių argumentai

217 Ieškovė tvirtina, kad nustatydamas esamo dempingo skirtumo dydį, Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią klaidą ir pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį. Iš tikrųjų Bendrijos elektroninių svarstyklių kainų numušimo dėl svarstyklių iš atitinkamų šalių dydis yra kur kas akivaizdesnis nei esamo dempingo skirtumas. Todėl galimas dempingo taikymo panaikinimas nebūtų iš esmės pakeitęs kainų

numušimo dydžio. Užtat ieškovė tvirtina, kad turi būti palyginti dempingo skirtumo ir kainų numušimo dydžiai. Ji mano, jog toks palyginimas gali parodyti, kad žala atsirado ne dėl dempingo, o dėl kitų veiksnių.

- 218 Taryba neigia, kad Bendrijos institucijos turi pareigą palyginti kainų numušimo dydį ir dempingo skirtumą, t. y. dalykus, kurie šiaip sunkiai palyginami. Dempingo skirtumas visada yra svarbus nustatant žalą, jeigu jis yra didesnis nei *de minimis* pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies prasme, neatsižvelgiant į faktišką kainų numušimo dydį.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 219 Reikia pastebėti, jog ginčijamame reglamente nenustatyta, kad dempingo skirtumai turi būti palyginti su kainų numušimo dydžiais ir kad tuo atveju, kai dempingo skirtumas yra mažesnis už kainų numušimo dydį, toks palyginimas parodo, jog Bendrijos pramonės patirta žala atsirado ne dėl dempingo, bet dėl kitų veiksnių, kaip antai natūralūs eksportuotojų sąnaudų privalumai.

- 220 Todėl Bendrijos institucijoms neturėtų būti priekaištaujama dėl tokio palyginimo neatlikimo. Iš tikrųjų pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalį klausimą, ar Bendrijos pramonės panašaus produkto kaina buvo numušta, reikia nagrinėti vertinant produktų dempingo kainą poveikį kainoms, o pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalį, nagrinėjant importuotų produktų dempingo kainą poveikį Bendrijos pramonei, reikia iširti kitus veiksnius, įskaitant esamo dempingo

skirtumo dydį. Taryba kainų numušimo analizę pateikė ginčijamo reglamento 72–74 konstatuojamosiose dalyse, o ginčijamo reglamento 94 konstatuojamojoje dalyje išnagrinėjo esamo dempingo skirtumo dydį, kaip buvo nurodyta pirmiau. Be to, nustatydamą žalą ji atsižvelgė į vieną iš pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje išvardytų veiksnių ir neturėjo lyginti šio veiksnio su kainų numušimo dydžiu.

221 Todėl antro ieškinio pagrindo ketvirtąją dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

7. Penktoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimo, susijusio su atsižvelgimu į Eurostato skaičius

a) Šalių argumentai

222 Ieškovė tvirtina, kad Tarybos išvada dėl esminės žalos Bendrijos pramonei pažeidė pagrindinio reglamento kartu nagrinėtinas 3 straipsnio 3 ir 2 dalis, nes nustatydamą importo apimtį Taryba rėmėsi *Eurostat* statistika, į kurią patenka kitų produktų importas.

223 Iš tikrųjų klasifikavimas, atitinkantis KN 8423 8150 kodą, apima į procedūros taikymo sritį nepatenkančius produktus, nes priskyrimo kriterijus apima visas prekyboje skirtas naudoti svarstyklas, kurių didžiausia sveriamoji galia neviršija 30 kg. Ieškovė pažymi, kad Taryba pripažįsta, jog kodas KN 8423 8150 apima ne tik elektrones, bet ir kitas svarstyklas.

- 224 Ieškovė taip pat remiasi skundą pateikusių Bendrijos gamintojų atliktos rinkos studijos duomenimis, jog tik 50 % importo iš Kinijos, kuris buvo priskirtas minėtam kodui, buvo susijęs su ginčijamame reglamente nagrinėjamosis elektroninėmis svarstyklėmis.
- 225 Ieškovė nesutinka su Tarybos tvirtinimu, kad visi gauti įrodymai atskleidė, jog iš atitinkamų šalių buvo eksportuojamos tik elektroninės svarstyklės. Ieškovės manymu, visų pirma tyrimo metu įvairios šalys pateikė *prima facie* įrodymus, kad *Eurostat* nėra patikimas šaltinis nustatant elektroninių svarstyklių importo apimtį. Antra, dėl importo, priskirto KN 8423 8150 kodui, ieškovė pastebi, jog dėl to, kad tyrime bendradarbiavę eksportuotojai ir importuotojai eksportavo bei importavo tik elektronines svarstyklas, jie negalėjo įrodyti, kad kitų produktų importas taip pat buvo priskiriamas šiam kodui. Trečia, ieškovės nuomone, Komisija žinojo apie kitokių Kinijos svarstyklių gamintojų egzistavimą. Vis dėlto atsižvelgiant į tai, kad tyrimo metu kitos svarstyklės nebuvo nagrinėjamos, negalima daryti prielaidos, jog minėti eksportuojantys gamintojai tyrime bendradarbiavo su Komisija. Ketvirta, ieškovė pažymi, kad importo iš Kinijos apimtis turėjo būti nustatyta patikrinus su trimis Kinijos eksportuotojais susijusius duomenis. Penkta, ieškovės manymu, skundo priede pateikti *Eurostat* duomenys dėl vidutinių importo kainų aiškiai parodo, kad Kinijos atžvilgiu *Eurostat* nėra patikimas šaltinis. Ieškovė pažymi, kad keletas faktorių parodo rėmimosi *Eurostat* duomenimis netinkamumą.
- 226 Galiausiai ieškovė pastebi, kad keliuose neseniai atliktose antidempingo procedūrose Taryba dėl žalos nustatymo ginčijo *Eurostat* statistikos svarbą, nes atitinkamam produktui taikomas KN kodas apėmė procedūros metu nenurodytus produktus. Be to, ji remiasi 2000 m. spalio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2313/2000, įvedančio galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkančio laikinąjį muitą, įvestą tam tikrų elektroninių spalvoto vaizdo kineskopų, kurių kilmės šalys Indija ir Korėjos

Respublika, importui ir nutraukiančio antidempingo procedūrą Lietuvos, Malaizijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės importo atžvilgiu (OL L 267, p. 1), 35 konstatuojamąja dalimi. Šią poziciją patvirtina 1991 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Gimelec ir kt. prieš Komisiją* (C-315/90, Rink. p. I-5589, 13 ir 14 punktai).

227 Taryba neginčija, kad KN 8423 8150 kodas taikomas ir kitoms nei tyrime nagrinėjamos svarstyklėms ir kad *Eurostat* neišskiria šiam kodui priskiriamų skirtingų modelių. Vis dėlto Taryba pažymi, kad visi gauti įrodymai, įskaitant tuos, kuriuos pateikė tyrimo metu bendradarbiavę eksportuotojai ir importuotojai, rodo, jog atitinkamos šalys eksportavo tik elektronines svarstyklas. Be to, Taryba konstatuoja, jog Bendrijos institucijos turėjo mažiau nei apie 50 % viso importo informacijos, nes eksportuotojai, ypač Kinijos, labai mažai bendradarbiavo. Taigi aplinkybė, kad buvo prieinama tik informacija apie eksportą iš Kinijos, neleidžia daryti išvados, jog Taryba viršijo įgaliojimo vertinti ribas, savo vertinimą pagrįsdama iš *Eurostat* gautais duomenimis.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

228 Ieškovė tvirtina, kad nustatydamas importo apimtį *Eurostat* statistikos pagrindu, nors ir žinojo, kad KN kodas 8423 8150 apėmė kitas nei elektroninės svarstyklės prekes, Bendrijos institucijos nepagrindė savo išvadų dėl importo apimties. Todėl Pirmosios instancijos teismas, nagrinėdamas *Eurostat* duomenų panaudojimą importo apimčiai nustatyti, apsiriboja šiuo specifiniu aspektu.

229 Šiuo klausimu ieškovė nurodo 226 punkte minėtą sprendimą *Gimelec ir kt. prieš Komisiją* (13 ir 14 punktus). Šioje byloje Teisingumo Teismas priėmė sprendimą nurodydamas:

„Komisija turėjo teisę remtis specifiniais tyrimo duomenimis, net jei tie duomenys neatitiko Bendrijos statistikos, kuria rėmėsi ieškovai. Iš tikrųjų, kaip tvirtino Komisija, o ieškovė tam neprieštaravo, Bendrijos statistika negali būti įrodymas, nes elektrinius motorus ji priskiria tarifiniam skirsniiui, kuris apima ir kitus produktus.

Iš to matyti, kad Komisija ginčijamo importo apimtį nustatė pagal duomenis, kuriuos ji galėjo pagrįstai turėti.“

230 Iš šio sprendimo matyti, kad Bendrijos institucijos nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai remiasi duomenimis, kurie joms yra pagrįstai prieinami. Iš teismo praktikos taip pat matyti, kad Bendrijos institucijų neįpareigoja atitinkamų šalių atsakymai, jei bendradarbiavimas nėra glaudus, ir todėl vienos ar dviejų atitinkamų įmonių pateikti duomenys negali būti laikomi reprezentatyviais (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sinochem Heilongjiang prieš Tarybą*, T-161/94, Rink. p. II-695, 65 punktą).

231 Šiuo atveju Bendrijos institucijos tvirtino, kad, nepaisant aplinkybės, jog KN 8423 8150 kodas galėjo apimti ir kitus nei elektroninės svarstyklės produktus, pavyzdžiui, apskaitos ar kontrolines svarstyklas, šio tyrimo tikslais galima remtis *Eurostat* duomenimis, nustatant importo iš atitinkamų šalių apimtį, nes vykstant tyrimui Komisija negavo jokio įrodymo, kad iš atitinkamų šalių į Bendriją buvo importuotos kitos nei elektroninės svarstyklės.

232 Atsakydama į raštu pateiktą Pirmosios instancijos teismo klausimą, Taryba pažymėjo, kad Bendrijos institucijos nesirėmė *Eurostat* duomenimis. Dėl importo iš Kinijos 1995 m. ir 1998 m. ir per visą tyrimo laikotarpį Komisija tvirtino, kad *Eurostat* nurodyti skaičiai dėl apimties buvo aiškiai per dideli, o kainos per mažos. Pavyzdžiui, *Eurostat* nurodė vidutinę 7 eurų už vienetą kainą 1995 metais. Taigi buvo akivaizdu, kad tai negalėjo būti sukomplektuotų elektroninių svarstyklių kaina, bet daugiau dalių importo. Todėl Komisija pakoregavo *Eurostat* skaičius. Tarybos manymu, Komisijos pataisymai importo apimties padarė labiau tikėtinas, kurios atrodė pagrįstos atsižvelgiant į tyrimo bendradarbiavusių Kinijos eksportuotojų paminėtus skaičius, Kinijos rinkos bendradarbiavimo glaudumą bei skundą pateikusios Bendrijos pramonės vertinimus. Taigi Komisija tyrimo rėmėsi duomenimis, kurie ieškovei buvo atskleisti 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame laiške. Tačiau, Tarybos manymu, ieškovė žinojo apie *Eurostat* skaičių koregavimus ir tam neprieštaravo. Ji paprasčiausiai tvirtino, kad Komisija neįrodė, jog *Eurostat* duomenys neapėmė kitų nei elektroninės svarstyklės produktų.

233 Savo atsakyme Taryba taip pat nurodė Pirmosios instancijos teismui apie *Eurostat* skaičius, kurių pagrindu buvo atliktas koregavimas. Iš tikrųjų šie skaičiai skiriasi nuo *Eurostat* skaičių, kurios Bendrijos pramonės atstovai pridėjo prie skundo. Siekdamą paaiškinti šį neatitikimą, Taryba per posėdį teigė: kadangi *Eurostat* duomenys yra nuolatos peržiūrimi, tie neapdoroti duomenys, kuriais rėmėsi Komisija paskutinėje tyrimo stadijoje, nėra tapatūs duomenims, kurie buvo prieinami skundo pateikimo momentu.

234 Iš Tarybos pateiktų *Eurostat* duomenų matyti, kad tyrimo laikotarpiu importas, kurio kilmės šalis Kinija, buvo 47 658 vienetai. Tačiau po Komisijos pakoregavimo naudojamas skaičius buvo 16 827 vienetai. *Eurostat* teigimu, užuot naudojusi 63 894 vienetai skaičių, parodantį eksportą iš trijų atitinkamų šalių, Komisija vis dėlto

pasirinko mažesnę 33 063 vienetų skaičių. Panašiai, 1995 m. *Eurostat* duomenimis, importas iš Kinijos siekė 21 289 vienetus, o Komisija naudojo 3 456 vienetų skaičių; ir nors *Eurostat* importo atžvilgiu iš viso nurodė 32 686 vienetus iš trijų atitinkamų šalių, Komisijai bendras skaičius buvo 14 853 vienetai.

235 Iš ginčijamo reglamento 63, 70 ir 71 konstatuojamųjų dalių matyti, kad *Eurostat* pateikti duomenys buvo naudojami nustatant vartojimą Bendrijoje, importo apimtį ir rinkos dalis. Remiantis Tarybos paaiškinimais, minėti duomenys yra pakoreguoti, ir pagal juos bendra importo apimtis tyrimo laikotarpiu buvo 33 063 vienetai.

236 Vis dėlto iš ginčijamo reglamento 105 konstatuojamosios dalies matyti, kad tyrimo laikotarpiu 97 % bendradarbiavusių atliekant tyrimą eksportuojančių gamintojų importo, kuris buvo lygus beveik 15 000 vienetų, sudarė paprastų modelių segmentas.

237 Todėl reikia pastebėti, kad yra didelis skirtumas tarp tyrimo laikotarpiu bendradarbiavusių eksportuojančių gamintojų pateiktų ir pakoreguotų *Eurostat* duomenų. Taryba šiuo klausimu nurodo neglaudų eksportuotojų, ypač Kinijos, bendradarbiavimą. Per posėdį ji patikslino, kad pagal Kinijos svarstyklių gamintojų ataskaitą, kurios Taryba nesiūlė pridėti prie bylos, rinkoje veikė penkiolika bendrovių. Tyrime bendradarbiavo tik trys iš jų. Tarybos nuomone, dauguma šių bendrovių nebendradarbiavo tyrime ir, atsižvelgiant į *Eurostat* duomenis, kurie parodo nesutapimą tarp realiai užfiksuotų bei užregistruotų pardavimų, Bendrijos institucijos turėjo pagrindo manyti, kad didžioji šių įmonių dalis vykdė eksportą, tačiau nebendradarbiavo.

- 238 Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį, jei vengiama bendradarbiauti, išvados gali būti daromos „remiantis turimais faktais“, kurie turi būti patikrinti, jei įmanoma, nurodant kitus turimus nepriklausomus šaltinius, pavyzdžiui, oficialią importo statistiką.
- 239 Taip pat reikia priminti, kad šiuo atveju, kaip matyti iš reglamento 5 konstatuojamosios dalies, išskyrus Taivano eksportuojantį gamintoją, visi eksportuojantys gamintojai, įskaitant ir tris Kinijos bendroves, kuriuos savo skunde paminėjo Bendrijos pramonės atstovai, realiai bendradarbiavo tyrime. Taigi aplinkybė, kad Bendrijos pramonės atstovai savo skunde paminėjo tik tris Kinijos bendroves, nereiškia, kad Kinijos rinkoje nebuvo kitų eksportuojančių gamintojų. Todėl Bendrijos institucijoms neturėtų būti priekaištaujama, kad jos pripažino, jog tam tikri eksportuojantys gamintojai nebendradarbiavo. Šiuo klausimu reikia pastebėti, jog per posėdį ieškovė teigė, kad Kinijos svarstyklių gamintojų asociacijos ataskaita buvo pridėta prie atsakymų į Komisijos klausimyną. Tačiau bylos medžiagoje tokios ataskaitos nėra. Atsakydama į klausimyną dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimo, ieškovė paminėjo šešis pagrindinius elektroninių svarstyklių gamintojus, įskaitant tris bendradarbiavusias bendroves.
- 240 Dėl ieškovės argumento, jog ginčijamas KN kodas taikomas ir kitiems nei elektroninės svarstyklės produktams, reikia priminti, kad Komisija teisingai pakoregavo *Eurostat* duomenis, nes manė, jog šiam kodui priskirti produktai (t. y. šiuo atveju atsarginės dalys) buvo importuojami, ir galiausiai nurodė 33 063 vienetus. Vėliau Bendrijos institucijos negavo jokios konkrečios informacijos, kad į šį skaičių pateko kitų nei elektroninės svarstyklės produktų importas. Be to, ieškovė šiuo klausimu nepateikė jokio įrodymo. Atsižvelgdama į tai, Komisija turėjo laikytis nuomonės, kad nors ginčijamas kodas taikomas ir kitiems produktams, 33 063

vienetų skaičius apėmė tik elektroninių svarstyklių importą. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją ir kad, kaip nurodyta 119 punkte, ieškovė turi pateikti įrodymų, kuriais remdamasis Pirmosios instancijos teismas galėtų konstatuoti, jog Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą. Tačiau ieškovė tokių įrodymų nepateikė.

241 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad Bendrijos institucijos nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, pasinaudamos pakoreguotais *Eurostat* duomenimis, vartojimo Bendrijoje analizės tikslais nustatydamas bendrą importo iš atitinkamų šalių apimtį bei Bendrijos rinkos dalis ir importuotojus.

242 Todėl antro ieškinio pagrindo penktoji dalis nėra priimtina, ir visas antras ieškinio pagrindas atmestinas.

C — Dėl trečio ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimu

1. Įvadinė dalis

243 Ieškovė mano, jog Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalį ir padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nustatydamas priešastinį ryšį.

244 Priežastinis ryšys ginčijamame reglamente yra aptariamas 98–116 konstatuojamose dalyse. Ginčijamo reglamento 115–116 konstatuojamose dalyse daroma tokia išvada:

„Atsižvelgiant į laiko sutapimą tarp nustatyto kainų numušimo bei žymaus importo dempingo kaina iš tiriamų šalių rinkos dalies padidėjimo ir atitinkamo Bendrijos pramonės rinkos dalies sumažėjimo bei jos pardavimo kainų sumažėjimo, daroma išvada, kad tiriamų šalių kilmės importas dempingo kaina padarė esminės žalos Bendrijos pramonei.

Todėl buvo padaryta išvada, kad tiriamų šalių kilmės importas dempingo kaina padarė esminės žalos Bendrijos pramonei. Nors prie to galėjo prisidėti ir kiti veiksniai, jie negalėjo nutraukti priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.“

245 Ieškovė nurodo keletą argumentų, kad pagrįstų trečią ieškinio pagrindą. Šie argumentai didžiąja dalimi yra tokie patys, kaip ir nagrinėtieji dėl žalos nustatymo antro ieškinio pagrindo atveju. Todėl prireikus bus daroma nuoroda į pirmesnius punktus. Ieškovės argumentai gali būti suskirstyti į keturias dalis.

2. Pirmoji dalis: dėl pelningumo

a) Šalių argumentai

246 Ieškovė nurodo didelį Bendrijos pramonės pelningumo padidėjimą tarp 1995 m. ir tyrimo laikotarpio kaip įrodymą, kad importas dempingo kaina jokio poveikio nepadarė. Ginčijamo reglamento 102 konstatuojamojoje dalyje skelbiamą išvadą, kad

„visa tai turėjo neigiamų pasekmių Bendrijos pramonės pelningumui“, paneigia ginčijamo reglamento 84 konstatuojamojoje dalyje pateikti duomenys, rodantys, kad „visų elektroninių svarstyklių apyvartos grąža padidėjo nuo mažų teigiamų dydžių 1995 m. iki maždaug 10 % tyrimo laikotarpiu“.

247 Taryba nesutinka su ieškovės argumentais.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

248 Pakanka konstatuoti, kad ieškovė neigia euro įvedimo poveikį. Todėl reikia nurodyti 199–202 punktus, kuriuose buvo įrodyta, jog šis argumentas, daugiau susijęs su žala nei su priežastiniu ryšiu, nėra pagrįstas.

3. *Antroji dalis: dėl pardavimo kainų pasikeitimo*

a) Šalių argumentai

249 Ieškovė tvirtina, kad sudėtingų ir vidutinių modelių segmento elektroninių svarstyklių kainų sumažėjimo negalėjo paveikti importas iš atitinkamų šalių. Remiantis pačios Tarybos išvadomis, vidutinių ir sudėtingų modelių svarstyklių importas į Bendriją buvo nedidelis. Taryba nenagrinėjo ir nepaaiškino aplinkybės,

kad vidutinių modelių segmento kainos sumažėjo daugiau nei paprastų modelių, o sudėtingų modelių segmento kainos taip pat sumažėjo panašiomis proporcijomis.

250 Ieškovės manymu, kainos sumažėjo dėl klasikinio fenomeno, jog elektroninių produktų kaina turi natūralią tendenciją mažėti dėl technologijų progreso. Vis dėlto Bendrijos institucijos nenagrinėjo vidutinių ir sudėtingų modelių segmentų gamybos sąnaudų pasikeitimo, vertindamos importo poveikį šių segmentų elektroninių svarstyklių kainoms. Be to, ieškovės manymu, rėmimasis įtaka nėra svarbus. Ieškovė tvirtina, kad vidutinių ir sudėtingų modelių segmentų elektroninių svarstyklių kainų sumažėjimas neturėjo įtakos šių segmentų pelno sumažėjimui. Priešingai, ji pastebi, jog pelnas padidėjo.

251 Vis dėlto ieškovė nurodo, jog Bendrijos institucijos tinkamai neatsižvelgė į aplinkybę, kad sudėtingų vartotojų pasirodymas, sukeldamas perkamosios galios pasikeitimus, mažina kainas. Ieškovė tvirtina, kad vertinimo klaida kyla dėl to, jog Bendrijos institucijos atsižvelgė į Bendrijos pramonei nepriklausančių bendrovių struktūros pasikeitimus ir (arba) susiliejimus. Todėl jos neįrodė, jog prekybos tinklų perkamosios galios padidėjimas nepadarė ginčijamo reglamento 113 ir 114 konstatuojamosiose dalyse nurodytos esminės žalos.

252 Be to, ieškovė tvirtina, kad norint nustatyti, jog tariamas kainų sumažėjimas kiekvienoje elektroninių svarstyklių kategorijoje iš tikrųjų padarė esminę žalą panašiam produktui, reikia įrodyti ir šių kainų sumažėjimo poveikį kiekvienos iš šių kategorijų pelnui. Ieškovė pastebi, kad Bendrijos pramonė užfiksavo didelį pelną, ir kad jei nukritus pardavimo kainoms pelnas yra pakankamas, nėra jokios esminės importo padarytos žalos. Ieškovės nuomone, Bendrijos gamintojų oligopolinio pobūdžio pelnas galėjo sumažėti dėl importo konkurencijos.

253 Taryba prieštarauja ieškovės argumentams.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

254 Dėl argumento, kad Bendrijos institucijos neatsižvelgė į produktyvumo padidėjimo poveikį pardavimo kainoms, pakanka konstatuoti, kad šis klausimas jau buvo nagrinėtas 198 punkte, kuriame konstatuota, jog šis argumentas neturi reikšmės. Dėl tvirtinimo, kad sudėtingų ir vidutinių modelių segmentų elektroninių svarstyklių kainos sumažėjo dėl didelio gamybos sąnaudų sumažėjimo, taip pat buvo kalbėta 198 punkte. Dėl ginčijamo reglamento 88 konstatuojamojoje dalyje aprašytos įtakos, pagal kurią „importo dempingo kaina neigiamas poveikis buvo juntamas ir vidutinių bei sudėtingų modelių segmentuose, nes vieno segmento kainos neišvengiamai turi įtakos kitiems segmentams“, reikia pastebėti, jog ieškovė nepateikė jokie įrodymo, galinčio paneigti Tarybos analizę. Be to, kaip matyti iš ginčijamo reglamento 114 konstatuojamosios dalies, Bendrijos institucijos išnagrinėjo produktyvumo padidėjimo poveikį kainoms analizuodamos kitus veiksnius. Ieškovė neįrodė, kur Bendrijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą konstatuodamos, kad produktyvumo padidinimas nenutraukė nagrinėjamo priežastinio ryšio.

255 Vis dėlto dėl kaltinimo, susijusio su sudėtinių vartotojų pasirodymu, reikia pastebėti, kaip pripažįsta ir pati ieškovė, kad Taryba išnagrinėjo šį veiksni. Pagal ginčijamo reglamento 113 konstatuojamąją dalį:

„Visoje Bendrijoje sudėtinių vartotojų (t. y. didelių prekybos tinklų) rinkos dalis ypač padidėjo, o mažesnių vartotojų skaičius sumažėjo. Šis struktūrinis pasikeitimas padidino bendrą vartotojų pramonės perkamąją galią ir tikėtina, kad šis pasikeitimas turėjo šio tokios neigiamos įtakos vidutinėms kainoms.“

256 Ginčijamo reglamento 114 konstatuojamojoje dalyje Taryba teigia:

„Kaip minėta 59 konstatuojamojoje dalyje, nagrinėjamu laikotarpiu Bendrijos pramonės struktūra irgi iš esmės pasikeitė. 90 konstatuojamojoje dalyje nurodytu bendrovių skaičiaus sumažinimu ir produktyvumo padidininimu buvo siekiama prisitaikyti prie šių pasikeitimų rinkoje. Padaryta išvada, kad vidinė rinkos konkurencija, atsiradusi dėl pasikeitusios Bendrijos mažmenos sektoriaus struktūros, nenutraukė priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.“

257 Todėl šioje byloje Taryba išanalizavo sudėtinių vartotojų pasirodymą. Be to, tvirtindama, jog vertinimo klaida atsirado dėl to, kad Bendrijos institucijos atsižvelgė į Bendrijos pramonei nepriklausančių bendrovių struktūros pasikeitimus ir (arba) susijungimus, ieškovė neteisingai aiškino sąvoką „Bendrijos pramonė“. Jos manymu, ši sąvoka apima tik tyrime dalyvavusius Bendrijos gamintojus. Vis dėlto pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 1 dalį sąvoka suprantama kaip panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių prekių produkcija sudaro didžiąją dalį Bendrijos produkcijos.

258 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad Bendrijos institucijos turėjo įrodyti kainų sumažėjimo poveikį kiekvienos iš trijų kategorijų pelnui, reikia nurodyti 127–131 punktus. Tarybos teigimu, pakanka konstatuoti, kad Bendrijos institucijos neturi jokios pareigos atlikti atskirą kiekvieno produkto segmento žalos ir priežastinio ryšio analizę. Kaip matyti iš ginčijamo reglamento 84 konstatuojamosios dalies, paprastų modelių segmentas, sudarantis 97 % viso importo, smarkiai nukentėjo dėl to, kad tyrimo laikotarpiu Bendrijos pramonė patyrė didelių nuostolių.

259 Taigi šiomis aplinkybėmis nebuvo įrodyta, jog Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

4. *Trečioji dalis: dėl kainų numušimo dydžio apskaičiavimo*

a) Šalių argumentai

260 Ieškovė tvirtina, jog Bendrijos institucijos apskaičiavo kainų numušimo dydį tik paprastų modelių segmento elektroninėms svarstyklėms, todėl Bendrijos institucijų argumentai dėl priežastinio ryšio yra nesuderinami su panašaus produkto sąvoka.

261 Taryba prieštarauja ieškovės argumentui.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

262 Pagal ginčijamo reglamento 73 konstatuojamąją dalį:

„Didžiąją bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų Bendrijoje parduodamų modelių dalį sudarė paprasti modeliai (daugiau kaip 97%). Todėl į atliktus skaičiavimus neįtraukti nedideli vidutinių ir sudėtingų modelių kiekiai, nes jie nebuvo laikomi reprezentatyviais“.

263 Komisija 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente paaiškino, kad „siekiant užtikrinti teisingą palyginimą, kainų numušimo ir pardavimų sumažintomis kainomis dydžiai buvo apskaičiuoti naudojant Bendrijos pramonės pagamintus ir parduodamus panašius paprasto segmento modelius“. Atsižvelgiant į tai, jog paprasti modeliai sudarė 97 % viso importo iš nagrinėjamų šalių, reikia pripažinti, kad Bendrijos institucijos, nepadarydamos akivaizdžios vertinimo klaidos, turėjo teisę apskaičiuoti kainų numušimo dydį tik paprastų modelių segmento atžvilgiu. Be to, reikėtų konstatuoti, kad visas ieškovės importas buvo susijęs su paprastų modelių segmentu, todėl kitų segmentų kainų numušimo dydis negalėjo būti apskaičiuojamas jo atžvilgiu.

264 Todėl šis argumentas yra nepagrįstas.

5. Ketvirtoji dalis: dėl rinkos dalies

a) Šalių argumentai

265 Ieškovė ginčija su rinkos dalies nustatymu susijusius duomenis. Jos manymu, rinkos dalies ir importo apimtys nustatymas turėjo būti vertinamas pagal absoliučius dydžius. Visų pirma ji tvirtina, kad importo iš atitinkamų šalių apimtys padidėjimas neturėjo įtakos Bendrijos pramonės pardavimų apimčiai ir, antra, kad šio importo apimtis nuo 1997 m. sumažėjo. Ieškovė teigia, kad Bendrijos pramonės pardavimų apimtys pasikeitimas buvo ypač palankus. Be to, kiti Bendrijoje veikiantys subjektai yra pagrindiniai veikėjai Bendrijos rinkoje. Ieškovė pažymi, kad Bendrijos institucijos neatsižvelgė į tai, jog importuojami produktai laipsniškai buvo suvartoti, todėl su vartojimu susiję duomenys yra netikslūs. Ieškovė pastebi, kad, remiantis Bendrijos

pramonės pateiktais duomenimis, ji įrodė, jog elektroninių svarstyklių importas iš atitinkamų šalių padidėjo mažiau nei vartojimas, todėl jų rinkos dalis tarp 1996 m. ir tyrimo laikotarpio sumažėjo. Priešingai, ieškovės manymu, Bendrijos pramonės produktų pardavimų apimtis padidėjo ir šios pramonės rinkos dalis liko nepasikeitusi.

266 Tarybos manymu, rinkos dalis yra reliatyvi sąvoka, pagrįsta pardavimų ir vartojimo palyginimu. Taryba teigia, jog absoliučiais skaičiais Bendrijos pramonės pardavimas padidėjo dėl euro įvedimo poveikio. Dėl ieškovės tvirtinimo, kad importas iš atitinkamų šalių kur kas padidėjo tarp 1995 ir 1996 m., Taryba pabrėžia, jog taip atsitiko dėl atsargų sukaupti ir 1996 m. importuoti produktai nebuvo iš karto suvartoti tik patekę į Bendriją. Ji pažymi, jog, nepaisant atsargų, importas nesumažėjo ir tai įrodo importo dempingo kaina įsiskverbimo į Bendrijos rinką galią.

267 Be to, Taryba nesutinka su tvirtinimu, kad žalą padarė kiti skundo nepalaikę Bendrijos gamintojai. Iš tikrųjų ji pastebi, kad du iš kitų labai svarbių gamintojų palaikė skundą nuo pradžios, o viena didelė Kinijos gamintojui priklausanti bendrovė *Mettler Toledo* negalėjo padaryti žalos, nes jos kainos buvo sąžiningos.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

268 Ginčijamo reglamento 81 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodo:

„Bendrijos pramonės visų Bendrijos ELS rinkos dalis sumažėjo nuo 26,1% 1995 metais iki 24,9% tyrimo laikotarpiu; t. y. ji sumažėjo 4,6%. Tačiau Bendrijos

pramonės paprastų modelių rinkos dalis sumažėjo nuo 21,8 % 1995 metais iki 17,1 % tyrimo laikotarpiu; t. y. ji sumažėjo 22 %.“

269 Pagal ginčijamo reglamento 100 konstatuojamąją dalį:

„Nagrinėjamu laikotarpiu vartojimas Bendrijos rinkoje padidėjo 35 %, tačiau Bendrijos pramonės pardavimas išaugo tik 29 %, o importas iš tiriamų šalių padidėjo 123 %.“

270 Ginčijamo reglamento 101 konstatuojamojoje dalyje konstatuojama:

„Kaip paaiškinta 81 konstatuojamojoje dalyje, Bendrijos pramonės rinkos dalis nagrinėjamu laikotarpiu sumažėjo 4,6 %. Priešingai, importo iš tiriamų šalių rinkos dalis per tą patį laikotarpį padidėjo nuo 9,2 % iki 15,1 %.“

271 Ieškovė 2000 m. rugsėjo 21 d. informacinio dokumento ir ginčijamo reglamento duomenų apie Bendrijos pardavimų ir pramonės bei atitinkamų šalių rinkos dalis absoliučiais dydžiais duomenų pagrindu savo ieškinyje pateikė tris lenteles. Toliau pateikta nauja lentelė, apimanti šių trijų lentelių duomenis, ir kurioje, *inter alia*, nurodomas kiekvienos rūšies duomenų pasikeitimo procentinis dydis. Ši lentelė sudaryta atsižvelgiant į tai, jog į importą ne dempingo kaina iš *CAS Corp.*, kuri neimportavo dempingo kaina, neturėjo būti atsižvelgta.

	1995	1996	1997	1998	TL	Pasikeitimas %
Bendrijos pramonės rinkos dalis	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	- 4,6
Vartojimas Bendrijoje	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Bendrijos pramonės pardavimo apimtis	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Kitų ūkio subjektų pardavimo Bendrijoje apimtis	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Visas importas	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Visas importas iš Kinijos, Pietų Korėjos ir Taivano*	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Kinijos, Pietų Korėjos ir Taivano rinkos dalis*	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Kitas importas	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	- 6

* Antra eilutė parodo padėtį be importo iš *CAS Corp.*

272 Ieškovė šiais duomenimis siekia įrodyti, kad nagrinėjamu laikotarpiu Bendrijos pramonės pardavimų apimtis didėjo labai pastoviai, ir jeigu ji prarado dalį savo rinkos pagal santykinius dydžius, šio praradimo negalėjo sukelti importas iš atitinkamų šalių, kurios pačios nukentėjo prarasdamos dalį rinkos.

273 Reikia pastebėti, jog ieškovės argumentai nėra priimtini. Iš tikrųjų pardavimų apimtis, palyginti su vartojimu Bendrijoje, negali būti vertinama pagal absoliučius dydžius, nes rinkos dalies sąvoka yra reliatyvi, išreikšta procentais. Iš pirmiau nurodytų duomenų matyti, jog Bendrijos pramonės rinkos dalis 1995 m. buvo

26,1 %, o tyrimo laikotarpiu – 24,9 %, arba 4,6 % mažesnė. Importo dempingo kaina rinkos dalis 1995 m. buvo 7 %, o tyrimo laikotarpiu – 13,4 %, arba 91 % didesnė.

274 Reikia pastebėti, jog 13,4 % rinkos dalis gali būti laikoma pakankamai didele įrodant, kad importas iš atitinkamų šalių galėjo turėti žalingą poveikį Bendrijos pramonei (šiuo klausimu žr. 2000 m. kovo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Miwon prieš Tarybą*, T-51/96, Rink. p. II-1841, 106 punktą). Be to, nors Bendrijos pramonės pardavimo apimtis per nagrinėjamą laikotarpį padidėjo 29 %, šis padidėjimas nėra proporcingas vartojimo padidėjimui, kuris tuo pačiu laikotarpiu siekė 35 %. Tarybos teigimu, iš šių skaičių aiškiai matyti, kad Bendrijos rinkos dalis sumažėjo. Elektroninių svarstyklių importas iš atitinkamų šalių analizės laikotarpiu taip pat padidėjo apie 159 %. Ieškovė neteisingai mano, kad kiti ūkio subjektai yra svarbiausi Bendrijos rinkos veikėjai. Jų pardavimo apimtis tuo pačiu laikotarpiu padidėjo tik 29 %.

275 Be to, dėl ieškovės argumento, kad jei būtų palyginti 1996 m. ir tyrimo laikotarpis, rezultatas būtų kitoks – importu dempingo kaina rinkos dalis būtų 4 % mažesnė – Pirmosios instancijos teismas pastebi, kad net jeigu reiktų pripažinti, jog importo iš atitinkamų šalių rinkos dalis sumažėjo, laikant 1996 m. laikotarpio pradžia, konstatuotina, jog šio importo rinkos dalis, t. y. 13,4 % tyrimo laikotarpiu išliko esminė (šiuo klausimu žr. 274 punkte nurodyto sprendimo *Miwon prieš Tarybą* 106 punktą).

276 Be to, reikia pastebėti, kad rezultatai skiriasi, atsižvelgiant į laikotarpius, kurie buvo pasirinkti duomenų analizei. Šiuo atveju laikinu analizės laikotarpiu pasirinktas laikas nuo 1995 m. iki tyrimo pabaigos, t. y. iki 1999 metų. Tarybos teigimu, geriausi ir patikimiausi duomenys, siekiant nustatyti vartojimo mastą ir rinkos dalis, yra

bendri viso analizės laikotarpio duomenys. Reikia sutikti su Tarybos išvada, jog šie duomenys aiškiai patvirtina, kad Bendrijos pramonės dalies rinkos praradimas ir importo dempingo kaina rinkos dalių įgijimas vyko tuo pat metu, o tai svarbu nustatant priežastinį ryšį.

277 Reikia priminti, kad Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją apibrėžiant laikotarpį, į kurį reikia atsižvelgti antidempingo procedūrose nustatant žalą (1991 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nakajima prieš Tarybą*, C-69/89, Rink. p. I-2069, 86 punktas). Šiuo atveju ieškovė neginčijo pačio analizės laikotarpio nustatymo ir neįrodė, jog Bendrijos institucijos viršijo savo diskreciją, žalos vertinimą pagrįsdamos laikotarpiu nuo 1995 m. iki tyrimo pabaigos.

278 Šiomis aplinkybėmis ketvirtoji trečio ieškinio pagrindo dalis nėra priimtina.

279 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog ieškovė neįrodė, kad Bendrijos institucijos padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nustatydamos priežastinį ryšį. Taigi jos nepažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalies.

280 Todėl trečias ieškinio pagrindas yra atmestinas.

D — Dėl ketvirto ieškinio pagrindo, susijusio su ginčijamame reglamente numatytų procedūros taisyklių pažeidimu

281 Ketvirtą ieškinio pagrindą iš esmės sudaro trys dalys, susijusios su procedūriniais pažeidimais.

1. Pirmoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalies pažeidimo

a) Šalių argumentai

282 Ieškovė tvirtina, kad Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalį, nes Komisija jai neatskleidė tam tikrų faktų ir motyvų, kurių pagrindu ji ketino rekomenduoti Tarybai įvesti galutinius muitus.

283 Nepaisydama ieškovės prašymo suteikti papildomą informaciją, Komisija neatsakė į 2000 m. rugsėjo 29 d. faksimilėje pateiktus 2, 3, 4, 6, 10, 11 ir 12 klausimus, taip nesuteikdama galimybės veiksmingai apginti savo interesus. Ieškovė mano, kad iš Komisijos atsakymų į kiekvieną klausimą dėl tyrimo išvadų matyti, jog Bendrijos institucijos sąmoningai atsisakė suteikti jai informaciją ir sudarė kliūtis įgyvendinti teisę į gynybą.

284 Taryba tvirtina, Komisija turėjo pareigą atskleisti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ji ketino rekomenduoti Tarybai įvesti galutinius antidempingo muitus tiek, kiek ši

informacija būtų naudinga šalių interesų gynybai. Šalis, kuri mano, kad šios informacijos nepakanka, turėtų pasiūlyti Komisijai patikslinti šią informaciją. Jei Komisija atsako į prašymą dėl papildomos informacijos, ir šalis mano, kad atsakymas nėra išsamus, ji turi aiškiai tai nurodyti. Be to, Taryba pažymi, kad jeigu Komisija neatskleidė tam tikros suinteresuotosios šalies prašomos informacijos, tai nereiškia, jog galutinai priimtos priemonės turi būti panaikintos, nes suinteresuotoji šalis turi įrodyti, kad jos teisė veiksmingai ginti savo interesus buvo iš tikrųjų paveikta.

285 Taryba mano, kad ieškovės tvirtinimai nėra pagrįsti, nes ji nepaiškino, kodėl negalėjo veiksmingai ginti savo interesų, ir todėl jie yra nepriimtini. Ji taip pat mano, kad Komisija į šiuos klausimus atsakė tinkamai ir adekvačiai. Be to, Tarybos nuomone, ieškovės dublike pateikti paaiškinimai yra nesusiję ir didžiąją dalimi nepriimtini, nes nurodo naujus tvirtinimus, kurie turėjo būti pateikti ieškinyje Pirmosios instancijos teismui.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

286 Visų pirma dėl tariamo šios pirmos ketvirtojo ieškinio pagrindo dalies nepriimtumo pakanka konstatuoti, kad ieškovės tvirtinimai atitinka Procedūros reglamento 44 straipsnio 2 dalyje įtvirtintus reikalavimus, todėl yra priimtini.

287 Komisijai pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalį nustatyta pareiga atskleisti su antidempingo procedūra susijusioms įmonėms faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti įvesti antidempingo muitus, siekiama užtikrinti įmonių, kurioms taikoma tokia procedūra, teisę į gynybą (2002 d. lapkričio 21 d.

Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą*, T-88/98, Rink. p. II-4897, 131 punktas). Ši ieškinio pagrindo dalis, susijusi su šios nuostatos pažeidimu, turėtų būti aiškinama kaip ieškovės teisės į gynybą pažeidimas per administracinę procedūrą, kuri baigėsi ginčijamo reglamento priėmimu.

288 Visų pirma reikia pastebėti, kad teisės į gynybą užtikrinimas yra pagrindinis Bendrijos teisės principas (1991 m. birželio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Al-Jubail Fertilizer ir Saudi Arabian Fertilizer prieš Tarybą*, C-49/88, Rink. p. I-3187, 15 punktas; 1997 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ajinomoto ir NutraSweet prieš Tarybą*, T-159/94 ir T-160/94, Rink. p. II-2461, 81 punktas ir 1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą*, T-147/97, Rink. p. II-4137, 55 punktas).

289 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pagal teisės į gynybą užtikrinimo principą įmonėms, susijusioms su administracine procedūra, per kurią priimamas reglamentas dėl antidempingo, per tą procedūrą turi būti suteikta galimybė realiai išsakyti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo, svarbos ir dėl Komisijos pateiktų įrodymų, kuriais siekiama pagrįsti dempingo egzistavimą ir jo sukeltą žalą Bendrijos pramonei (288 punkte nurodytų sprendimų *Al-Jubail Fertilizer ir Saudi Arabian Fertilizer prieš Tarybą* 17 punktas, *Ajinomoto ir NutraSweet prieš Tarybą* 83 punktas, *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą* 55 punktas ir 287 punkte minėto sprendimo *Kundan ir Tata prieš Tarybą* 132 punktas).

290 Šie reikalavimai yra įtvirtinti pagrindinio reglamento 20 straipsnyje. Pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 1 ir 2 dalis Komisija turi pareigą galutinai atskleisti, ypač antidempingo tyrime nagrinėjamo produkto eksportuotojui, esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti Tarybai pradėti taikyti galutines priemones. Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta, jog galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai reikia padaryti kuo skubiau, tačiau paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo

priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kuo skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas nedaro įtakos jokiame vėlesniame sprendime, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais arba motyvais, šie irgi atskleidžiami kuo skubiau.

291 Remiantis 1988 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2423/88 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 209, p. 1, toliau – ankstesnis pagrindinis reglamentas), Bendrijos institucijų suteiktos informacijos pakankamumas turėjo būti vertinamas atsižvelgiant į prašomos informacijos specifiką (žr. 288 punkte minėto sprendimo *Ajinomoto ir NutraSweet prieš Tarybą* 93 punktą).

292 Be to, dėl aplinkybės, kad galutinis atskleidimas, kuris šalims leidžia veiksmingai apginti savo pozicijas per administracinę procedūrą, yra nepakankamas, galutinius antidempingo muitus nustatantis reglamentas tampa neteisėtu tik tada, kai dėl nepakankamumo šalys negalėjo veiksmingai apginti savo interesų (288 punkte minėto sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą* 55, 73 ir 81–84 punktai).

293 Todėl atsižvelgiant į šiuos principus reikia išnagrinėti, ar per administracinę procedūrą nebuvo pažeista ieškovės teisė į gynybą.

294 Šioje byloje Komisija 2000 m. rugsėjo 21 d. išsiuntė ieškovei informacinį dokumentą, išdėstydamą faktus ir motyvus, kurių pagrindu ji ketino rekomenduoti įvesti 13,1 % dydžio galutinius antidempingo muitus ieškovės pagamintų elektroninių svarstyklių importui. Ieškovei nustatytas pastabų pateikimo terminas iki 2000 m. spalio

11 dienos. Ieškovė 2000 m. rugsėjo 29 d. faksimile paprašė Komisijos suteikti papildomos informacijos. Komisija jai atsakė dviem skirtingais 2000 m. rugsėjo 29 d. (dėl klausimų, susijusių su dumpingu) ir 2000 m. spalio 4 d. (dėl klausimų, susijusių su žala ir priežastiniu ryšiu) laiškais. 2000 m. spalio 4 d. faksimile, ankstesne nei tos dienos Komisijos laiškas, ieškovė paprašė pratęsti jai nustatytą pastabų pateikimo terminą. 2000 m. spalio 5 d. faksimile Komisija atsisakė tai padaryti. 2000 m. spalio 10 d. laišku ieškovė pateikė savo pastabas dėl dempingo, žalos ir priežastinio ryšio. 2000 m. spalio 11 d. Komisija atsakė į 2000 m. spalio 10 d. laišką dėl tam tikrų dempingo aspektų. Pasinaudodama šia proga ji sutiko su ieškovės argumentais dėl pardavėjų darbo užmokesčio ir dempingo skirtumą sumažino nuo 13,1 iki 12,8 %. Galiausiai 2000 m. spalio 23 d. Komisija pateikė kitus savo komentarus dėl 2000 m. spalio 10 d. laiško.

295 Siekiant išnagrinėti, ar ieškovė galėjo veiksmingai apginti savo interesus, reikia išanalizuoti Komisijos atsakymus į kiekvieną nepakankamai išsamiai atsakytą klausimą.

296 Savo 2 klausimu ieškovė klausė „kad būtų galima pareikšti nuomonę dėl normalios vertės ir eksporto kainų, <...> kokie koregavimai buvo taikomi Indonezijos gamintojo eksporto kainai ir pardavimo kainoms vidaus rinkoje“.

297 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente (A priedas, 2.c punktas), Komisija pateikė šį paaiškinimą dėl to, kas yra palyginimas:

„Normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimas buvo atliktas gamyklinės vertės pagrindu ir tokia pačia prekybos lygyje (distributoriai/perpardavėjai). Šiam tikslui naudojome su Jūsų bendrove susijusius duomenis, kurie buvo pateikti Jūsų

atsakyme į klausimą. Komisija atsižvelgė į skirtumus, kurie buvo pakoreguoti pagal Jūsų bendrovės pasiūlymą; mes 1 % pakoregavome sąskaitoje nurodytą kainą dėl kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams atlikti pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies g punktą.“

- 298 2000 m. spalio 29 d. laiške Komisija suteikė papildomą informaciją apie indoneziečių naudojamų modelių technines savybes. Be to, ji paaiškino, kad joks padidėjimas dėl fizinių savybių skirtumo nebuvo atliktas ir tai galiojo ir vidaus pardavimams, ir orientacinių modelių pardavimui eksportuoti, t. y. modeliui TEC SL-2200. Ji taip pat paaiškino, kad visų modelių TEC SL-2200 pardavimai buvo užfiksuoti sąskaitose šiems paliekant gamyklą. Atsakydama į 2000 m. spalio 10 d. laišką, kuriame ieškovė tvirtino, jog Komisija, siekdama nustatyti normalią vertę, neatsižvelgė į naudojamo modelio ir ieškovės eksportuojamų modelių fizinių charakteristikų skirtumus, 2000 m. spalio 11 d. laiške Komisija paaiškino:

„Reikia pastebėti, kad iš (ieškovės) atskirų sandorių sąrašo matyti, jog nėra aišku, kad egzistuoja, kaip teigiama, (elektroninių svarstyklių) su fluorascenciniu ekranu ir su skaitmeniniu ekranu rinkos vertės skirtumai, reikalaujantys normaliosios vertės koregavimo. Pastebėjome, kad tas pats modelis su fluorascenciniu ekranu buvo parduodamas mažesne kaina nei šios ypatybės neturintys modeliai. Todėl Jūsų skundas atmetamas.“

- 299 Šio laiško 2 punkte ji nurodė:

„Be to, mes primename, kaip jau buvo nurodyta 2000 m. rugsėjo 29 d. laiške, kad jokie didinantys normaliosios vertės koregavimai dėl fizinių savybių skirtumų ligi šiol

nebuvo atlikti dėl techninių savybių, kaip antai baterijos veikimas, tiesioginis „PLU“ raktas, ekranas *fold-up* ir t. t., kuriomis pasižymi ieškovės eksportuojami modeliai, tačiau kurių nėra TEC modelyje SL-2200. Atsižvelgdami į šiuos skirtumus, galėtume nustatyti didesnę dempingą.“

300 Galiausiai to paties laiško 3 punkte Komisija taip pat paaiškino, kad jeigu ji būtų laikiusis ieškovės pasiūlyto metodo, būtų nustačiusi didesnę dempingo skirtumo dydį nei tą, kurį apskaičiavo laikydamasi savo metodo.

301 Šioje byloje ieškovė tvirtino, kad turėjo būti atsižvelgta į išlaidų skirtumus dėl kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams atlikti. Iš 2000 m. rugsėjo 21 d. informacinio dokumento A priedo 2.c punkto matyti, kad į šį veiksnį buvo atsižvelgta. Remdamasi informaciniu dokumentu ieškovė pateikė klausimus dėl produkto fizinių savybių. Kaip matyti pirmesniame punkte, Komisija pakankamai paaiškino, kodėl ji neatliko koregavimo dėl fizinių savybių skirtumų.

302 Todėl reikia pripažinti, kad ieškovė galėjo žinoti, kuriuos modelius Komisija naudojo normaliajai vertei nustatyti. Ji taip pat pateikė pakankamai informacijos apie priežastis, dėl kurių nebuvo atliktas joks koregavimas, remiantis fizinių savybių skirtumais. Iš tikrųjų Komisija sąmoningai neatliko koregavimo, dėl kurio padidėtų dempingo skirtumas. Ieškovė taip pat žinojo, jog buvo lyginamos to paties prekybos lygio kainos. Be to, kitų koregavimų ieškovė neprašė. Todėl ji galėjo veiksmingai apginti savo interesus dėl 2000 m. rugsėjo 28 d. laiško 2 klausimo.

303 Ieškovės 3 ir 4 klausimai susiję su atsižvelgimu į pardavėjų atlyginimus, kuriuos Komisija išskaičiavo iš ieškovės pateiktų eksporto kainų ir dėl kurių sumažėjo eksporto kaina bei padidėjo dempingo skirtumas.

304 Iš 2000 m. rugsėjo 29 d. ir 2000 m. spalio 11 d. Komisijos laiškų matyti, kad ji neišskaitė pardavėjų atlyginimų galutinai apskaičiuodama dempingo skirtumą. Iš tikrųjų 2000 m. spalio 11 d. laiške ji sumažino dempingo skirtumą nuo 13,1% iki 12,8%. Taigi ji priėmė ieškovei palankesnę sprendimą ir visiškai sutiko su jos argumentais šiuo klausimu. Todėl nebereikia nagrinėti, ar Komisija tinkamai atsakė į ieškovės 3 ir 4 klausimus.

305 Savo 6 klausime ieškovė pateikia šiuos argumentus:

„*JKM Consulting* 2000 m. balandžio 14 d. laiške Komisijai nurodoma: „Per šį susitikimą mes supratome, kad *Bizerba* ir *Avery Berkel* pateiks atskirą bendrovių konfidencialų ir nekonfidencialų atsakymą, kurį perduosiu Komisijai. (Ieškovė) norėtų žinoti, ką tuomet turėto nurodyti *Bizerba* ir *Avery Berkel* atskirame bendrovių atsakyme.“

306 2000 m. spalio 4 d. laiške Komisija pateikė tokį atsakymą:

„Komisijos tarnybos su Bendrijos pramonės atstovais aptarė priede nurodytus žalos rodiklius. Bendrijos pramonė pateikė pastabas, kurias Jūs radote nekonfidencialios medžiagos kopijose.“

307 2000 m. balandžio 14 d. gautas 2000 m. balandžio 10 d. *Bizerba* laiškas, kuriame pateikiami jos komentarai, yra tarp ieškovės prie ieškinio pridėtų dokumentų. Beje, šiame laiške *Bizerba* pateikia papildomos informacijos, kuria rėmėsi *JKM Consulting* 2000 m. balandžio 14 d. laiške. Dėl *Avery Berkel* pateiktos informacijos reikia pastebėti, jog ši bendrovė nenurodoma ieškovės prie ieškinio pridėtuose dokumentuose, nors iš bylos medžiagos matyti, kad ji apie ją žinojo. Šis prie Tarybos tripliko pridėtas dokumentas priklausė nekonfidencialiai medžiagai, kurios kopiją pasidarė ieškovė. Šiam tikslui Taryba prie savo tripliko pridėjo du protokolus, rodančius, kad teisėtas ieškovės atstovas 2000 m. rugsėjo 14 d. ir gruodžio 1 d. skaitė nekonfidencialią medžiagą. Iš 2000 m. rugsėjo 14 d. protokolo 12 punkto matyti, kad teisėtas ieškovės atstovas pasidarė 2000 m. balandžio 14 d. *Avery Berkel* laiško, kuris buvo gautas 2000 m. balandžio 17 d., kopiją. Todėl ieškovės tvirtinimas, kad „nekonfidencialioje medžiagoje nebuvo jokių vėlesnių nei 2000 m. balandžio 14 d. laiškas, kuriame pateikiami atskiri bendrovių atsakymai, pastabų“ ir kad „buvo tik 2000 m. balandžio 10 d. *Bizerba* pateiktos pastabos, tačiau visai nebuvo *Avery Berkel* pastabų“, neatitinka tikrovės. Iš tikrųjų tiek *Bizerba*, tiek *Avery Berkel* po 2000 m. balandžio pradžioje vykusio susitikimo išsiuntė Komisijai laiškus su savo atsakymais. Kaip buvo įrodyta pirmiau, ieškovė su šiais dviem laiškais susipažino.

308 Reikia pastebėti, kad ieškovė susipažino su visomis Bendrijos pramonės pateiktų pastabų nekonfidencialiomis santraukomis. Todėl galėjo veiksmingai apginti savo interesus, kiek tai susiję su jos 2000 m. rugsėjo 28 d. faksimilės 6 klausimu.

309 Ieškovė 10 klausimu klausė Komisijos, ar ji nustatė, kuria dalimi aukštas svaro sterlingo keitimo į eurą kursas padarė poveikį *Avery Berkel* konkurencingumui jos pardavimui euro zonoje.

310 2000 m. spalio 4 d. laiške Komisija atsakė:

„Išsami apžvalga su žala susijusių duomenų, parodančių skaičius euro ir ne euro zonose, nebuvo įmanoma dėl atsakyme į pirmesnę 9 klausimą nurodytų priežasčių. (Prašyta duomenų raidos apžvalga nebuvo priinama, nes lentelė 4.2.2 buvo parengta pagal bendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų pateiktus atskirų sandorių sąrašus. Remiantis dabartine Komisijos praktika prašoma tik atskirų sandorių už tyrimo laikotarpį sąrašo). Tačiau pagal turimą informaciją žala vis dėlto yra akivaizdi, atsižvelgiant į bendradarbiaujančių Bendrijos gamintojų pardavimus pirkėjams tiek euro zonoje, tiek už jos ribų.“

311 Taigi Komisija paaiškino, kad ji neturėjo atskirų duomenų dėl žalos euro ir ne euro zonose. Be to, ji paaiškino, kad nustatė, jog buvo padaryta žala bendradarbiaujantiems gamintojams (įskaitant *Avery Berkel*), atsižvelgiant į pardavimus pirkėjams tiek euro zonoje, tiek už šios zonos ribų. Ji paaiškino ieškovei, kokios rūšies analizę atliko šiuo klausimu.

312 Reikia pripažinti, kad Komisija tinkamai atsakė į ieškovės klausimą ir suteikė visą reikalingą informaciją, kad ši galėtų veiksmingai apginti savo interesus. Tačiau, Tarybos teigimu, klausimas, ar Komisija tinkamai atsižvelgė į šį faktorių, neturi nieko bendra su ieškovės teisės į gynybą užtikrinimą.

313 Ieškovė 11 klausimu klausė, „kaip atlikdama analizę dėl žalos Komisija <...> galėjo nustatyti aiškų skirtumą tarp (elektroninių svarstyklių) paprastų, vidutinių ir sudėtingų modelių segmentų“, atsižvelgiant į tai, jog „informacinio dokumento 2.1 punkte buvo paminėta, kad „tyrimas parodė, jog neįmanoma nustatyti aiškaus skirtumo tarp trijų gretimų segmentų, kurie dažnai pakeičiami vienas kitu“.

314 Komisija 2000 m. spalio 4 d. laiške atsakydama nurodė:

„Šiame tyrime nagrinėjamas produktas yra toks pats kaip ir ankstesniuose ar vykstančiuose tyrimuose. Visus dėl palyginimo naudojamus modelius šiame tyrime pasirinko atitinkamos bendradarbiaujančios bendrovės (tiek eksportuojantys gamintojai, tiek ir Bendrijos) ir jie buvo patikrinti, kiek tai buvo būtina.

315 Be to, Komisija paaiškino, kaip ji suskirstė produktą į paprastų, vidutinių ir sudėtingų modelių segmentus. Todėl reikia pripažinti, kad Komisijos atsakymo ieškovei turėjo pakakti, jog veiksmingai apgintų savo interesus.

316 Be to, kaip teisingai mano Komisija, skirtumas tarp paprastų modelių segmento ir kitų elektroninių svarstyklių buvo tik parodomasis, o žalos analizė apėmė visus produktus (žr. 127–131 punktus).

317 Ieškovė 12 klausime pateikė pastabas dėl dempingo skirtumo:

„Informacinio dokumento 4.4.1 punkte buvo paminėta, kad „tyrimas apėmė visus pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje nurodytus veiksnius“. Vis dėlto, atrodo, nebuvo atlikta šio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje paminėto esamo dempingo skirtumo dydžio analizė. Ar šis veiksnys vykstant tyrimui buvo laikomas nereikšmingu? Kaip Komisija padarė išvadą, kad žala atsirado dėl dempingo

poveikio, turint omenyje jos nurodytus žymius kainų numušimus, aiškiai didesnius nei bendradarbiaujantiems gamintojams nustatyti dempingo skirtumai? Ar ji atsižvelgė į aplinkybę, kad ir importas ne dempingo kaina galėtų sukelti tokią pat tariamą žalą, nes net panaikinus tariamą dempingą, kainų numušimo dydis iš esmės išliktų pastebimas ir didžiajai daliai bendradarbiaujančių gamintojų nepasikeistų?“

318 Komisija 2000 m. spalio 4 d. laiške atsakė taip:

„Jūsų klausimas susijęs su labai hipotetine problema, nes prašote Komisijos tarnybų įsivaizduoti, kad eksportuojantys gamintojai netaikė dempingo kainos. Akivaizdu, kad šio tyrimo atveju taip nėra. Tačiau Komisija išanalizavo visus susijusius veiksnius, kurie būtų galėję turėti įtakos Bendrijos pramonės patirtai žalai. Informacinio dokumento skyriuje „Priežastinis ryšys“ patvirtintas ryšys tarp importo iš atitinkamų šalių dempingo kaina ir Bendrijos pramonės patirtos žalos.“

319 Reikia pastebėti, kad Komisija tinkamai atsakė į ieškovės 12 klausimą.

320 Dėl minėtų priežasčių ketvirto ieškinio pagrindo pirmoji dalis atmestina.

2. Antroji dalis: dėl pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies pažeidimo

a) Šalių argumentai

321 Ieškovė tvirtina, kad Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalį, nesuteikdamos jai minimalaus dešimties dienų termino pastaboms dėl informacinio dokumento parengti. Kadangi galutinis Komisijos atsakymas į prašymą suteikti papildomą informaciją išsiųstas 2000 m. spalio 4 d. ir ieškovei buvo nustatytas 2000 m. spalio 11 d. terminas pastaboms pateikti, ji negalėjo pasinaudoti šioje nuostatoje įtvirtintu terminu.

322 Ieškovė visų pirma pažymi, kad Taryba nepaaiškino, kodėl ji buvo neteisi manydama, jog šis terminas turėjo būti skaičiuojamas nuo patikslinimo gavimo datos. Antra, ieškovė atmeta Tarybos aiškinimą, kad galutinis papildomos informacijos atskleidimas laikytinas patikslinimu, ir šalims neturėjo būti suteiktas pagrindinis minimalus terminas pastaboms pateikti. Ieškovės manymu, šis paaiškinimas teikia per mažai reikšmės teisei į gynybą per antidempingo procedūras. Trečia, ieškovė mano, kad pakanka įrodyti, jog buvo pažeistas pagrindiniame reglamente nustatytas imperatyvus terminas. Galiausiai ieškovė tvirtina: kadangi galutinė informacija dėl su žala susijusių klausimų buvo pateikta 2000 m. spalio 4 d. ir Kinijoje tada buvo oficialios šventės, jai buvo sutrukdyta pateikti savo pastabas iki 2000 m. spalio 7 d., nes spalio 7 ir 8 d. buvo savaitgalis, todėl liko tik viena diena parengti šias pastabas. Ji būtų ypač norėjusi patikrinti Komisijos tvirtinimą, kad nėra jokio skirtumo tarp euro zonoje ir už jos ribų parduodamų modelių fizinių savybių ir kad tai buvo panašūs modeliai, taip pat patikrinti 2000 m. spalio 4 d. laiško priede nurodytus su vartojimu susijusius skaičius bei įrodymą, susijusį su kitų nei elektroninių svarstyklių produktų eksportu,

kurie priskiriami tam pačiam *Eurostat* kodui. Ji mano, kad antidempingo procedūrose yra svarbu, jog būtų užtikrinta bent minimali teisė į gynybą, įskaitant dešimties dienų laikotarpį, kad šalys galėtų pasiruošti savo interesų gynybai.

323 Taryba ieškovės argumentus atmeta ir pažymi, kad informacija galutinai buvo atskleista 2000 m. rugsėjo 21 d. laišku ir kad galutinis terminas buvo 2000 m. spalio 11 d. Be to, Tarybos teigimu, terminas buvo ilgesnis nei dešimt dienų.

324 Antra, Taryba pažymi: net jei ieškovės aiškinimas dėl termino pradžios būtų teisingas, dėl aplinkybės, kad ji neturėjo dešimties dienų savo pastaboms parengti, ginčijamas reglamentas negali būti panaikintas. Taryba mano, kad ieškovė turi įrodyti, jog dešimties dienų termino pastaboms dėl patikslinimo parengti nesuteikimas sutrukdė jai veiksmingai apginti savo interesus. Ši institucija tvirtina, kad 2000 m. rugsėjo 21 d. laiške buvo atskleista visa ieškovei reikalinga informacija, kad ši galėtų veiksmingai apginti savo interesus.

325 Be to, Taryba mano, jog naujos faktinės aplinkybės, ypač tai, kad ieškovė negalėjo surinkti įrodymų dėl euro zonoje ir už jos ribų parduodamų modelių fizinių skirtumų, nei dėl vartojimo skaičių, buvo pateiktos tik dubliko stadijoje, todėl yra nepriimtinos. Bet kuriuo atveju jos nėra pagrįstos.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

326 Pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalis nustato, kad „į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tai tuomet, jeigu jie yra

gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų“.

327 Šiuo atveju Komisija išsiuntė informacinį dokumentą 2000 m. rugsėjo 21 d. laišku. Terminas pastaboms pateikti buvo nustatytas iki 2000 m. spalio 11 d. ir jis buvo ilgesnis nei dešimt dienų. 2000 m. rugsėjo 29 d. laišku ieškovė paprašė Komisijos papildomos informacijos. Komisija atsakė dviem skirtingais 2000 m. rugsėjo 29 d. ir 2000 m. spalio 4 d. laiškais. 2000 m. spalio 4 d. faksimile ieškovė paprašė pratęsti terminą pastaboms pateikti. 2000 m. spalio 5 d. faksimile Komisija šį prašymą atmetė. 2000 m. spalio 10 d. laišku ieškovė pateikė savo pastabas dėl iš Komisijos gautos informacijos.

328 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad dešimties dienų terminas jai turėjo būti suteiktas skaičiuojant nuo 2000 m. spalio 4 d. laiško. Tačiau Taryba mano, jog terminas turėjo būti skaičiuojamas nuo galutinio informacijos atskleidimo, t. y. 2000 m. rugsėjo 21 dienos.

329 Prieš nagrinėjant, ar Taryba teisingai mano, kad 2000 m. rugsėjo 21 d. laiške buvo galutinė informacija, o vėlesni laišakai buvo tik paprasti paaiškinimai, reikia visų pirma išnagrinėti, kokios būtų pasekmės šioje byloje, jei būtų nuspręsta, kad 2000 m. rugsėjo 29 d. ir 2000 m. spalio 4 d. laiškuose buvo galutinė informacija.

330 Iš teismo praktikos matyti, kad tam tikrų faktorių informaciniame dokumente nenurodytas nepažeidžia ieškovės teisės į gynybą, jei įrodoma, kad su šiuo įrodymu ji susipažino kitu metu iki to laiko, kol dar galėjo realiai pareikšti savo nuomonę šiuo

klausimu prieš Komisijai priimant pasiūlymą dėl ginčijamo reglamento priėmimo (šiuo klausimu žr. 288 punkte minėto sprendimo *Champion Stationery ir kt. prieš Tarybą* 83 punktą).

331 Net jei ieškovei turėjo būti suteiktas minimalus dešimties dienų terminas galimoms pastaboms dėl 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente trūkstamos informacijos pateikti, ir šis terminas buvo pažeistas, ginčijamas reglamentas dėl šios aplinkybės neturėtų būti panaikintas. Reikia dar įrodyti, ar aplinkybė, kad Bendrijos institucijos nesuteikė ieškovei pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalyje nustatyto termino galimiems komentarams dėl pirmiau nurodytos papildomos informacijos pateikti, konkrečiai paveikė jos teisę į gynybą per ginčijamą procedūrą.

332 Šiuo klausimu reikia priminti, kad atsakydama į Komisijos 2000 m. rugsėjo 21 d. išsiųstą informacinį dokumentą ieškovė ginčijo keletą punktų, įskaitant tuos, kurie pateikti šioje byloje, ir juose esančius Komisijos atsakymus. 2000 m. rugsėjo 29 d. ir 2000 m. spalio 4 d. Komisijos laišškai buvo atsakymai į ieškovės 2000 m. rugsėjo 29 d. faksimile pateiktus klausimus. Tačiau, kaip jau buvo įrodyta 295–320 punktuose, šių klausimų atžvilgiu ieškovės teisė į gynybą nebuvo pažeista. Be to, 2000 m. spalio 10 d. laiške ieškovė galėjo pateikti savo pastabas ir dėl informacinio dokumento, ir dėl papildomų Komisijos atsakymų.

333 Ieškovė iš esmės mano, kad per trumpą terminą, jai nustatytą 2000 m. spalio 4 d. Komisijos laišku, kuriuo pateikta papildoma informacija dėl žalos, ji negalėjo surinkti įrodymų dėl kitų nei elektroninės svarstyklės produktų, patenkančių į klasifikavimą KN 8423 8150, kurie buvo eksportuojami iš Kinijos ir kitų atitinkamų šalių.

334 Šis argumentas nepriimtinas. Iš tikrųjų ieškovė iš 2000 m. rugsėjo 21 d. informacinio dokumento sužinojo, kad Komisija manė, jog visas šiam KN kodui priskirtas eksportas buvo susijęs su elektroninėmis svarstyklėmis. Todėl tai nebuvo nauja „galutinė informacija“.

335 Dėl ieškovės argumento, kad jai neužteko laiko patikrinti Komisijos 2000 m. spalio 4 d. išvados, jog euro zonoje ir už jos ribų parduotų modelių fizinės savybės nesiskyrė ir jie buvo panašūs, reikia pastebėti, kad 2000 m. rugsėjo 21 d. informacinio dokumento 4.2.2. lentelėje Komisija nurodė vidutines kiekvieno segmento kainas (indeksuotais skaičiais) euro zonoje ir už šios zonos ribų, jog pagrįstų savo argumentus dėl euro įvedimo poveikio. 2000 m. rugsėjo 29 d. faksimilės 8 punkte ieškovė paklausė: „Dėl 4.2.2 lentelės (ieškovė) norėtų sužinoti, ar yra koks nors skirtumas tarp Bendrijos pramonės euro zonoje ir už jos ribų parduotų modelių fizinių savybių, kuriomis remiantis buvo atliktas kainų palyginimas“. 2000 m. spalio 4 d. laiške Komisija atsakė, kad „4.2.2. lentelėje buvo naudojami panašūs modeliai, todėl nereikia atlikti koregavimų dėl fizinių savybių skirtumų“. 2000 m. spalio 10 d. laiške ieškovė paprasčiausiai konstatavo, kad „vis dėlto didelis kainų skirtumas tarp skundą padavusių Bendrijos bendrovių pardavimų euro zonoje ir už šios zonos ribų, kaip matyti iš Komisijos dokumentų, aiškiai parodo skundą padavusių bendrovių antikonkurencinį elgesį bei tai, kad jos sudarė kliūtis paraleliniam importui bendrojoje rinkoje“.

336 Be to, 2000 m. spalio 4 d. laišku gavusi Komisijos atsakymą ieškovė net nebandė parodyti, kad ji abejojo dėl euro zonoje ir už šios zonos ribų parduotų modelių fizinių savybių skirtumo ir šių modelių panašumo. Todėl reikia pripažinti, kad teisė į gynybą nebuvo pažeista.

- 337 Dėl 2000 m. balandžio mėn. dokumente nurodytų ir 2000 m. spalio 4 d. laišku pateiktų su vartojimu susijusių skaičių pakanka konstatuoti, kad tai tik pirminiai duomenys, o svarbūs buvo tik 2000 m. rugsėjo 21 d. informaciniame dokumente pateikti duomenys. Todėl šis argumentas nėra reikšmingas.
- 338 Ieškovė 2000 m. spalio 10 d. laiške vis dėlto galėjo išsakyti savo nuomonę dėl klausimų, dėl kurių jos ir Komisijos nuomonės išsiskyrė, bei pateikti visus argumentus, kuriuos vėliau perdavė Pirmosios instancijos teismui.
- 339 Atsižvelgdama į tai, ieškovė neturėtų teigti, kad vykstant tyrimui buvo pažeista jos teisė į gynybą.
- 340 Reikia taip pat pastebėti, jog ieškovė neteisingai rėmėsi pagrindinio reglamento 20 straipsnio 3 dalimi, pagal kurią, „jeigu laikinasis muitas nebuvo nustatytas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją“. 2000 m. rugsėjo 21 d. laiške buvo įtvirtintas terminas pastaboms pateikti, o ne terminas prašymui dėl galutinio informacijos atskleidimo.
- 341 Todėl ketvirto ieškinio pagrindo antroji dalis yra atmestina.

3. Trečioji dalis: dėl pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalies ir EB 253 straipsnio pažeidimo

a) Šalių argumentai

- 342 Ieškovė tvirtina, jog nebaigusi tyrimo per vienerius metus Taryba pažeidė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalį. Be to, termino praleidimo nepagrindimas srityje, kurioje vyko nemažai ankstesnių procedūrų, sudaro EB 253 straipsnio pažeidimą. Ieškovė remiasi Pirmosios instancijos teismo praktika (167 punkte minėto sprendimo *NTN Corporation ir Koyo Seiko prieš Tarybą* 119–125 punktai ir 1995 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferchimex prieš Tarybą*, T-164/94, Rink. p. II-2681, 166 punktas).
- 343 Ieškovė tvirtina, kad vienerių metų terminas yra bendra taisyklė. Jei šio termino laikytis neįmanoma, tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių. Ši pareiga ypač susijusi su atvejais, kai buvo įrodyta, jog nebuvo įmanoma laikytis vienerių metų termino.
- 344 Taryba atmeta ieškovės argumentą ir mano, kad jos aiškinimas prieštarauja aiškiai pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalies formuluotei. Institucijoms yra nustatyta formali pareiga baigti tyrimus per penkiolika mėnesių.

b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 345 Visų pirma dėl ieškovės nurodytos Pirmosios instancijos teismo praktikos, pagal kurią antidempingo tyrimas neturėtų viršyti protingo laikotarpio, nustatytino atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos bylos aplinkybes (342 punkte minėto sprendimo *Ferchimex prieš Tarybą* 166 punktas), reikia priminti, kad ši teismo praktika buvo susijusi su ankstesnio pagrindinio reglamento 7 straipsnio 9 dalies a punktu.

346 Tačiau pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalis neatitinka ankstesnio reglamento 7 straipsnio 9 dalies a punkto, kuriame buvo sakoma:

„Tyrimas baigiamas arba jį užbaigus, arba nustačius galutinę priemonę. Tyrimas turėtų paprastai būti baigiamas per vienerius metus nuo procedūros pradžios.“

347 Šioje byloje taikoma pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalis nustato:

„Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų“.

348 Kitaip negu ankstesnė nuostata, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalis nustato orientacinį vienerių metų terminą ir penkiolikos mėnesių imperatyvų terminą. Iš šių dviejų terminų matyti, kad jei Bendrijos institucijos nebaigė tyrimo per orientacinį vienerių metų terminą, jos gali, laikydamosi pagrindinio reglamento procedūros taisyklių, tyrimą baigti per imperatyvų penkiolikos mėnesių terminą, todėl nereikia nagrinėti, ar ilgesnė nei orientacinio termino, bet trumpesnė nei imperatyvaus termino trukmė yra pagrįsta atsižvelgiant į bylos aplinkybes. Taigi reikia konstatuoti, kad ieškovės nurodyta teismo praktika netaikoma tais atvejais, kai imperatyvus terminas nebuvo pažeistas.

349 Antra, reikia pastebėti, kad šiuo atveju procedūra prasidėjo 1999 m. rugsėjo 16 d., paskelbus tą dieną pranešimą *Oficialiajame leidinyje*, ir baigėsi 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybai priėmus ginčijamą reglamentą. Taigi tyrimas nebuvo baigtas per orientacinį vienerių metų terminą. Vis dėlto akivaizdu, kad jis buvo baigtas prieš pasibaigiant imperatyviam penkiolikos mėnesių terminui. Todėl negalima tvirtinti, kad Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalį.

350 Trečia, šiomis aplinkybėmis Bendrijos institucijos neturėjo nurodyti priežasčių, dėl kurių jos viršijo vienerių metų terminą. Todėl jos nepažeidė EB 253 straipsnio.

351 Taigi ketvirto ieškinio pagrindo trečioji dalis taip pat turi būti atmesta.

352 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad visas ieškinys yra atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

353 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti atsakovės patirtas išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

354 Komisija, kuri įstojo į bylą, padengia savo pačios išlaidas pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Ieškovė padengia savo bei atsakovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Įstojusi į bylą šalis padengia savo pačios išlaidas.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Paskelbta 2004 m. spalio 28 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

V. Tiili

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 3672
Faktinės bylos aplinkybės	II - 3681
Procedūra ir šalių reikalavimai	II - 3684
Dėl esmės	II - 3686
A — Dėl pirmo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžia vertinimo klaida taikant pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį	II - 3686
1. Įvadinė dalis	II - 3686
2. Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies struktūros	II - 3689
a) Šalių argumentai	II - 3689
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3690
3. Dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte nustatyto pirmojo reikalavimo	II - 3693
a) Dėl vienuodų kainų taikymo	II - 3693
Šalių argumentai	II - 3693
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3695
b) Dėl nuostolingų pardavimų	II - 3701
Šalių argumentai	II - 3701
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3704
c) Dėl pardavimų Kinijos vidaus rinkoje ir eksportui santykio	II - 3707
Šalių argumentai	II - 3707
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3708
d) Išvada dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte įtvirtinto pirmo reikalavimo.	II - 3713
	II - 3791

B — Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 3, 5 ir 8 dalių pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida nustatant žalą	II - 3714
1. Preliminarios pastabos	II - 3714
2. Šeštoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 8 dalių pažeidimo, susijusio su importo dempingo kaina poveikio įvertinimu, palyginti su dalies panašaus produkto gamyba Bendrijoje	II - 3716
a) Šalių argumentai	II - 3716
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3718
3. Pirmoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimo	II - 3719
a) Šalių argumentai	II - 3719
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3721
4. Antroji dalis: dėl atsizvelgimo į importą ne dempingo kaina nustatant žalą	II - 3725
a) Šalių argumentai	II - 3725
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3728
5. Trečioji dalis: dėl išvados, kad Bendrijos pramonė patyrė esminę žalą	II - 3734
a) Skirtumas tarp pirminių ir galutinių duomenų	II - 3734
Šalių argumentai	II - 3734
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3735
b) Tam tikrų žalos rodiklių vertinimas	II - 3737
Šalių argumentai	II - 3737
Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3739
— Panašaus produkto pardavimų kaina	II - 3740
— Pelningumas ir euro įvedimo poveikis	II - 3742

c)	Esminė žala ir faktų įvertinimas	II - 3743
	Šalių argumentai	II - 3743
	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3744
d)	Dėl euro įvedimo padaryto poveikio pradžios ir kulminacijos	II - 3744
	Šalių argumentai	II - 3744
	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3745
6.	Ketvirtoji dalis: dėl akivaizdžios Bendrijos institucijų vertinimo klaidos nustatant esamo dempingo skirtumo dydį	II - 3747
a)	Šalių argumentai	II - 3747
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3748
7.	Penktoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimo, susijusio su atsizvelgimu į Eurostat skaičius	II - 3749
a)	Šalių argumentai	II - 3749
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3751
C —	Dėl trečio ieškinio pagrindo, susijusio su pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 dalies pažeidimu	II - 3756
1.	Įvadinė dalis	II - 3756
2.	Pirmoji dalis: dėl pelningumo	II - 3757
a)	Šalių argumentai	II - 3757
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3758
3.	Antroji dalis: dėl pardavimo kainų pasikeitimo	II - 3758
a)	Šalių argumentai	II - 3758
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3760
4.	Trečioji dalis: dėl kainų numušimo dydžio apskaičiavimo	II - 3762
a)	Šalių argumentai	II - 3762
b)	Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3762
		II - 3793

5. Ketvirtoji dalis: dėl rinkos dalies	II - 3763
a) Šalių argumentai	II - 3763
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3764
D — Dėl ketvirto ieškinio pagrindo, susijusio su ginčijamame reglamente numatytų procedūros taisyklių pažeidimu	II - 3769
1. Pirmoji dalis: dėl pagrindinio reglamento 20 straipsnio 4 dalies pažeidimo .	II - 3769
a) Šalių argumentai	II - 3769
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3770
2. Antroji dalis: dėl pagrindinio reglamento 20 straipsnio 5 dalies pažeidimo .	II - 3781
a) Šalių argumentai	II - 3781
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3782
3. Trečioji dalis: dėl pagrindinio reglamento 6 straipsnio 9 dalies ir EB 253 straipsnio pažeidimo	II - 3787
a) Šalių argumentai	II - 3787
b) Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 3787
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 3789